

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๓ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
เรื่องที่ ๑ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถ พิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ การเงินได้ภายในกำหนดเวลา	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอดิศร เพียงเกษ	๑
- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	๓
- นายอำนาจ คลังผา	๕
- นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	๕, ๖
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๖
- นายสุวิทย์ คุณกิตติ	๘
- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	๑๑
- นายไพจิตร ศรีวรขาน	๑๑
- นายชจิตร์ ชัยนิคม	๑๒
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๑๓
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๕
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑๕

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๑๕
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.	๑๕
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอดิศร เพียงเกษ	๑๖, ๒๗, ๕๒
- นายชจิตร ชัยนิคม	๑๗
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	๑๗
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๑๘, ๓๑
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๑๙, ๓๕, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๗, ๔๘
- นายตรีพล เจาะจิตต์	๒๑, ๕๕, ๖๗, ๖๘, ๗๑
- นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	๒๑, ๕๖, ๖๓, ๖๙, ๘๕, ๘๖
- นายวิเชียร คันเมือง	๒๕, ๒๘, ๒๙, ๗๒, ๗๓, ๗๕, ๗๙, ๘๓
- นายจตุรนต์ ฉายแสง	๒๖, ๒๗, ๓๙
- ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	๓๑, ๗๖, ๘๓
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๓๓
- นายเรวัต สิริกุล	๔๐
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๔๐, ๔๒, ๔๓
- นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	๔๔, ๔๗, ๕๙
- นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	๔๘
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๕๐, ๕๑
- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	๕๙, ๖๐, ๖๒
- นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	๖๒, ๖๓, ๖๕

หน้า

- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	๖๖, ๖๗, ๖๘, ๗๐, ๗๑, ๗๓, ๗๕, ๗๘, ๘๐, ๘๑, ๘๒
- นางวรศุณี เชื้อวศิริกุล	๘๑
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๘๒
- นายฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์	๘๕
- นางสาวโสภิตา เห-มาคม	๘๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อ
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งตาม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุ
ขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา

เนื่องจากเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรียังไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยว
ด้วยการเงินภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรับฟัง
ความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชามติ พ.ศ. ของคุณหญิงอุบล ติยะไพรัช
กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงเรียนมาที่ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดีตรับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น สำหรับเรื่อง
ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เรื่องรับทราบ เรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
แจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินภายในกำหนดระยะเวลา กระผมขอถือโอกาสนี้เรียนถาม
ไปยังนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมาย ๓ ฉบับ ซึ่งพรรคความหวังใหม่
กระผม อดีตร เพียงเกษ และคณะ ได้ยื่นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน

อาทิ เช่นร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์คนชรา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติให้ความช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพ ผู้พิการ และร่างพระราชบัญญัติรักษาพยาบาลฟรี ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ได้ส่งมายังสภาผู้แทนราษฎร และทราบว่าเรื่องดังกล่าวทั้ง ๓ เรื่องได้ส่งไปยังนายกรัฐมนตรีนานแล้ว ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนผู้สูงอายุ ๖๐ ปีก็ดี ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ หรือการรักษาพยาบาลฟรีแก่ผู้ยากไร้ เป็นเรื่องสำคัญที่เราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลจะต้องหยิบยื่นให้แก่ผู้ยากไร้ จึงขออนุญาตถามทางรัฐบาล ณ วันนี้ว่า กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวนี้ท่านมีโครงการจะยื่น ~~ให้~~ ร่างหรือยัง หรือว่ารอรับฟังจากหน่วยราชการเท่านั้น เราเป็นรัฐบาลนะครับท่านประธานครับ หากไปฟังข้าราชการไปฟังกฤษฎีกาโดยละเอียดแล้ว ผมคิดว่าโอกาสที่จะกลับมาสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นยาก กฎหมายที่เสนอโดยพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้องการเงินมีข้อจำกัดตรงนี้ ผมจึงอยากขอถามรัฐบาลเพื่อพี่น้องประชาชนซึ่งรับฟังการถ่ายทอดอยู่ในขณะนี้ว่า พรรคความหวังใหม่ได้สนใจเรื่องสงเคราะห์คนชรา รักษาพยาบาลฟรีและรักษาผู้ทุพพลภาพ ผู้พิการ อย่างจริงจัง อยากให้รัฐบาลได้ตอบ ณ ที่ประชุมแห่งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่าตอนนี้ ๗พรรษา นายกรัฐมนตรีไม่ได้มาอยู่ในที่ประชุม ก็เป็นเรื่องที่สภาได้รับร่างฯ แล้วก็ส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรองเมื่อครบเวลา ๑๕ วัน ถ้ายังไม่รับรองทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็จะแจ้งว่ายังไม่สามารถรับรองได้ก็อยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุครธานี) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่
 จังหวัดอุครธานี กระทบขอเรียนหาหรือท่านประธานในเรื่องซึ่งสำคัญเรื่องหนึ่ง
 ครับท่านประธาน ช่วง ๒ วันที่ผ่านมามีมีอบ (Mob) ชาวนากุ้งซึ่งเลี้ยงกุ้งกุลาดำ
 ในพื้นที่น้ำจืด ซึ่งโดนรัฐบาลออกมาตรการห้ามเลี้ยง แล้วสุดท้ายมาตรการ
 ฟ่อนปรนก็ได้สิ้นสุดลงเมื่อสักช่วงปลายเดือนที่ผ่านมา ปรากฏว่าชาวนากุ้งเอง
 ก็เกิดความเดือดร้อน แล้วก็เดินทางมาที่ทำเนียบรัฐบาล แนนอนครับในวันนั้น
 มีการปิดถนน สุดท้ายก็สลายไป แต่วันนี้ท่านประธานครับ ช่วงที่ผมขับรถ
 จะเข้ามาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๒ ข้างทางถนนอุทองในเรียงรายไปด้วย
 กำลิ่งตำรวจ ถ้าประมาณกำลิ่งคงไม่น่าจะต่ำกว่า ๓๐๐ คน กระทบก็เลยถามว่า
 เอ๊ะ ทำไมถึงมาเยอะขนาดนี้ บอก มาซ่อม มาซ่อมปราบมีอบ ผมก็เลยสงสัยว่า
 เอ๊ะ หน้าสภาถ้ามีมีอบต้องปราบอย่างนั้น เชียวหรือครับ อยากจะขอเรียนท่าน
 ประธานว่า การชุมนุมเพื่อเรียกร้องถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องคนไทย
 แล้วถ้าเขายังไม่ได้ปิดถนน ยังไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน
 ผมคิดว่าการที่กำลิ่งตำรวจเองมาทำเช่นนี้ดูไม่เหมาะสมครับ เป็นการข่มขู่
 ข่มขู่คุกคามพี่น้องเขาพอสมควรทีเดียว ยังมีเรื่องต่าง ๆ อีกมากครับ พี่น้อง
 ชาวนาข้าว บางพารา ซึ่งเพิ่งได้รับมาตรการช่วยเหลือไปเมื่อวาน แต่ว่า
 ส่วนของนากุ้งเองยังไม่มีมาตรการอะไรช่วยเหลือเขา รัฐบาลก็บอกเด็ดเดี่ยว
 ไม่ยอม อย่างไรก็ตามก็ไม่ยอม ท่านครับ ถ้าจะพูดด้วยเหตุผลแล้วผมคิดว่าเรื่อง
 การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ พื้นที่ติดชายฝั่งทะเลเองก็ตามก่อให้เกิดมลพิษมากทีเดียว
 เพราะว่าพอเลี้ยงกุ้งเสร็จจับปล่อยน้ำเสียนั้นลงสู่ทะเลทันที ไม่มีมาตรการ
 ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ขณะเดียวกันถ้าเกิดว่ามีมาตรการควบคุมโดยกรมประมงเอง
 จะรับรองหรือมีมาตรการควบคุม น่าจะเปิดโอกาสให้เขาบ้าง กระทบไม่ได้
 เรียกร้องให้ชาวนากุ้งอย่างเดียว แต่อยากจะเรียกร้องว่าการที่กำลิ่งตำรวจเอง
 มาแสดงพลังกันหน้าสภาเราเหมาะสมแล้วใช่ไหมครับ ท่านประธานเห็นชอบ
 ใช่ไหมครับอย่างนั้น คือมาเรียงกันตลอดสองฝั่งทางถนนทางเข้าสภานี้ ไม่ใช่
 กองร้อยเดียวครับ หลายกองร้อย แล้วก็ซ่อมปราบมีอบครับ ผมถามว่าต้อง
 ปราบประชาชนอย่างนั้น เชียวหรือครับ ผมเรียนถามท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอานวยครับ เดี่ยวค่อยตอบ
 ของคุณหมอวิชัยทีหลัง

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอฝากท่านประธานว่าเรื่องข้าวเวลานี้พี่น้องชาวจังหวัด
ลพบุรี โดยเฉพาะอำเภอโคกสำโรง สระโบสถ์ และโคกเจริญนั้น ผมได้ร่วม
ประชุมกับพี่น้องชาวบ้านได้ร้องขอให้ทางภาครัฐได้รับจำนำสินค้าข้าวในขณะนี้
เพราะว่า ธ.ก.ส. ได้เร่งหนี้สิน เวลานี้ชาวบ้านเก็บข้าวแล้ว เพราะฉะนั้น
ฝากท่านประธานถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังด้วยนะครับว่า ช่วยเร่งให้เงินไปจำนำสินค้าข้าวให้กับ
พ่อแม่พี่น้องชาวจังหวัดลพบุรีด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอสั้น ๆ นะครับ คุณวิรัตน์ แล้วก็
คุณเจริญครับ ถ้าเผื่อเป็นเรื่องของญาติอะไรต่าง ๆ ผมว่าเอาไว้เสนอใน
วันพรุ่งนี้บ้างนะครับ เพราะวันนี้เราจะพิจารณาเป็นเรื่องของกฎหมาย เชิญครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิรัตน์ ตยางคนนท์ ส.ส. จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่
อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องการที่ ส.ส. เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะตัวกระผมมันได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
จังหวัดสว่างแดนดิน ซึ่งจังหวัดสว่างแดนดินหรืออำเภอสว่างแดนดินนั้นมีศักยภาพ
เพียงพอ ทั้งประชากรและพื้นที่ก็ได้เข้ากำหนด ในการยื่นกฎหมายของ ส.ส. นั้น
ได้ทำหน้าที่ แต่ขณะเดียวกันนั้นรัฐธรรมนูญกำหนดว่าให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับรอง
เรื่องที่เกี่ยวข้องด้วยการเงิน การที่นายกรัฐมนตรีรับไปแล้วทำเฉยเมย
มีแต่หนังสือตอบมาเพียงแต่ว่ายังไม่เห็นด้วย ตรงนี้จะขัดต่อเจตนารมณ์ของ
รัฐธรรมนูญในการทำหน้าที่ของ ส.ส. หรือไม่ ที่ไม่มีโอกาสจะได้เสนอกฎหมาย
ตรงนี้ท่านมีมาตรการอย่างไร ในเมื่อ ๑๕ วันที่เขาแจ้งมาแล้วว่าไม่พร้อม
แล้วให้กำหนดอีกเท่าไร ตรงนี้ท่านจะเร่งรัดได้อย่างไร ทั้งท่านอดิสร เพียงเกษ
ก็มีปัญหา รวมทั้ง ส.ส. อื่นอีกมากมาย แล้วอย่างนี้จังหวัดสว่างแดนดินจะเป็น
ได้อย่างไรในเมื่อรัฐบาลไม่ได้ให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบาย
การกระจายความเจริญสู่ชนบท การกระจายความเจริญอย่างทั่วถึง สว่างแดนดิน
จะเป็นจังหวัดไม่ได้หรือครับถ้านายกรัฐมนตรีไม่ได้รับรองกฎหมายให้เข้าสู่สภา

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

อุษารัตน์ ๒/๓

น่าจะเป็นอำนาจของสภามาตัดสินว่าเหมาะสมหรือควรเป็นหรือไม่ ไม่ใช่อำนาจ
ของฝ่ายบริหารแต่ประการเดียวครับ ก็กราบเรียนตามท่านประธานด้วยว่าจะมี
มาตรการอย่างไร หรือจะมีหนังสือสอบถามอย่างไรเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. จัดตั้ง
จังหวัดสว่างแดนดินครับ

- ๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อยากจะเรียนคุณวิรัตน์ว่าทางสภา มีหน้าที่ที่จะฟังจากสมาชิก และรัฐบาลก็รับฟังไปก็คงจะติดตามไปด้วย ส่วนถ้าหากว่า ข้อบังคับเดิมที่บอกว่า ถ้าไม่รับรองภายใน ๑๕ วันก็แจ้งให้ประธานสภาทราบ หลังจากนั้นข้อบังคับของสภาไม่ได้กำหนดว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร เรื่องนี้ ถ้าจะมีมาตรการต่อไปว่า ๑๕ วันแล้วอีกก็วันต้องแจ้งอีกครั้งหนึ่งก็คงต้องไป อยู่ที่ข้อบังคับนะครับ ก็ฝากคณะกรรมการกิจการสภาฯ ถ้าต้องการที่จะให้สภา สามารถทักท้วงในเรื่องนี้จากรัฐบาลที่ยังไม่สามารถรับรองได้ก็คงต้องไปว่ากัน ในเรื่องข้อบังคับครับ ขณะนี้ข้อบังคับไม่ได้มีเปิดไว้ ผมก็เรียนท่านนี้ก่อนครับ เชิญคุณเจริญสั้น ๆ เดี่ยวท่านรองนายกฯ จะขอชี้แจง

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ผมขอต่อเนื่องสักนิดหนึ่ง ขออนุญาตครับ ถ้าข้อบังคับไม่ได้กำหนดอย่างนี้ ในฐานะท่านเป็นประธานรัฐสภา จะเรียกประชุมคณะกรรมการให้กำหนดข้อบังคับหรือฟังความเห็นจาก คณะกรรมการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการกิจการสภาฯ ที่มี ท่านไพจิตรเป็นประธานนั้น ท่านจะเรียกมาซักถามหรือจะเรียกประชุมเลยได้ไหมครับ เพื่อให้เป็นมาตรการหนึ่งของสภา ไม่ใช่ให้รัฐบาลเอากฎหมายไปแล้วไปดองทั้ง ดองขว้างไปไว้อย่างนี้เหมือนกับผู้แทนฯ ไม่มีความหมายนะครับ เป็นการลิดรอน อำนาจของสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องข้อบังคับของสภา เราได้มีการสัมมนาที่ว่าด้วยเรื่องของการดำเนินการ ประสิทธิภาพของกระบวนการ นิติบัญญัติซึ่งได้มีคณะกรรมการชุดนั้นได้เสนอมาหลายประการ บางอย่างก็ เกี่ยวกับข้อบังคับ ซึ่งผมจะได้ส่งให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ต่อไปเพื่อจะ ได้ดูภาพรวมทั้งหมดเลยนะครับ เพื่อจะให้เกิดประสิทธิภาพของกระบวนการ นิติบัญญัติ เชิญคุณเจริญสั้น ๆ แล้วท่านรองนายกฯ จะขอชี้แจง เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ สืบเนื่องจาก ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้หารือท่านประธานไป เผอิญผมหนึ่งทำงานอยู่ที่ ห้องทำงานประธานคณะกรรมการได้มีสื่อมวลชนและผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้ง และประชาชนมาพบที่ห้องทำงาน เกี่ยวเนื่องจากทางตำรวจเองได้นำกำลัง มาประมาณ ๕๐๐ - ๕๐๐ นาย วันนี้อย่างนี้ยังไม่มีกรเรียกหรือประท้วงใด ๆ กัน แต่มีการชักซ้อมเพื่อทำการปราบม็อบ ซึ่งผมดูแล้วมันเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากไม่เหมาะสมแล้ว เป็นพฤติกรรมที่ข่มขู่คุกคามสิทธิเสรีภาพของประชาชน

สภาไม่ใช้ เป็นแหล่งที่มาชักข้อมปราบม็อบใด ๆ ทั้งสิ้น สภาเป็นแหล่งที่ประชาชน
เขาจะต้องมาพบผู้แทนฯ ของเขา เพื่อที่จะร้องเรียนต่อผู้แทนฯ ของเขา
เพื่อให้มาพูดในสภา เพื่อหามาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของ
ประชาชน พฤติกรรมเหล่านี้จะไปชักข้อมกันที่หน้าทำเนียบรัฐบาล ขอให้
ท่านประธาน ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดตั้งคณะกรรมการ หรือให้
คณะกรรมการกิจการสภาฯ ได้พิจารณาสอบสวนเรื่องนี้ขึ้นมาให้ได้รู้ว่า
หน้าสภาไม่ใช้ เป็นเรื่องที่จะต้องมาชักข้อมใด ๆ กันทั้งสิ้น ผมอยากจะเรียน
ท่านประธานไว้อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ
นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม
ในฐานะรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม อยากจะขอขอบคุณท่านนายแพทย์วิชัย เพื่อนสมาชิก
ซึ่งมีความห่วงใยต่อปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการ
ห้ามเลี้ยงกิ้งในเขตพื้นที่น้ำจืด ท่านประธานที่เคารพครับ ทางคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ไปครั้งหนึ่งแล้ว และก็พิจารณาด้วย
ความรอบคอบ เห็นว่าการเลี้ยงกิ้งนั้นจะทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้าน
สิ่งแวดล้อมและทางด้านสังคมในเขตพื้นที่น้ำจืด โดยการนำเอากิ้งน้ำเค็ม
มาเลี้ยงแล้วเอาน้ำเค็มมาเติม ทำให้เกิดผลกระทบในเรื่องของการแพร่กระจาย
ในเรื่องของเกลือ มีผลกระทบในเรื่องของความแตกแยกในสังคมระหว่าง
ผู้เลี้ยงกิ้งกับเกษตรกรชาวนาและชาวสวน ในครั้งนั้นได้พิจารณาไปก็ได้มีมติเห็นว่า
จำเป็นจะต้องยุติ เพราะว่าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหามันลุกลามและทำให้
เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
และพระราชบัญญัติส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม หลังจากที่ได้ดำเนินการไป
นั้นนี่นะครับ ก็ด้วยความเห็นใจคณะกรรมการเอง และคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเองก็ได้รับฟังข้อเสนอแนะจากกรมประมงว่า ถ้าจะ
ห้ามทันทีเกษตรกรผู้เลี้ยงกิ้งก็จะเดือดร้อน ก็บอกว่าถ้าจะห้ามก็ควรจะให้
เกษตรกรผู้เลี้ยงกิ้งซึ่งได้ดำเนินการแล้ว ลงทุนไปแล้วให้มีโอกาสเก็บเกี่ยว
ผลประโยชน์จากที่ได้ลงทุนไป ก็บอกว่าใช้เวลาประมาณ ๑๒๐ วัน
ทางคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็เพื่อเห็นแก่มนุษยธรรม และก็เพื่อไม่ให้
เกษตรกรผู้เลี้ยงกิ้งเดือดร้อนก็ขยายเวลาให้ ๑๒๐ วันก่อนดำเนินการ
กว่าจะดำเนินการได้เปิดเสรีจนกระทั่งมีผลบังคับใช้ ใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน
ไม่ใช่ ๑๒๐ วันอย่างที่ว่า เพราะว่ากว่าจะดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอน
ออกคำสั่ง ท่านนายกรัฐมนตรีไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด
ออกคำสั่งไปนั้นก็ใช้เวลา เมื่อเกษตรกรผู้เลี้ยงกิ้งเดือดร้อนมาชุมนุมเรียกร้อง
ก็เป็นสิทธิที่สามารถทำได้ และก็ไม่ได้ไปห้ามปรามว่าไม่ให้มาชุมนุมเรียกร้อง
แต่ว่าสิ่งที่ได้ขอไว้ก็คือว่า ขอความกรุณาว่าอย่าได้ทำให้คนอื่นเดือดร้อนโดยการ

ที่ไม่เคารพกฎหมายนะครับ ถ้าไม่เคารพกฎหมายมาปิดถนนทำให้คนอื่นเดือดร้อนนี้
 ตรงนี้จะทำให้เขาขาดแนวร่วมนะครับ และที่สำคัญก็คือว่า ประชาชนผู้สัญจรไปมา
 จะมีปัญหาและประสบความเดือดร้อนด้วยเช่นเดียวกัน ในวันที่คณะกรรมการ
 สิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาก็มีการชุมนุม
 และก็มี การปิดถนนที่หน้าทำเนียบรัฐบาลก็ไม่ได้ใช้กำลังไปจับไล่แต่ประการใดครับ
 ก็มีการพูดจากันและก็เป็นทีที่เข้าใจกันและก็ขอร้องกันว่า การปิดถนนทำให้คนอื่น
 เดือดร้อน ก็อยากจะให้ขยับขยายออกไปผู้เลี้ยงกุ้งเองก็ในที่สุดนะครับ
 เมื่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีข้อยุติ แล้วก็มาพูดจากันแล้วนี่เขาก็
 ขยับออกไปครับ อันนี้ผมก็ต้องชมเชยเขาว่า อย่างน้อยที่สุดเขาก็ยินดีรับฟังและ
 ก็พยายามที่จะร่วมมือกับเรา คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณากัน
 เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาก็อีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ผู้เลี้ยงกุ้งมาร้องเรียน แล้วก็
 เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามาชี้แจง ไม่ว่าจะ เป็นผู้เลี้ยงกุ้งก็ดี ชาวนา ชาวสวนก็ดี
 คณะทำงานซึ่งไปตรวจสอบพื้นที่ก็ดี ฝ่ายปกครองก็ดีนะครับ ประชุมกันอยู่ถึงประมาณ
 ๗ ชั่วโมงด้วยกันท่านประธานและก็พิจารณากันด้วยความรอบคอบ และในที่สุด
 ก็ได้มีมติยืนยันตามมติเดิม แต่ที่สำคัญคือการช่วยเหลือผู้เลี้ยงกุ้งที่ได้รับความเดือดร้อน
 ในการประชุมครั้งแรกนั้นก็ ได้มีมติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดูแล
 ในเรื่องนี้อยู่แล้ว ไม่ใช่ที่เราไม่ได้ห่วงผู้เลี้ยงกุ้ง เราก็เป็นห่วง เมื่อเขา
 ได้รับผลกระทบเราก็จะเข้าไปช่วยเหลือดูแลอยู่ ที่นี้ก็มีประมาณ ๑๐๐ กว่ารายมาขึ้น
 ความจำนง แต่ที่เหลือไม่ประสงค์และไม่มาขึ้นความจำนง ก็ได้มีการพูดจากัน
 ในภายหลังว่ามีอะไรบ้างที่เราจะช่วยเหลือได้ที่มันไม่ขัดกับกฎหมายระเบียบ
 และก็มีอะไรที่เราจะช่วยเหลือได้บ้างก็รวบรวมเสนอขึ้นมา เขาก็ทำเรื่อง
 เสนอขึ้นมาแล้วเมื่อวานนี้นะครับ ก็รับเรื่องมาแล้วก็จะไปดูว่ามันเกี่ยวข้องกับ
 หน่วยงานไหนอย่างไร ในส่วนของกระทรวงเกษตรฯ ก็ดูแลไป ในส่วนที่เกิด
 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กระทบก็คงต้องรับมาดูแล และก็หาวิธีการแก้ไข
 ช่วยเหลือต่อไป ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการ
 สิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกและมี
 อิสระในการตัดสินใจในเรื่องนี้ด้วย ก็ได้พยายามพิจารณากันโดยรอบคอบ
 ด้วยความเห็นอกเห็นใจทุกคนทุกฝ่ายด้วยกัน และพยายามที่จะหาทางออกที่ดีที่สุด
 แต่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นหลัก เพราะฉะนั้น
 ก็อยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่า ที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงนั้นนี้นะครับ

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ทัศนีย์ ๔/๓

ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงมหาดไทย กระทรวง
อุตสาหกรรมก็จะได้ช่วยกันดูแลแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งต่อไปครับ
ท่านประธานขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีพูดกันถึงเรื่องม็อบ แล้วก็
เรื่องตำรวจ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะชี้แจงสักนิดหนึ่ง
ไหมครับ เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จะได้อธิบาย
ที่หลายท่านได้ข้องใจ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคงอยู่ในฐานะที่จะออกความเห็นร่วมกับเพื่อน
สมาชิกได้เท่านั้นเอง ผมเข้าใจว่าต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าในด้วย ผมค่อนข้าง
แน่ใจว่าตำรวจคงไม่ได้ตั้งใจที่จะข่มขู่คุกคามเพื่อที่จะให้เกิดความรู้สึกแต่
ประการใดต่อที่หน้ารัฐสภาเท่านั้นเอง แต่ว่าสถานที่ ๒ แห่ง อย่างน้อยก็คือ
ที่ทำเนียบรัฐบาลกับที่รัฐสภา ส่วนมากจะเป็นที่ที่มีบุคคลเข้าออกค่อนข้างจะ
พลุกพล่าน หากว่าจะมีการปิดถนนในบริเวณนั้นก็คงจะทำให้ขาดความสะดวก
ในการที่จะสัญจรไปมาเท่านั้นเอง ผมเรียนชี้แจงกับท่านประธานแล้วว่า ตำรวจ
คงไม่ได้ตั้งใจที่จะใช้เหตุการณ์หรือว่าสถานที่แห่งนั้นมาเป็นที่ยข่มขู่คุกคามแต่
ประการใดครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านไพจิต ทอลัน ๗ หน่อยครับ
นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ความจริงตั้งใจ
ตรงที่ใช้กำลังปราบปรามจลาจลมาที่หน้าสภา ผมเข้าใจว่าความรู้สึกเรา ผมอยาก
ให้สภา โดยชีวิตจิตใจของพวกเราอยู่สัมพันธ์กับพี่น้องประชาชนอยู่แล้วนะครับ
ในต่างประเทศจะเห็นว่า เขาจะเป็นหนึ่งในองค์การที่จะเข้ามาสัมพันธ์ปัญหา
กับสภาเราโดยใกล้ชิด เพราะฉะนั้นภาพอย่างนี้ไม่อยากจะเกิดขึ้น การเคลื่อน
กำลังใด ๆ เข้ามาอยู่ในบริเวณนี้ ผมเข้าใจว่าถ้าในสภาแล้วท่านประธาน
ต้องรับผิดชอบ ถ้านอกสภาคือส่วนที่จะต้องให้รู้กันว่า เราจะเอาอย่างไรใน
ภาคของนโยบายฝ่ายการเมือง อย่าให้เกิดความรู้สึกว่ามีปัญหา ถ้าเขาจะต้อง
มาชุมนุมเพื่อให้เกิดความเข้าใจจะต้องมีกองกำลังมาเตรียมพร้อมในการที่จะ
ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ณ ตรงนี้ ผมจำได้ว่าภาพอย่างนี้เกิดขึ้นสมัยที่
ฯพณฯ พลเอก สุจินดาเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ครั้งเดียว ตื่นเต้นกันมาก แล้วชีวิต
ของพวกเราก็เป็นชีวิตที่มีความบอบบางต่อเรื่องเหล่านี้ ผมไม่อยากจะเกิดขึ้นครับ
ถ้าไม่จำเป็นอย่าได้ให้ใครเอาเข้ามา แม้ว่าจะอยู่บนถนนหนทางก็ตาม ท่านประธาน
ควรจะต้องได้กรุณาเรียนต่อฝ่ายที่ดูแลนโยบายด้วยว่า ถ้าจะทำให้ไปที่อื่น

๑๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทิวไป)

พร.เทพ. ๕/๒

นั่นคือเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลที่จะต้องให้ภาคกำลังไปจัดการอย่างไรต่อพี่น้องประชาชนที่แสดงความรู้สึกต่อการเรียกร้องต่าง ๆ ผมไม่ทราบหรือถ้าถ้ามาปิดตรงนั้นแล้วพวกเราไม่มีที่ไปที่มาแล้วเป็นความเดือดร้อนนั้น คือท่านประธานจะต้องร้องขอความช่วยเหลืออยู่แล้วถึงเอาเข้ามา ถ้าล่าฟังปกติมันอย่าได้เข้ามาแล้วขอให้ได้อำนวยความสะดวกดูแลการชุมนุมของพี่น้องประชาชนโดยสุจริต ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เราเรียกร้องและไต่หา ผมไม่อยากจะให้มีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นในสภา อยากให้มีบันทึกแล้วก็หารือกันไว้ว่าพฤติกรรมอย่างนี้ถ้าจะทดลอง จะซ้อมจะอะไรตรงไหนให้ไปที่อื่น อย่ามาใช้บริเวณรอบ ๆ ที่ส่งผลข้างเคียงต่อการทำหน้าที่ของพวกเราซึ่งกุมเกชชีวิตจิตใจต่อสถาบันนิติบัญญัติของเรา กราบขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงจะขออีกหลาย ๆ ท่านไม่ได้ ขออีกสักท่านเดียว เพราะว่าพูดกันก็ประเด็นนี้คงเข้าใจ คุณขจิตกรก็แล้วกันประเด็นเดียวกัน

นายขจิตกร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตกร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี ผมถือว่าเรื่องที่เกิดขึ้น หมายถึงการที่เจ้าหน้าที่บ้านเมือง โดยการดูแลของกระทรวงมหาดไทยได้ใช้สถานที่หน้าสภาแห่งนี้ซ้อมในการที่จะเตรียมปราบมือ ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงในระบอบประชาธิปไตย และกระทำในสถานที่แห่งนี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ที่ผมว่าร้ายแรงเพราะว่าผมมาอยู่สภาแห่งนี้ โดยความรู้สึกของผมนั้น สภาประเทศเราย้ายมาตรงนี้ไม่มีที่ให้สำหรับประชาชนที่เดือดร้อนที่จะมาร้องทุกข์มาชุมนุมก็ถือเป็นข้อบกพร่องเบื้องต้นแล้ว เพราะเท่าที่ไปต่างประเทศไม่ว่าไปประเทศใกล้ ๆ ที่เราพูดกันว่าเป็นเผด็จการก็ตาม อย่างประเทศลาว เขาก็มีเวทีสำหรับประชาชนที่จะแสดงความคิดเห็นอยู่หน้าสภานี้เป็นความบกพร่อง แล้วสภาก็พยายามที่จะแก้ไขโดยการจะไปสร้างที่แห่งใหม่ เราก็พยายามเร่งอยู่เพื่อสร้างสิ่งนั้น -----

แต่บัดนี้นอกจากเราไม่สามารถใช้อำนวยความสะดวกให้ประชาชนแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นกับรัฐบาลนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกฯ ซึ่งคิดว่าเป็นประชาธิปไตย แล้วก็ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ที่ลุกขึ้นพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมคิดว่าท่านไม่น่าจะพูดเฉพาะคิดว่าตำรวจอย่างไร ท่านต้องตอบชัดเจนกว่านี้ว่าใครสั่ง สั่งอย่างไร เป็นความบกพร่องอย่างไร ทำไมเกิดความสะเพร่าอย่างนี้ มันเป็นความผิดซ้ำสอง นอกจากไม่ให้เขามีโอกาส มีสถานที่ไม่ใช้อำนวยแล้ว สถานที่คับแคบแห่งนี้ รับทราบว่าจะมีปัญหา มีประชาชนมาร้องเรียนมาแสดงออก มาเสนอความคิดเห็น ต่อสภา กลับกลายเป็นที่เชื่อมั่นในการที่จะปราบม็อบ ผมคิดว่าเป็นอื่นไม่ได้หรอกครับ ความผิดครั้งนี้ผมคิดว่าเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่หลวง และก็เป็นการคุกคามประชาชน คุกคามการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่อำนวยความสะดวกในการทำงานของผู้แทนฯ ในการที่ประชาชนมาพบด้วย ผมเห็นว่าควรจะมีการพิจารณาเรื่องนี้ ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ไม่ควรจะทำอะไรที่ไม่เกรงใจสภาเลย ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าในเรื่องนี้เราคงจะอภิปรายพ้อหอมปากหอมคอฝากไป ถ้าเผื่อว่าเราต้องการจะอภิปรายมากกว่านี้ ก็คงต้องเสนอเป็นกระทู้ถามหรือว่าญัตติกันต่อไปนะครับ ผมจะอนุญาตให้ทางนี้พูดอีกสัก ๑ ท่าน เชิญคุณวิฑยานะครับ แล้วเราก็จะยุติเรื่องนี้ เพราะว่าไม่ได้อยู่ในระเบียบวาระ เป็นการหารือเฉย ๆ นะครับ ถ้ายังติดใจก็คงต้องเป็นเรื่องกระทู้หรือว่าญัตติกันต่อไป เชิญท่านวิฑยาครับ

นายวิฑยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิฑยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมเข้าใจว่าอยู่ในวาระของการหารือ นะครับ ในข้อเท็จจริงที่เพื่อนสมาชิกยกขึ้นมากล่าวอ้างเมื่อสักครู่นี้ ผมต้องเรียนว่าผมเข้าประชุม คณะกรรมการตั้งแต่เช้าไม่ได้ทราบเหตุการณ์ แต่เท่าที่ฟังดูเป็นเรื่องที่ผมก็ไม่สบายใจ แล้วเป็นเรื่องที่ผมต้องเรียนถามกับท่านประธานสภา ถ้าเกิดมีใครเข้ามาทำอะไรก็ตามในบริเวณขอบเขตของสภา ผมคิดว่าท่านจะต้องเป็นคนที่ทำให้คำแนะนำหรือคำอนุญาตทั้งหมด เพราะพฤติกรรมใดก็ดี จะมีหน่วยงานใดก็ดี ยิ่งใหญ่จากไหนก็ตามเข้ามาในเขตรอบรั้วของสภานี้ท่านต้องเป็นคนตัดสินใจ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ท่านลองสอบถามดูว่า มีใครมาทำอะไรในสภาเราในวันนี้ หรือเปล่า แล้วใครเป็นผู้อนุญาตให้เข้ามาทำ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกครับ การที่จะเอาพื้นที่บริเวณรัฐสภาของเราเป็นที่ลองกำลัง

โดยประมุขของเราไม่รับรู้นี้เป็นไปไม่ได้ครับ ส่วนจะไปทำกันที่อื่นที่ไหนอย่างไร เป็นเรื่องเตรียมความพร้อมเป็นภาวะปกติทำกันได้ แต่ในบริเวณรัฐสภา ผมต้องการคำตอบจากท่านประธานว่า ใครเป็นผู้อนุญาตให้เข้ามาในสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บังเอิญผมก็เช่นเดียวกับท่านสมาชิกนะครับ ที่นั่งทำงานอยู่ในห้อง ก็ไม่ทราบว่าข้างนอกเกิดอะไรขึ้นมา แต่ว่าในบริเวณรัฐสภา ถ้าจะมีใครเข้ามา โดยปกติก็ต้องขออนุญาต ผมจะสอบถามต่อไปว่าได้มีการขอร้องจากเจ้าหน้าที่ของสภาหรือไม่ ท่านเดี๋ยวก่อน ถ้าผมไม่ได้ขอร้องก็คือเลขาธิการฯ จะได้หารือกันต่อไปนะครับ ที่นี้ก็คงจะต้องเรียนว่าในสภานอกจากเป็นที่ประชุมของฝ่ายนิติบัญญัติแล้วก็ เป็นเขตพระราชฐานด้วย การที่จะเอากำลึงหรือฝายใด ฝายหนึ่งจะกระทำอะไรนั้นก็คงจะต้องขออนุญาตเป็นเรื่องเป็นราว แล้วก็คงต้องให้ความเคารพกับสถานที่แห่งนี้ด้วย ท่านเลขาธิการฯ ก็ไม่ได้รับรายงานด้วย เช่นเดียวกัน อันนี้ก็จะต้องสอบถามกันต่อไป เพื่อว่าวันข้างหน้าเราจะได้พูดจา กันให้เข้าใจเรื่องกัน ก็คงจะต้องสอบถามกันต่อไป ผมขอคุณประยุทธ์อีกท่านเดียว สุดท้ายจริง ๆ นะครับ เพราะว่าท่านยกมือตั้งนานแล้ว เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม แท้ที่จริง
 กระผมเห็นด้วยในการที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอความคิดเห็นในเรื่องของ
 ความเดือดร้อน ความไม่เหมาะสมอะไรบางอย่างบางประการ หลายอย่าง
 หลายประการที่กระผมกำลังสับสนอยู่ครับท่านประธาน ผมในฐานะที่เป็นสมาชิก
 สภาแห่งนี้ก็อยากจะมีส่วนร่วม แต่เมื่อพิจารณาตามข้อบังคับ ข้อ ๑๙ แล้ว
 การประชุมจะต้องดำเนินการตามที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม ซึ่งจะหมายถึง
 ข้อบังคับ ข้อ ๑๕ ซึ่งจะต้องจัดระเบียบวาระกันเสียก่อน แต่ก็มีข้อยกเว้นในข้อ ๑๙
 เหมือนกันยกเว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น การที่จะมีมติเป็นอย่างอื่นจะต้องมี
 คนเสนอญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๐ แล้วที่ประชุมอนุญาต แล้วเราก็จะมีส่วนร่วมกัน
 แต่จากการที่ท่านประธานปล่อยให้มีการพูดจากันเรื่องนี้ที่เรื่องนั้นที่โดยที่ไม่มีมีการ
 เตรียมตัว แล้วประสิทธิภาพในการประชุมจะมีได้อย่างไร ผมจึงอยากจะให้
 ท่านประธานได้พิจารณาว่า เราเหมาะสมในการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้อีกหรือเปล่า
 เพราะแท้ที่จริงแล้วเราก็เคยมีความร่วมมือการประชุมในวันพุธประชุมเรื่องกฎหมาย
 เรายังมีกฎหมายค้างคากันอยู่ ในเมื่อเรามีการพิจารณาค้างคาอยู่ แต่ท่านประธาน
 ปล่อยให้มันเป็นลักษณะของญัตติอื่นขึ้นมา ประเด็นที่สำคัญที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า
 ญัตติเดิมตกไปหรือไม่ แต่ถ้าจะเป็นข้อปรึกษาก็น่าจะต้องมีข้อจำกัดด้านเวลาและ
 ข้อจำกัดด้านที่จะให้ปรึกษาได้มากน้อยเพียงใดสุดแล้วแต่ท่านประธานจะให้ดุลยพินิจครับ
 ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็เห็นด้วยที่คุณประยุทธ์ได้ชี้แจงก็คือว่า
 การพิจารณาต้องพิจารณาในระเบียบวาระ แต่เมื่อสักครู่อยู่ในระเบียบวาระประธาน
 จะแจ้งให้ทราบ บังเอิญว่าสมาชิกก็ขอหารือบางประการขึ้นมา แล้วผมก็ถือว่าญัตติเดิม
 ยังไม่ตก เพราะว่าอยู่ในระเบียบวาระที่ ๔ เมื่อถึงระเบียบวาระที่ ๔ แล้วก็คงจะ
 เอาเรื่องอื่นขึ้นมาไม่ได้นอกจากระเบียบวาระที่ ๔ ซึ่งเราค้างเอาไว้ คงจะเลื่อน
 อื่นขึ้นมาไม่ได้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องรับรองรายงานการประชุม
 วันนี้ไม่มีนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการ
 พิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการ
 พิจารณาเสร็จแล้ว แล้วก็ เป็นเรื่องต่างจากการพิจารณาในการประชุมวันพุธที่แล้ว

เพื่อจะได้ดำเนินการประชุมต่อจากวันพุธที่แล้ว วันพุธที่แล้วเราพิจารณาถึง
มาตรา ๕ แล้วก็ยังอภิปรายอยู่ในมาตรา ๕ ผมขอเชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่นะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญมาตรา ๕ ท่านสมาชิกท่านใด
จะอภิปรายเพิ่มเติม มาตราที่มีการแก้ไขนะครับ เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ในมาตรา ๕
แห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. เราได้มีการอภิปรายกันค่อนข้าง
จะกว้างขวาง ผมกับท่านชจิตร์ ชัยนิคม ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ได้อภิปรายเพื่อจะ
สอบถามทางคณะกรรมการว่า ในคำจำกัดความ ต้นยาง หมายความว่า
ต้นยางพารา แล้วก็มีวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษ กับคำว่า ยาง ในวรรคสาม
ที่หมายถึงยางผสม แล้วมีวงเล็บภาษาอังกฤษ คอมพาวด์ รีบเบอร์ (Compound
rubber) ซึ่งแปลว่ายางผสมนั้น ทางคณะกรรมการวิสามัญได้ตัดออกไป
ส่วนคำว่า ต้นยางพารา ที่ภาษาอังกฤษนั้นผมก็ค่อนข้างจะออกเสียงผิด ท่านประธาน
กรรมการวิสามัญก็ออกไปอย่างหนึ่ง ทำไมไม่ตัดออกไป เพราะผมถือว่า
การออกกฎหมายในสภาไทยนั้นต้องถืออักษรอักษรไทยเป็นใหญ่ ที่ไม่ใช่สภา
ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ เราจะต้องยึดมั่นในคำภาษาไทยของเรา
ผมเองก็คงเป็นคนที่สนใจ เรื่องภาษาพอสมควร หากจะเขียนไว้เป็นภาษาอังกฤษ
หรือคำลาตินก็อนุโลมเขียนเป็นภาษาไทยได้ครับ ไม่จำเป็นต้องไปยืมเอาอักษร
ของเขามาเขียน ท่านประธานครับ มีบางประเทศมีภาษาพูด แต่ภาษาเขียน
รักษาไม่ได้ เช่น ประเทศเวียดนาม ขออนุญาตที่เอ่ยออกเสียงเป็นสำเนียงเวียดนาม
แต่ว่าเขียนต้องอาศัยอักษรลาตินมา ผมจึงอยากถามผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับร่างกฎหมาย
การบัญญัติเอาอักษรภาษาอังกฤษ ภาษาลาตินบัญญัติไว้ในกฎหมายอย่างนี้ ท่านผู้มี
ความรู้จะตอบว่าอย่างไรว่าสามารถบัญญัติไว้ได้ใช่ไหม หรือว่าไม่สามารถบัญญัติได้
หรือประธานกรรมการวิสามัญจะตอบผม

เพราะว่าเรื่องนี้หากมีการบัญญัติอย่างนี้ กฎหมายต่อ ๆ ไปก็ต้องมีการบัญญัติ
อยู่อย่างนี้ คนไทยไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษทัดเทียมกันทุกคน เมื่อกฎหมายฉบับนี้
ไปตกอยู่ที่จังหวัดสตูลหรือไปตกอยู่ที่จังหวัดหนองคาย ซึ่งเขาเป็นเกษตรกร
ในการปลูกยางพารา ถ้าเขามาเจออย่างนี้เขาแปลว่าอย่างไรครับ เขาแปลไม่ได้
ก็ต้องไปปรึกษาเกษตรตำบลใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายต้องอ่านง่าย
เข้าใจง่าย ดีความง่าย ผมว่าหากจะตัดออก คอมพิวเตอร์ รัมเบอร์ ตัดออกไป
ผมเห็นด้วย ก็ควรจะตัดข้างบนนั้นออกไปด้วย เพราะไม่ใช่ภาษาไทยของเรา
ผมคิดว่าผมอยากถามทางกรมการวิสามัญครับ ๑ อาทิตย์ที่ผ่านมาท่านไปหา
คำตอบนี้มาเพื่อตอบสมาชิกได้หรือยังครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม ขจิตร์ ชัยนิคม พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี ประเด็นที่เราสอบถาม
และติดใจกันมากอีกเรื่องหนึ่งในมาตรา ๔ ก็คือความหมายของคำว่า ต้นยาง
ซึ่งทางกรมการไปเปลี่ยนจากเดิมที่ใช้ข้อความว่า ต้นยางพันธุ์อื่น
แล้วไปเปลี่ยนเป็นว่า ต้นยางชนิดอื่น ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหามากมาย เพราะว่า
คำว่า ยางพันธุ์อื่น ก็หมายถึงถ้าเข้าใจเดิมก็คือร่างฯ เดิม ก็หมายถึงยางพาราอยู่
แต่ถ้าถ้าไปเปลี่ยนบอกว่า ยางชนิดอื่น แปลว่าการกระทำกับต้นยางทุกชนิดที่มียาง
อย่างต้นยางที่ภาคอีสานนี้ก็ต้องไปใช้พระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด เราได้ถาม
ไปต่ออภิปรายกันมากแล้ว แต่ยังไม่ได้รับคำตอบในวันนั้น เพราะฉะนั้นถ้าปล่อยให้
เปลี่ยนเป็น ชนิด มันจะส่งผลกระทบต่อต้นพืชที่มียางหรือต้นที่ใช้คำว่า ต้นยาง
ซึ่งไม่ได้หมายความว่ายางพารา เพราะอันนี้ใช้คำว่า ชนิด แต่ถ้า พันธุ์
ข้อความเดิมมันหมายถึงยางพาราอยู่ แต่ว่าแตกต่างพันธุ์กัน เพราะฉะนั้นตรงนี้
มันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือมีผลกระทบต่อต้นพืชที่มียางชนิดอื่น ซึ่งจะต้อง
มาปฏิบัติตามกฎหมายนี้ จะทำให้เกิดผลกระทบกระท่อนอย่างมากมาย
เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะใช้คำว่า พันธุ์ยาง เหมือนเดิม ซึ่งมีหลายท่าน
อภิปรายแล้ว ประเด็นนี้ก็ต้องการคำตอบเช่นเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม คงจะ
ขออนุญาตได้อภิปรายสั้น ๆ ด้วยความไม่สบายใจ กรณีที่มีถ้อยคำภาษาอังกฤษ

ที่ให้ไว้หลังจากคำว่า ต้นยางพารา ซึ่งตรงนั้นผมเข้าใจตามสามัญสำนึกว่า การเขียนกฎหมายใด ๆ ก็ตามจะต้องให้คนสามารถอ่านได้ ถึงจะไม่เข้าใจ จะต้องไปถามผู้รู้ ผมเขียนกฎหมายมาเช่นกันครับ แต่ว่าผมยังไม่เห็นกฎหมายใด ที่มีศัพท์ภาษาอังกฤษบัญญัติเอาไว้ต่อท้ายถ้อยคำภาษาไทยเช่นนี้ ยอมรับว่า ยังไม่เคยเห็นครับ ผมเข้าใจว่าการที่จะบัญญัติศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ด้วยนั้นจะต้อง เป็นบทความทางวิชาการ ซึ่งก็คงไม่มีปัญหาแต่ประการใด นอกจากสิ่งที่ท่านสมาชิก จากจังหวัดขอนแก่น คือคุณอดิศร เพียงเกษ ได้อภิปรายไปแล้ว ผมเห็นว่าการเขียนกฎหมายใด ๆ ก็ตามคนต้องอ่านได้ครับ คนไทยต้องอ่านได้ นี่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากว่าบัญญัติศัพท์ภาษาอังกฤษต่อท้ายไว้ด้วยนั้น ผมไม่เข้าใจว่ากรรมาธิการมีเจตนาอย่างไร มีเจตนาที่จะนำกฎหมายนี้ไปให้ คนต่างประเทศอ่านหรืออย่างไร ถ้าจะให้อ่านก็มีเฉพาะคำภาษาอังกฤษต่อท้าย ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธาน ผมเรียนมา เอกภาษาอังกฤษ เอกปริญญาหนึ่ง ผมยังอ่านไม่ถูกเลยครับตรงนี้จะอ่านอย่างไร เพราะมันเป็นศัพท์ทางวิชาการ ฉะนั้นก็ต้องถามกรรมาธิการด้วยนะครับว่าตัดออกได้ไหมตรงนี้ คุยกันเสียนะครับ ผมยังไม่เคยเห็นกฎหมายลักษณะนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมืออีก ๒ ท่านนะครับ จะได้ให้กรรมาธิการตอบต่อไป แต่ว่าอย่าซ้ำประเด็นที่พูดแล้วนะครับ เชิญคุณไพจิต และกัญญาสรชาติ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม พรรคที่ว่าด้วยเรื่องความหมาย ส่วนยาง ท่านประธานครับ ผมได้ซักถามไว้ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วว่า คำว่า ส่วนยาง นี้หมายถึงบริเวณที่มีพื้นที่ปลูกยางไม่น้อยกว่า ๑ ไร่ ในร่างฯ เดิมได้เขียนบอกว่า และแต่ละไร่มีต้นยางไม่น้อยกว่าสิบต้น กรรมาธิการได้ตัดคำว่า และ ออกนะครับ นั้นหมายถึงว่ามีองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งคือส่วนยาง

ประการที่ ๒ กรรมวิธีการยังได้เพิ่มข้อความไปบอกว่า ในกรณีที่มีเนื้อที่ปลูกยางติดต่อกันมากกว่าหนึ่งไร่ต้องมีสวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละ ยี่สิบห้าต้นของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด ก็หมายความว่าบริเวณที่มันไม่ติดต่อกันเกินกว่า ๑ ไร่ บางแห่งจะไม่มีต้นยางเลยก็ได้ แต่จะเอาพื้นที่ที่มีต้นยางที่หนาแน่นกว่ามาเฉลี่ยใส่พื้นที่โดยเฉลี่ยให้เรียกว่าสวนยาง ซึ่งผมถามว่า ถ้าทำอย่างนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็หมายความว่า จะมีการนำเงินที่จะช่วยในเรื่องการผลิตหรือนำผลผลิตจากการตลาดยางไปสู่การควบคุมพื้นที่การผลิตให้สอดคล้องต่อปริมาณของยางในตลาดนั้นเปลี่ยนไปไม่แน่นอน และจะเป็นปัญหาในเรื่องของการจะเยียวยาช่วยเหลือไม่ว่าจะเงิน เพราะผมทราบว่าเป็นเงินกองทุนฯ ก็มีจำกัด และเราต้องการส่งเสริมคนที่ทำยางจริง ๆ ผมเกรงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือจะเอาพื้นที่ที่มีสวนยางมาเฉลี่ยพื้นที่ที่ไม่มีสวนยางแล้วเข้าไปอยู่ในกรอบของการผลิต การส่งเสริมในตลาดยาง ปัญหาอย่างนี้ คณะกรรมการได้คิดอย่างไร แล้วจะเกิดปัญหาในอนาคตหรือไม่ เพราะว่าตัวร่างฯ เดิมไม่ได้เขียนไว้อย่างนี้ พอเอาตัวนี้เข้ามา ก็จะเกิดช่องว่างให้คนที่เอาผืนดินว่างเปล่ามาถัวเฉลี่ยใส่กัน เอาพื้นที่ที่เป็นสวนยางครึ่งหนึ่งหรือไม่เป็นสวนยางครึ่งหนึ่ง เพราะถ้าเป็นสวนยางจะมีต้นยางกว่า ๖๐ ต้นมาเฉลี่ยกันก็จะ เป็นพื้นที่ว่างเปล่าก็ได้รับเป็นสวนยางด้วยก็จะเข้าไปในขอบข่ายที่จะต้องไปช่วยเหลือการผลิตจากกองทุนสงเคราะห์ฯ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่รัฐบาลจะต้องรับรองผลการผลิตเพื่อดำเนินการทางด้านการตลาดยาง ซึ่งแต่ละปีเราจะเห็นว่าเราต้องใช้เงิน อย่างปีนี้ได้ข่าวว่าเป็น ๔,๐๐๐ ล้านบาท โดยรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนี้ล้มป่วยลง เพราะว่าไม่รู้จะหาเงินที่ไหนมาช่วยอย่างนี้ ผมก็คิดว่านี่จะเป็นปัญหาถ้าเขียนเข้าไป ทำไม่ต้องเพิ่มขอทราบเหตุผลครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรชาติแล้วก็คุณวิเชียรนะครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ตามความหมายในมาตรา ๔ เรื่องของต้นยางนี้ครับ ท่านประธานครับ ที่มีความพยายามที่จะบัญญัติจาก พันธุ์ เป็น ชนิด แทนซึ่งความเป็นจริงแล้วในความหมายนั้น จริง ๆ แล้วในความหมายในภาษาไทยระหว่างชนิดในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสปีชีส์ (Species) นั้นมันไม่เท่ากันนะครับ ดังนั้นเวลาเรามาเขียนกฎหมายตรงนี้ขึ้นไปเองมันทำให้ความเข้าใจของ

สมาธิหรือประชาชนที่อ่านกฎหมายจะสับสนไปมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผมถึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่า นอกจากต้นยางพาราซึ่งเป็นพันธุ์ชนิดนี้แหละครับ จะมีพันธุ์อะไรอีก จะมีชนิดอะไรอีกท่านก็ว่ามา มันจะได้ไม่สับสน แต่ถ้าเราออกกฎหมายอย่างนี้มันก็จะกลายเป็นว่าทุกคนก็ตีเจตนาธรรมณ์ไปอย่างอื่นหมดจริง ๆ แล้วชนิดในภาษาอังกฤษนั้นมันเล็ก สปีชีชนิดเดียวซึ่งมันไม่ก็ชนิดตรงนั่นเอง แต่ตรงนี้เองท่านเอาตรงนั้นมาเขียนเป็นกฎหมาย ขนาดของในภาษาอังกฤษกับภาษาไทยไม่เท่าเทียมกัน มันเลยมีปัญหาที่ถกเถียงกันอยู่ในสภาแห่งนี้ ผมจึงอยากให้ท่านกรรมาธิการกลับไปคิด เอาคำอื่นมาแทนตรงนี้เสียจะได้มีความหมายที่ตรงกันทั้งหมด ดังนั้นเราออกกฎหมายนี้ในภาษาไทย แล้วท่านไปเอาข้อบัญญัติตรงนั้นมาใส่ตรงนี้มันไม่เท่ากันอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นผมจึงขออนุญาตกราบเรียนว่าท่านประธานครับ เพื่อที่จะให้เห็นว่านอกจากต้นยางพาราซึ่งเราเคยปลูกกันอย่างเดียวแล้ว ยางชนิดอื่นมันมีอะไรบ้าง ท่านออกมาตรงนี้รวมถึงยางอะไรบ้างก็ว่ามา ๓ - ๔ อย่างอย่างที่ท่านกราบเรียนมา มันก็จะได้จบแล้วผ่านมาตรานี้ไป ทุกคนอ่านจะได้เข้าใจร่วมกันทั้งหมด ไม่อย่างนั้นแล้วมาถกเถียงกันอยู่ตรงนี้ว่าถ้าคนที่อยู่ในทางด้านการเกษตรมาเขาอ่านก็รู้เรื่อง อย่างที่ท่านบัญญัติมา แต่ถ้าคนที่อ่านทั่ว ๆ ไปหรือหากว่าชนิดมันจะตีความไปเป็นเรื่องของตระกูลอีกตระกูลหนึ่งเลย ทีชตระกูลอย่างทั้งหมดที่เกิดขึ้น ดังนั้นผมถึงขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานกับท่านกรรมาธิการอยู่ตรงนี้ เจตนาของท่านดีครับ แต่จริง ๆ แล้วนี้ภาษาไทยในกฎหมายจึงอยากจะทำให้ท่านไปบัญญัติตรงนี้ว่าต้นยางที่ท่านจะหมายถึงนี้จะหมายถึงยางอะไรบ้าง ๓ - ๔ อย่าง กฎหมายหลายฉบับเขามีคำจำกัดความให้ชัดเจนลงไปเลยว่ต้นยางมันจะหมายถึงอะไรบ้าง นอกจากเดิมมันมียางพาราอย่างเดียว ปัจจุบันจะมียางอย่างอื่นเข้ามาทดแทนก็ว่ามา ท่านส่งเสริมยางอะไรบ้างเท่านั้นเอง ในมาตราตรงนี้มันก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าท่านมาออกให้มันคลุมเครือขนาดนี้เดี่ยวความหมายในคนละภาษามันไม่ตรงกัน มันก็จะตีความหมายไปคนละด้านกัน-----

ถ้าผมจะตีความหมายชนิดตามภาษาไทยละครับ มันครอบคลุมมากไปกว่านี้ครับ
 ดังนั้นพืชทุกอย่าง อย่างที่เพื่อนสมาชิกว่ามันเป็นมีให้น้ำยางอะไรต่าง ๆ ไซ้ทั้งหมด
 เพราะนั่นตีความตามภาษาไทย คำว่า ชนิด ตามภาษาไทยครับ ดังนั้นนะครับ
 เรื่องตรงนี้เอง เป็นความลับสนซึ่งอยากจะให้ท่านประธานและกรรมาธิการ
 น่าจะกลับไปแก้ไขมาแล้ว ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมาก็ยังไม่แก้ไขตรงนี้ ความลับสนจึง
 เกิดขึ้น จึงฝากท่านประธาน ณ โอกาสตรงนี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการได้ชี้แจง
 ก่อนครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ กรรมาธิการ กระผมขออนุญาตชี้แจงคำว่า
 ชนิด ก่อนอื่นอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกที่เคารพนะครับว่า ถ้าเราจะดู
 พระราชบัญญัติแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้ชื่อว่า พระราชบัญญัติควบคุมยาง ไม่ได้
 ควบคุมยางพารานะครับ ควบคุมยาง ที่นี้ผมจะมาอธิบายนะครับว่า ชนิด กับ พันธุ์
 มันต่างกันอย่างไร มีพืชหลายชนิดที่ให้น้ำยาง เช่น ยางพารา เช่น ยางอินเดีย
 เช่น วายูเล่ ชนิดของพืชเหล่านี้เป็นพืชที่ให้น้ำยาง ที่นี้ในแต่ละชนิดมันก็มีพันธุ์ของมัน
 เช่น ยางพารามีพันธุ์ อาร์.เอ็ม. ๖๐๐ สงขลา ๓๖ ยางอินเดียก็จะมีพันธุ์ของมัน
 วายูเล่ก็จะมีพันธุ์ของมัน การที่เราพิจารณาอย่างนี้เพื่อต้องการที่จะให้เป็นกฎหมาย
 ที่ควบคุมในเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ชื่อก็บอกอยู่แล้ว พระราชบัญญัติควบคุมยาง
 หมายถึง ควบคุมชนิดของพืชที่ให้น้ำยางอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นคำว่า ชนิด กับ
 พันธุ์ นี้ต่างกันอย่างสิ้นเชิงนะครับ ขอขอบคุณครับ ส่วนข้ออื่นนั้นก็จะให้
 ท่านกรรมาธิการท่านอื่นได้ตอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ กรรมาธิการสาทิศย์ครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
 ในฐานะกรรมาธิการ เท่าที่ผมฟังเพื่อนสมาชิกได้กรุณาสอบถามกรรมาธิการ ซึ่ง
 ในช่วงต้นนี้จะมีข้อสอบถามทั้งสิ้น ๔ ประเด็นนะครับ ก็คือ

ประเด็นที่ ๑ เพื่อนสมาชิกได้สอบถามถึงในมาตรา ๔ ที่เป็นนิยามศัพท์ว่า
 ทำไมนิยามศัพท์บางตัวถึงมีวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษ เช่น นิยามศัพท์คำว่า ต้นยาง
 หมายความว่า ต้นยางพารา และมีวงเล็บภาษาอังกฤษ ส่วนนิยามศัพท์คำว่า ยาง
 ในบรรทัดที่ ๓ ที่พูดถึงยางผสม เดิมที่มีวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษ แล้วทำไม

กรรมวิธีการถึงได้ตัดวงเล็บภาษาอังกฤษนี้ออกไป นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ ที่มี
การซักถาม

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่อง พันธุ์ กับ ชนิด ซึ่งท่านประธานกรรมวิธีการได้
ตอบไปแล้ว

ประเด็นที่ ๓ นั้นเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายสนับสนุนเรื่องวงเล็บ
ภาษาอังกฤษว่า ไม่สมควรที่จะมีวงเล็บอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากท่านบอกว่าไม่มีกฎหมาย
ฉบับใดที่มีการวงเล็บศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลังคำเฉพาะเหล่านี้ และ

ประเด็นที่ ๔ ที่เพื่อนสมาชิกได้สอบถามคือกรณีนิยามคำว่า สนวนยาง
ที่กรรมวิธีการได้แก้ไขและเพิ่มขึ้นมาใหม่ในมาตรา ๔ ตรงนิยามคำว่า สนวนยาง
ความจริงทั้ง ๔ ประเด็นนี้เป็นประเด็นเก่าซึ่งซักถามกันในสัปดาห์ที่แล้ว และ
กรรมวิธีการก็ได้ตอบข้อซักถามเหล่านี้ ซึ่งเข้าใจว่าคงกระจ่างชัดแล้ว แต่เพื่อ
ความชัดเจนอีกครั้งหนึ่งในการประชุมวันนี้ ผมจะขอตอบประเด็นของเพื่อนสมาชิก
อีก ๓ ประเด็นที่เหลือ ซึ่งนอกเหนือจากประเด็น พันธุ์ กับ ชนิด ซึ่งมีกรรมวิธีการ
ได้ตอบไปแล้วนะครับ

ประเด็นเรื่องวงเล็บภาษาอังกฤษกับไม่มีกฎหมายบัญญัติศัพท์
ภาษาอังกฤษนั้น ผมอยากที่จะเรียนทำความเข้าใจเพื่อนสมาชิกว่า นิยามศัพท์
คำว่า ต้นยาง ที่หมายความว่า ต้นยางพารา และมีวงเล็บภาษาอังกฤษนั้น
เนื่องจากนิยามศัพท์คำว่า ต้นยางพารานี้เป็นคำศัพท์เฉพาะ คำศัพท์เฉพาะ
เพราะว่าถ้าหากว่าไม่วงเล็บคำศัพท์เฉพาะตัวนี้ไปแล้ว คำว่า ต้นยางพารา
อาจจะมีคนตีความหมายถึงต้นยางชนิดอื่น เช่น ต้นยางพาราที่เป็นต้นยางพันธุ์พื้นเมือง
ซึ่งเป็นคนละตัวกับต้นยางพาราที่มีการวงเล็บเป็นชื่อทางวิทยาศาสตร์ หรือเป็น
ชื่อที่อ่านแล้วเข้าใจว่าเป็นคำศัพท์เฉพาะที่พูดถึงต้นยางพาราชนิดที่วงเล็บที่
เรียกว่า ฮีเวีย บราซิเลียนซิส (*Hevea brasiliensis*) ตัวนี้ -----

ส่วนนิยามศัพท์ยาง ที่หมายถึงยางผสม แล้ววงเล็บเติมเป็นภาษาอังกฤษว่า คอมเพานด์ รับเบอร์ นั้น เนื่องจากกรรมการเห็นว่า คำว่า ยางผสมไม่ใช่ เป็นคำนามเฉพาะ แต่เป็นคำนามทั่วไป ซึ่งถ้าพูดถึงคำว่า ยางผสมขึ้นมาก็จะเป็น ที่เข้าใจได้โดยไม่ต้องวงเล็บว่าเป็น คอมเพานด์ รับเบอร์ เพราะฉะนั้นที่ตัด ตรงนี้ออกไป เพราะไม่ได้เห็นว่าเป็นคำนามเฉพาะหรือเป็นศัพท์เฉพาะที่พูด ออกไปแล้วอาจจะเป็นที่สับสนถึงต้องวงเล็บภาษาอังกฤษ เมื่อพูดแล้ว ไม่สับสน จึงไม่จำเป็นต้องวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษเข้าไป ส่วนคำว่า ต้นยางพารา นั้น จำเป็นเพราะเป็นคำศัพท์เฉพาะดังที่เรียนไปแล้ว เพื่อน กรรมการได้กรุณาอธิบายว่า ไม่มีกฎหมายใดที่วงเล็บเป็นภาษาอังกฤษ ผมอาจจะไม่ทราบกฎหมายฉบับอื่น แต่เรียนเพื่อนสมาชิกเพื่อความสบายใจ นะครับว่า ในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๘๑ ซึ่งเป็นที่มาของ กฎหมายฉบับที่กำลังพิจารณาแก้ไขอยู่ในปัจจุบันนี้ ในนิยามศัพท์นั้นมีการวงเล็บ ภาษาอังกฤษเอาไว้ครับ วงเล็บตั้งแต่นิยามคำว่า ต้นยาง หมายความว่า ต้นยางพารา และใช้ภาษาอังกฤษคำเดียวกับที่มีการแก้ไขในกฎหมายฉบับ ปัจจุบัน แถมนิยามศัพท์ในปี ๒๕๘๑ ในกฎหมายฉบับนี้ ยังมีการวงเล็บไว้ใน นิยามคำว่า โรงรีดยาง หมายความว่า โรงงานที่ทำการพิเศษยาง และวงเล็บ เป็นสแครพ รับเบอร์ (Scrap rubber) หรือยางก้อน เวสต์ รับเบอร์ (Waste rubber) ให้เป็นยางแผ่น แล้วก็เรียกว่า เครพ รับเบอร์ (Crepe rubber) ซึ่งกรรมการเห็นว่า ในการปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำในชั้น ที่ทำกฎหมายที่หลังนั้น คำเรียกศัพท์ยางเหล่านี้เป็นที่เข้าใจแล้ว จึงไม่จำเป็นต้อง เป็นวงเล็บเป็นศัพท์เฉพาะ เพราะถ้าท่านดูฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ นิยามศัพท์คำว่า โรงทำยาง นั้นได้มีการพูดถึงน้ำยางข้น ยางผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ ยางดิบชนิดอื่น ๆ โดยไม่จำเป็นต้อง วงเล็บเป็นภาษาอังกฤษเข้าไป เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องความกังวลว่า กฎหมายฉบับอื่นไม่มี ผมจึงเข้าใจว่าคงเกิดความกระจ่างแจ้งได้

ในประเด็นที่ ๓ กรณีที่เพื่อนสมาชิกซักถามเรื่องพื้นที่สวนยาง ผมต้องเรียนเป็นเบื้องต้นก่อนนะครับว่า การเขียนนิยามคำว่า พื้นที่สวนยาง เช่นนี้ มิได้แปลว่าจะทำให้เกิดความสับสน และจะทำให้มีการใช้จ่าย เงินกองทุนฯ เพื่อที่จะให้กับชาวสวนยางหรือเจ้าของสวนยางแล้วเกิดความสับสน ดังที่ท่านอภิปราย เพราะกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อที่จะ

สร้างมาตรฐานให้เกิดขึ้นกับกระบวนการของยาง ตั้งแต่การคัดพันธุ์ การนำยางไปปลูก การผลิตยางตั้งแต่สวนยางขั้นต้น จนกระทั่งส่งไปถึงร้านค้าที่รับซื้อยาง ผู้การแปรรูปยาง อุตสาหกรรมยาง และส่งออกไปสู่ต่างประเทศ ตลอดจนกระทั่งใช้ถึงอุตสาหกรรมภายใน เป็นคนละตัวกับกฎหมายที่ว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน นิยามศัพท์คำว่า สวนยาง จึงต้องนิยามให้มีผลต่อการควบคุมให้เกิดมาตรฐานในการผลิตยางทั้งระบบ เพราะฉะนั้นนิยามคำว่า สวนยาง จึงมีการแก้ไขให้เกิดความชัดเจนขึ้น ถ้าท่านได้อ่านนิยามคำว่า สวนยาง ที่กรมการได้แก้ไขไปแล้ว ท่านก็จะเห็นชัดเจนครับว่า คำว่า สวนยาง นั้นจะมีอยู่ ๒ กรณี

กรณีที่ ๑ ก็คือว่า ที่ดินซึ่งมีต้นยางปลูกอยู่ในเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑ ไร่ กรณีที่ ๑ คือต้องมีเนื้อที่มากกว่า ๑ ไร่ แต่ละไรมีต้นยางไม่น้อยกว่า ๑๐ ต้น นั่นแปลว่าถ้ามีที่ ๑ ไร่ มีต้นยาง ๑๐ ต้น ก็ถือเป็นสวนยาง ทำไมต้องถือเป็นสวนยางครับ เพราะว่าจำนวนต้นยาง ๑๐ ต้นนั้น ถือว่ามีปริมาณพอเหมาะที่จะจำเป็นแก่การที่กฎหมายฉบับนี้จะต้องเข้าไปให้การดูแล เพื่อสร้างมาตรฐานในการปลูกยางให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการดูแลในเรื่องกรณีของพันธุ์ที่จะปลูกก็ดี ให้การดูแลในกรณีที่น่าจะมีโรคระบาดเกิดขึ้น และจำเป็นต้องมีการประกาศเขตควบคุมก็ดี ๑๐ ต้นต่อ ๑ ไร่ ถือว่าเหมาะสม

ในกรณีที่ ๒ ก็คือว่า ถ้ามีพื้นที่ปลูกยางมากกว่า ๑ ไร่ เดิมทีนั้น นิยามมิได้บอกว่ามีเนื้อที่ต้องติดกันหรือไม่ กรมการเห็นว่าถ้าไม่ได้เขียนว่าต้องมีเนื้อที่ติดกัน ก็อาจจะ เป็นกรณีที่เป็นปัญหาได้ ถ้าเจ้าของสวนยางซึ่งมีเนื้อที่ อยู่คนละที่กัน แล้วก็อ้างว่าเป็นเจ้าของสวนยางอันเดียวกัน -----

จึงเขียนไปเพื่อความชัดเจนว่า ในกรณีที่มีเนื้อที่ปลูกยางติดต่อกันมากกว่า ๑ ไร่ ถ้ามามากกว่า ๑ ไร่ ก็ต้องติดต่อกัน ต้องมีส่วนเฉลี่ยของต้นยางพารานั้นไม่น้อยกว่า ไร่ละ ๒๕ ต้น แปลว่าใน ๑ ไร่นั้นอาจจะม้น้อยกว่าหรือมากกว่า ๒๕ ต้นก็ได้ แต่ว่าเฉลี่ยทั้งแปลงต้องหารให้ลงตัวว่าต่อ ๑ ไร่ต้องมี ๒๕ ต้น ประเด็นจึงเกิดขึ้นว่า ถ้าในกรณีพื้นที่ติดต่อกัน บางไร่ไม่มีต้นยางเลยเป็นอย่างไร กรณีนี้เป็นไปได้ครับ เป็นไปได้ในกรณีที่เช่นต้นยางเกิดโรคและมีการเผาทำลายทิ้ง อาจจะโดยเจตนากรรมณ์ของกฎหมายฉบับนี้หรือโดยความจำเป็นที่ต้องแก้ไขปัญหาเรื่องยางก็ตาม แต่ถ้านับอยู่ในสวนที่มีแปลงติดต่อกันแล้วก็ถือว่าเป็นสวนยาง เพราะจะมีผลถึงการที่จะใช้กฎหมายในการควบคุมมาตรฐานยาง ซึ่งถ้าอ่านต่อ นะครับ ในสาระของกฎหมายฉบับนี้จะบัญญัติว่า กรณีที่มีโรคระบาดของยางเกิดขึ้นนั้น ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายสามารถที่จะประกาศเขตควบคุมเรื่องยางและทำลายได้ เพราะมีตัวอย่างให้เห็นในประเทศบราซิล ซึ่งมีการระบาดของโรคพืชบางชนิดที่ทำให้เกิดความเสียหายมาก ประเด็นเหล่านี้ก็จะ เป็นประเด็นซึ่งนำไปสู่การแก้ไขของกรมการเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น ผมจึงเรียนท่านประธานเพื่อชี้แจงใน ๓ ประเด็นนี้ให้เกิดความเข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ท่านประธานครับ ความจริงกฎหมายฉบับนี้ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล เราก็ตั้งกรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาอยู่แล้ว คิดว่าปัญหาต่าง ๆ นี้ที่ได้ซักถามกันในสภาแห่งนี้ ในชั้นกรมการก็ยังไม่มีการแสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากนี้ แล้วก็ยังไม่มีการสงวนแต่ประการใด แต่ถึงอย่างไรก็ตาม อาทิตย์ที่แล้วก็พูดกันอยู่อย่างนี้ อาทิตย์ที่แล้วก็ถามกันอยู่อย่างนี้ มาอาทิตย์นี้ก็ซ้ำ ๆ ซาก ๆ อยู่อย่างนี้ แล้วก็ตอบกันอยู่อย่างนี้จนกระทั่งผมคิดว่า คนที่ไม่รู้เรื่องยังฟังกันขึ้นใจนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอต่อท่านประธานนะครับ ขอให้ลงมติมาตรานี้ได้แล้วครับ ผมขอผู้รับรองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอปิดอภิปรายในมาตรานี้ใช่ไหมครับ
ขอปิดอภิปรายใช่ไหมครับ เคี้ยวท่านวิเชียรเสนอใหม่ นะครับ ปิดอภิปรายในมาตรานี้ครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญครับ
คุณอดิศร จะเสนอเปิดหรือเปล่าครับ หรือคุณจาตุรนต์ครับ

๒๖

สผ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๒/๒

นายจาคูรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม จาคูรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ ฉะเชิงเทรา ผมกำลังจะขออภิปราย
เรื่องที่กำลังมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว อภิปรายในมาตราไหนครับ
มาตรา ๔ นี้ใช่ไหมครับ

นายจาคูรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : มาตรา ๔ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ยังเอิญว่าอย่างนี้นะครับ

นายจาคูรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : แต่ว่าผมจะกราบเรียน
ท่านประธานว่า ที่ท่านวิเชียร เสนอปิดอภิปรายนั้นไม่ชอบด้วยข้อบังคับแล้วนะ ครับ
เพราะว่าท่านได้อภิปรายไปก่อนแล้ว เมื่ออภิปรายแล้วจะ เสนอญัตติปิดการอภิปราย
ไม่ได้แล้วนะ ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานชี้ผม ถ้าท่านวินิจฉัยตามนี้
เมื่อท่านประธานชี้ผม ผมจะต้องมีสิทธิอภิปรายก่อน แล้วก็ยังไม่สามารถที่สมาชิก
ท่านใดจะยกมือขึ้นขอปิดอภิปรายในระหว่างที่ผมได้ลุกขึ้นมาแล้ว ขอท่านประธาน
วินิจฉัยด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอวินิจฉัยประเด็นนี้ก่อนนะ ครับ
คุณวิเชียรได้ขอให้มีการปิดอภิปรายในมาตรานี้ แต่ว่าขึ้นมาที่คุณวิเชียรไม่ได้
อภิปรายในญัตตินะ ครับ อภิปรายเพื่อที่จะขอปิดอภิปรายนะ ครับ ผมก็ยังถือว่าเป็นการ
ขอเสนอปิดนะ ครับ แต่ว่าที่อภิปรายในเรื่องจะขอปิดถือว่ายังไม่ผิดข้อบังคับนะ ครับ
ก็ถือว่าได้มี เสนอปิดโดยถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะขอเสนอเปิดก็จะต้อง
เสนอเปิดครับ เพราะว่าคุณวิเชียรไม่ได้อภิปรายในเนื้อหาเลยนะ ครับ อภิปรายว่า
เห็นสมควรปิดครับ เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานครับ
 คุณวิเชียรได้อภิปรายว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกรรมวิธีการทั้งฝ่ายค้าน
 และฝ่ายรัฐบาลร่วมกันพิจารณา การพิจารณาของกรรมวิธีการไม่มีเสียงคัดค้าน
 การอภิปรายในลักษณะนี้เท่ากับเป็นการอภิปรายสนับสนุนคณะกรรมการ หรือ
 สนับสนุนร่างฯ ของคณะกรรมการอยู่แล้วในตัวนะครับ จะบอกว่าเป็นการอภิปราย
 เพื่อประกอบความเห็นในการเสนอปิดอภิปรายอย่างเดียวไม่น่าจะได้ นะครับ
 ถ้าอย่างนั้นจะต้องอภิปรายอีกแบบหนึ่ง แต่ว่าฟังมาก่อนของการอภิปรายของ
 ท่านวิเชียรนี้ เป็นการอภิปรายสนับสนุนเห็นชัดเจนอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียรได้เสนอปิดไปแล้วนะครับ
 แล้วผมก็ขอวินิจฉัยอย่างนี้ครับ คุณจาตุรนต์ครับ ผมก็นั่งฟังอยู่ แล้วก็ได้อภิปรายว่า
 ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติหรือว่าได้อภิปรายสัปดาห์ที่แล้วก็เพื่อนำมาสู่การว่าขอปิด
 อภิปรายเท่านั้นเองครับ เพียงแต่ว่าพูดไปก่อนและพูดหลังอยู่ในประเด็นเดียวกันครับ
 ไม่ได้ใช้สิทธิอภิปรายครับ ใช้สิทธิเพื่อจะขอปิดในมาตรานี้ นะครับ เพราะฉะนั้นผมจึง
 เข้าใจว่าญัตตินี้ถูกต้องแล้ว ถ้าจะอภิปรายก็คงต้องอภิปรายมาตราอื่น นะครับ
 คุณจาตุรนต์ครับ ผมขอวินิจฉัยอย่างนี้นะครับ ถ้าไม่มีการเสนอขอเปิดอภิปราย
 ก็ถือว่าปิดอภิปรายมาตรานี้

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมถือเป็นเรื่องที่ผมมีความเห็นไม่ตรงกับผู้เสนอให้ปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นก็คง
 ต้องขอให้ลงมติ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณอดีตรครับ ก็ต้องมีเรื่องของ
 การเปิดอภิปรายในมาตรานี้ด้วย

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ต่อกรณีเพื่อนสมาชิกที่เสนอ
 ขอปิดอภิปรายนั้นผมไม่เห็นด้วยนะครับ ๑. ท่านสมาชิกที่เสนอปิดนั้นเป็นกรรมวิธีการ
 วิสามัญเสียเอง การที่คณะกรรมการวิสามัญที่สภามอบหมายให้ไปทำหน้าที่นั้น
 ก็ให้ไปพิจารณารายละเอียดรายมาตรา หากไม่มีการแก้ไขเราจะไม่แตะเลยนะครับ
 ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็นาน ที่เราอภิปรายที่ท่านบอกมาก่อนข้างข้าซาก
 มันจำเป็นครับ เพราะกฎหมายถ้าผ่านสภาเราไปต้องไปบังคับกับคน ๖๒ ล้านคน
 ไม่ใช่ไปบังคับเฉพาะคนขอนแก่นหรือคนจังหวัดตรังเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิทธิที่พวกผม

อยากจะต่อรองหรืออยากจะถามความเห็นเกี่ยวกับภาษาไทย ภาษาอังกฤษมันเป็น
เรื่องใหญ่ เพราะนี่คือสภาไทย ท่านสมาชิกหลายท่านอยากจะยกมืออภิปราย
เพราะเรื่องควบคุมขังนั้นโดยความเป็นจริงแล้ว เราตั้งองค์กรข้าราชการไปควบคุม
พี่น้องประชาชนเสียเอง ในการละเอียดรอบคอบเรื่องนี้ปล่อยเวลาอีกสักนิดหนึ่ง
จะไม่ได้ดีกว่าหรือครับ สัปดาห์ที่แล้วเราปิดประชุมเพราะว่าเหตุเอเขียนเกมส์นะครับ
เหตุเอเขียนเกมส์ผมไม่อภิปรายต่อ ถ้าเราอภิปรายต่อเนื่องกันตอนนั้นจะไม่ใช้คำว่า
เป็นข้าชาก เพราะเอเขียนเกมส์ทุกคนกฎหมายปิดปากว่าเลื่อนประชุมสภาทำไม
ผมมาเป็นผู้แทนราษฎรมากำหนดกฎหมาย มาบัญญัติกฎหมายมันผิดตรงไหนครับ
ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นอย่าได้มองว่าการอภิปรายในสภาของผู้แทนราษฎร
ของพรรคฝ่ายค้านเป็นการถ่วง เป็นการช้าชากสิครับ ท่านก็เคยเป็นฝ่ายค้านมา
ท่านพูดมากกว่าผมอีก เพราะฉะนั้นต่างคนต่างอยู่คนละมุมก็ต้องให้โอกาสกันบ้าง
นี่คือเวทีของฝ่ายค้าน นี่คือเวทีของคนจนครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น
ผมอยากให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญเองไม่ควรเสนอปิดอภิปรายเอง ต้องให้คนอื่น
เสนอปิดอภิปรายครับ แม้ว่าข้อบังคับจะไม่ตัดสิทธิท่านก็จริง แต่ว่าโดยธรรมเนียม
โดยข้อปฏิบัติ โดยมารยาทไม่ควรเสนอปิดครับ ผมจึงขออนุญาตเสนอเปิดอภิปรายต่อครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญครับ
คุณวิเชียรยกมือ จะประนีประนอมอย่างไร เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ คิดว่าถ้าเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้รู้จักผมดี ผมเป็นคนที่พูดน้อยที่สุด
แล้วโอกาสที่จะยื่นขึ้นมาเพื่อให้สภาลงมติหรือว่าปิดการอภิปราย รู้สึกว่าครั้งนี้
เป็นครั้งแรกครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ถ้าอย่างนั้นก็ยื่นขึ้นนะครับ
ก็เสนอยุติปิดอภิปราย

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
จำได้ครับ เพราะฉะนั้นคิดว่าเพื่อนสมาชิกคงเข้าใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตามครับ
ผมคิดว่ากฎหมายที่ว่านี้เราก็คงจะเอาไปใช้บังคับกับพี่น้องเจ้าของสวนยาง
ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วกฎหมายอื่น ๆ ที่ยังค้างสภานี้อยู่อีกมากมาย

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. ท้าวไป)

เบญจวรรณ ๑๓/๓

ซึ่งคิดว่าเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าเป็นเรื่องสาระสำคัญจริง ๆ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรหรอกครับ ว่ากันไปเถอะ แต่ถ้าสมมุติมันไม่ใช่เรื่องสำคัญคอขาดบาดตายอะไรนักหนา ยกตัวอย่างเช่น ขางพารา แล้ววงเล็บเป็นภาษาอังกฤษก็ชกกันอยู่อย่างนั้นแหละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือตอนนี้ได้เสนอญัตติขอปิดอภิปรายเดี่ยวคุณวิเชียรจะกลายเป็นอภิปรายเองนะครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (กรรมาธิการ) : ครับ ผมไม่ถอนนะครับ

ขอบคุณครับ

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

วคณ ๑๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอปิดอภิปรายในมาตรา ๔ นี้ มีผู้รับรองถูกต้อง แล้วก็มีผู้ขอเปิดอภิปรายนะ ครับ ผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้น ผมก็จะขอถามมติเลยนะ ครับ ท่านผู้ใดจะเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อหรือว่า ให้ปิดอภิปรายก็ขอความกรุณาลงมตินะ ครับ โดยใช้สิทธิว่าถ้าผู้เห็นสมควร ปิดอภิปราย กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อ กดช่องไม่เห็นด้วยนะ ครับ (ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาลงมติได้ครับ ถ้าเห็นสมควร ปิดอภิปรายนะ ครับ กรุณา กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นสมควรเปิดอภิปรายนะ ครับ กดช่องไม่เห็นด้วยนะ ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกมาลงมติ ด้วยนะ ครับ ถ้าสมควรปิด กรุณา กดช่องเห็นด้วยนะ ครับ ถ้าเห็นว่าไม่สมควรปิดนะ ครับ คือให้เปิดต่อก็กดช่องไม่เห็นด้วยนะ ครับ มีท่านสมาชิกท่านใดครับที่ยังไม่ได้ลง คะแนนนะ ครับ ทุกคนลงคะแนนแล้วนะ ครับ ถ้าทุกคนลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ก็รวมคะแนนได้ครับ เห็นสมควรปิดอภิปราย ๑๗๗ ท่าน เห็นสมควรเปิดต่อ ๓๐ ท่าน นะ ครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าปิดอภิปราย ในมาตรา ๔ ครับ

เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ มาตรา ๕ ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖ นะครับเชิญครับ

คุณกุเทพนะครับเชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ

เมื่อสักครู่นี้เราลงมติว่าปิดการอภิปราย แต่ว่าตัวมาตรานั้นเรายังไม่ได้ลงมติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับขอประทานโทษด้วยนะครับ

ขอย้อนใหม่ที่มาตรา ๔ นะครับว่า เห็นสมควรปิดอภิปราย ยังมีผู้ตั้งใจจะให้ลงมติ

ไหมครับว่ายังตั้งใจอยู่ ถ้าไม่ตั้งใจเชิญครับ คุณไพจิตนะครับหมายความว่า

ยังตั้งใจนะครับ ผมจะได้ถามว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือจะเอาตาม

ร่างฯ เติมนะครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : กระผม ไพจิต ศรีวรขาน

พรรคความหวังใหม่ นครพนมครับ ท่านประธานครับ ไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการ

แก้ไข เพราะเท่าที่ได้ฟังคำชี้แจงก็ยังเป็นเรื่องเดิม ๆ อยู่ครับ ได้ค้านไว้ใน

หลักการที่ไปเพิ่มไปเปลี่ยนซึ่งจะทำให้เสียโอกาสครับ ต้องขอความเห็นเพื่อ

จะได้ปรากฏว่าจะคุ้มครองดูแลคนทำสวนยางอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะเนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไข

แต่ไม่มีผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นก็คงถามได้ ๒ ประเด็นว่าเห็นด้วยกับการแก้ไข

ของคณะกรรมการ หรือเห็นด้วยกับร่างฯ เติมนะครับ การลงมติลงมติดังนี้

นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับ

ร่างฯ เติม กดช่องไม่เห็นด้วยนะครับ จะได้ชัดเจนนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้สมาชิกมาลงคะแนนด้วยนะครับ

มาตรา ๔ นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข กรุณา กดช่องเห็นด้วย

ถ้าเห็นด้วยกับร่างฯ เติมต้อง กดช่องไม่เห็นด้วยนะครับเชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนนบ้างครับ

ถ้าไม่มีแล้วก็ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ คะแนนเสียงก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

๓๒

สพ ๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

วันนี้ ๑๔/๓

แก้ไข ๑๗๗ ท่าน เห็นด้วยกับร่างฯ เดิม ๒๙ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่านนะครับ
เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเห็นด้วยกับที่กรรมธิการแก้ไขนะครับ

- ๑๕/๑

๓๓

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

มติวรณ ๑๕/๑

เลขาธิการฯ ต่อเลขนะครับ

นางศิริลักษณ์ บึ้นบ่ารุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีผู้สงวนแปรญัตตินะครับ เพราะฉะนั้นอภิปรายไม่ได้นะครับ เป็นมาตรา ๖
เลขนะครับ

นางศิริลักษณ์ บึ้นบ่ารุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖ มีการแก้ไข
เชิญครับ คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ คงจะพูดได้แล้วกระมังครับ ท่านประธานครับว่า ที่ต้องเขียน
พระราชบัญญัติเพิ่มเติมในมาตรา ๓ ทวิ เกิดขึ้นมานั้นนะครับ ก็เพราะว่าใน
มาตรา ๔ เป็นการจำกัดสิทธิแก่ประชาชนโดยทั่วไปนะครับ ในการที่จะปลูก
ต้นยาง ปกติแล้วเรามีอิสระในการปลูกทำสวนยาง จะปลูกภาคใต้ ภาคตะวันออก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไปปลูกกัน แล้วภาคเหนือบางส่วน แต่ขณะนี้ได้มี
พระราชบัญญัติบังคับกำหนดให้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๔ ในวงเล็บ
ที่บอกว่า ให้สิทธิ ๑ ไร่ ต่อ ๑๐ ต้นนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้กำลังพิจารณามาตรา ๖ ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : เดี่ยว ของผมเลยไป
เกี่ยวข้องกับ ผมจะให้ท่านดูไล่ตามผมนะครับ ในมาตรา ๓ ในมาตรา ๔
ว่าจำกัดสิทธิในมาตรา ๓ ทวิ อย่างไรนะครับ อันนี้เพื่อจะอนุรักษ์ตามนะครับ
เราจะเห็นได้ว่าในมาตรา ๔ ได้กำหนดบอกว่าคุณมีที่ ๑ ไร่ คุณจะต้องปลูก ๑๐ ต้น
แต่ถ้ามากกว่านั้นคุณเอา ๒๕ ต้นนะโดยเฉลี่ย อย่างนี้เป็นต้นนะครับ อันนี้ไม่ว่ากัน
นะครับ เอาละ เมื่อออกบังคับผ่านรับรองไปแล้วอยากจะชี้ให้เห็นว่านี่จำกัดสิทธิ
ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนจน ถ้ามีไร่เดียวอยากจะปลูก ๒๕ ต้น ปลูกไม่ได้
มาตรา ๖ ท่านประธานครับ ที่เรากำลังจะพิจารณากัน ถ้าท่านประธานดูให้ดีกว่า
มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการผลิตยาง การค้ายาง การนํายางเข้าและ
การส่งยางออก ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ

๓๔

สผ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

มสิวรณ ๑๕/๒

ในราชกิจจานุเบกษากำหนด ข้อความต่อไปนี้ นะครับ (๑) (๒) (๓) (๔)
(๕) (๖) บางอย่างท่านประธานครับ ที่เขาเขียนดีแล้วก็โปร่งใส แต่ปรากฏว่า
กรรมการตัดทิ้งหมดวิธีการทำสวนยางในบางท้องที่ก็เขียนบอก เขตห้าม
ปลูกต้นยาง ที่นี้รัฐบาลบอกไม่ให้ปลูกในจังหวัดลำปาง จังหวัดแพร่อะไรต่าง ๆ
เดี๋ยวรัฐบาลประกาศแล้วนะครับ อันนี้เขตหวงห้ามนะครับ เขาบอกว่าวิธีการจัด
แลกเปลี่ยน วิธีการทำมาตรฐาน ปริมาณควบคุมเนื้อยาง การจัดสรรเนื้อยาง
ตามความเหมาะสมสถานการณ์ของประเทศ เอาเขตควบคุมเลย อันนี้ก็คงจะ
เหมาเอาหมดแล้ว ท่านประธานครับ แทนที่จะโปร่งใสว่าจะกำหนดมาตรฐาน
อย่างไร ประกาศโดยโปร่งใสคนจะได้รู้ประชาชนจะได้รู้ เปล่าครับ เขียน
คลุมเครือไว้นะครับ ถ้าใครมีอำนาจตรงนี้ท่านประธานครับ ใช้พระราชบัญญัติ
ตรงนี้ได้เลย ก็หมายความว่าไปวิ่งเอา ไปทำเอา จะทำอย่างไรก็ได้
ท่านประธานครับ เขตห้ามปลูกต้นยาง การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง
และพันธุ์ของต้นยางที่ปลูกในสวนยาง รวมทั้งปริมาณเนื้อยางที่ผู้ทำสวนทำ
ในแต่ละปี อะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ

อันนี้ละ เขาเรียกว่าควบคุมบาง แทนที่จะควบคุมมาตรฐาน ควบคุมอะไรต่าง ๆ เปล่าหรือก อันนี้คุณจะทำ คุณต้องมาขึ้นกับผมนะ คุณปลูกกินไม่ได้ เชียวนะ มี ๑ ไร่ นี่ ปลูก ๓ ต้นได้ อะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ที่กรรมการไปแก้ไขตามพระราชบัญญัติบางเมื่อก่อนนี้ ยิ่งรัดกุมขึ้นไป ท่านประธานครับ แทนที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้ปลูกยางเพิ่มขึ้น แต่เปล่าหรือก ยิ่งจำกัดสิทธิ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนมีสตางค์ คนมีสตางค์ ทำได้ คนที่มีทุกข์ยากจนนี้ทำไม่ได้ ต่อไปทำไม่ได้แล้วยุ่งยาก เพราะฉะนั้น ตกเป็นเครื่องมือของนายทุนต่อไป ร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ท่านประธานจำไว้นะ ผมพูดไว้นะ ผมพูดไว้ตรงนี้นะ คอยดูต่อไปจะมีปัญหาเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ มีบางรายการที่ผมไม่เห็นด้วย บางรายการที่เขาเขียนร่างฯ ออกมาแล้วนี้ เขาเขียนร่างฯ ตามที่เห็น เป็นจริง แต่ท่านกลับเขียนไปซ่อน ไปหมกเม็ดอยู่ข้างใน ไม่รู้ว่าที่จะระบุ บอกอย่างชัดเจนแจ่มใสให้ประชาชนรู้ เปล่าหรือก เขตควบคุมยางที่ไหน ไม่รู้ จะทำอย่างไรในเรื่องเขตควบคุม อะไรต่าง ๆ ทำนองนี้ เพราะฉะนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า การดำเนินการอย่างนี้เขาไม่ค่อยทำกันครับ เขาไม่ค่อยทำกัน แต่ปรากฏว่ากรรมการทั้งฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลไปทะเลาะไปหมด ที่ว่าอ้านะครับ ความจริงมันสัดส่วนของสภา ไม่ใช่สัดส่วนของฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน มันไม่ใช่ เวลาพูดออกไปแล้วคนฟังไม่รู้เรื่อง ก็จะไปเข้าใจผิดตามที่อภิปรายออกไป การตั้งกรรมการเป็นไปตามสัดส่วนของพรรคการเมือง มันไม่ใช่ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ไม่ใช่ พูดอะไรขอให้มันถูกต้อง หน่อยนะครับ เวลาคนจะศึกษาหาความรู้นี้ เขาฟังเขาจะารู้เรื่องบ้าง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าในนี้ละลองดูให้ดี กรรมการขอให้ชี้แจง แต่ละข้อให้โปรดทราบด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : เรียน

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ก็เป็นการชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนครับว่า คณะกรรมการเองไปออกกฎหมาย พยายามที่จะแก้ไขจากมาตรา ๔ มาถึงมาตรา ๖ นะครับ มันไม่ค่อยสัมพันธ์กันหรือครับ ยกตัวอย่างเช่น ใน (๔) นี้ครับ ท่านบอกว่า แจ้งเนื้อที่การปลูกยางจำนวนกี่ต้น แล้วก็บอกว่า

พันธุ์เลยนี้ ท่านไปแจ้งว่า พันธุ์ เป็น ชนิด แล้ว ชนิดมันสูงกว่าคำว่า พันธุ์ อีกทีหนึ่ง ท่านต้องบอกว่า เป็นยางชนิดอะไร เป็นยางพาราหรือเปล้า พันธุ์อะไร เป็นยางอินเดีย ที่นี้อินเดียแล้วพันธุ์อะไร เป็นยางวายุเล่มี่ที่ท่านว่าถึงนี้ แล้วพันธุ์อะไรอีกต่างหาก แต่ท่านก็ไม่ได้บอกให้ไปบอกชนิดก่อน ท่านก็ไปบอกพันธุ์ เป็นความชัดเจนตรงนี้เอง เหมือนกับที่ท่านพยายามที่จะออกกฎหมายอย่างรีบ ๆ แล้วไปควบคุม เราเอาไปใช้ เหมือนกับว่ากลัวว่าคนทางอีสาน คนทางภาคอื่น จะไปปลูกยางพาราแข่งกับคนภาคใต้อย่างนั้นละครับ ต้องบอกว่าต้องประกาศ เขตหวงห้ามยางพาราก่อนนะ สิ่งตรงนี้เองครับ ผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนว่ามันไม่มีความเป็นธรรมในสังคมตรงนี้ ผมถามท่านก่อนว่า ท่านออกกฎหมายฉบับนี้มาครับ เพื่อกีดกันอาชีพคนอื่นหรือครับ ประกาศ เขตอะไรต่าง ๆ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญต้องการ ให้พี่น้องประชาชนในประเทศได้มีโอกาสประกอบอาชีพอย่างอิสระ เดิมที่เขาปลูกข้าวโพด เขาอาจจะเปลี่ยนไปปลูกยางพาราได้ ทำไม ท่านจะต้องไปสร้างความยุ่งยากให้กับคนที่จะต้องไปปลูกเหล่านั้น ในเมื่อ อนาคตข้างหน้ามันสวนยางอาจจะเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปอีกทีหนึ่ง แต่สิ่งที่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาควบคุมพื้นที่การปลูกอะไรทั้งหมดเอาไว้ เหมือนกับว่าทำความยุ่งยาก ต้องไปขออนุญาตมากยิ่งขึ้น ต้องไปขออนุญาต คนนั้นคนนี้ มันก็จะมีคนกลางเกิดขึ้นละครับ คนที่ต้องการอยากจะทำปลูกยาง ต้องไปติดต่อคนนั้นคนนี้ ผ่านคนนั้นคนนี้ มันก็จะยุ่งยากลำบากมากยิ่งขึ้น แทนที่ มาตรา ๖ ในการควบคุมนั้นจะเป็น เรื่องของการควบคุมในเรื่องของคุณภาพยาง ที่จะส่งไปต่างประเทศ ซึ่งเป็นยางแต่ละชั้น ๆ มีคุณภาพขนาดไหน อะไร อย่างไร เพื่อเป็นการรองรับว่าต่างประเทศยอมรับยางไทยที่เท่าเทียมกันนี้ ท่านก็ไปเขียนในเรื่องของเพื่อประโยชน์ของการค้า แล้วก็ไปเขียนข้อจำกัด ในเรื่องของพันธุ์ยาง แล้วก็วิธีการปลูก ห้ามปลูกในพื้นที่ไหนบ้าง มันเป็นเหมือน ชัดเจนเวลาอ่านไปแล้วนะครับว่าท่านจำกัดสิทธิในการไม่ให้เขาปลูกยาง มากขึ้น แล้วก็คนจะไปขออนุญาตปลูกยางนั้นยากยิ่งขึ้น นั่นคือสิ่งที่ผมเอง ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าไม่เห็นด้วยกับท่านตรงนี้อย่างชัดเจน แล้วท่าน ก็ไปแก้ไขมาไม่สัมพันธ์กันต่าง ๆ มากมาย ถ้าท่านคิดว่าในมาตรา ๔ ท่านแก้ไขถูกต้องแล้วนะครับ จริง ๆ ผมแนะนำท่านแล้วว่า มาตรา ๔ ในเรื่องของยางนี่นะครับ มันมียางอยู่ ๓ ชนิด ท่านก็ไปวงเลย ๓ ชนิด

๓๓

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นิวรา ๑๖/๓

เรียบร้อยเสร็จ ไม่ต้องไประบุว่ามิชนิตอื่น ๆ อีก เหมือนกับท่านเปิดโอกาส
ให้ส่วนอื่น ๆ ที่จะแอบแฝงเข้ามา ผมเห็นท่านหลายครั้งแล้วออกพระราชบัญญัติ
ออกกฎหมายไปแล้ว ต้องการแอบแฝงว่าเอาชนิตอื่นเข้ามาแอบแฝงในสิ่งเหล่านี้
ท่านยกตัวอย่างมาอยู่ ๓ ชนิต ผมจำได้ ก็มียางพารา แล้วก็ยางอินเดีย
แล้วก็กล้วยไม้ที่ท่านว่าเป็นชนิตของยาง จริง ๆ แล้วร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ต้องการควบคุมในเรื่องของยางพาราที่เริ่มต้น ท่านมาขยายให้กว้างขึ้น
ท่านก็แก้ไปเป็นเรื่องของชนิตนะครับ -----

มาถึงตรงนี้ล่ะครับ มาตรา ๕ ท่านก็บกร่อง แทนที่จะบอกว่าท่านจะปลุกยางชนิดอะไรก่อน ท่านก็บอกว่าพันธุ์ก่อน ชนิดมันต้องมาก่อนพันธุ์ ท่านก็ไม่ได้ระบุให้กฎหมายที่เกิดขึ้นอยู่ตรงนี้ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ตรงนี้เองครับ มันเหมือนกับว่าท่านอยากจะรับออก อยากจะรับทำอะไรเพื่อเป็นการป้องกัน เพื่อเป็นการสงวนสิทธิเอาไว้บางส่วน หรือคนจะมาทำการปลุกยางใหม่นั้น ต้องยากหน่อยนะ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ผมเห็นแล้วมันมีความรู้สึกว่ามันไม่เป็นธรรมในสังคมตรงนี้ มันไม่เป็นอิสระสำหรับพี่น้องเกษตรกรที่เขาจะเลือกอาชีพที่อิสระ อดีตที่ผ่านมาฉันเขาปลูกข้าวโพดเขาได้กำไร ปัจจุบันในอนาคตเขาอาจจะหันจากการปลูกข้าวโพดนี้ไปปลูกยางพารา เพราะผลตอบแทนต่อไร่ ผลตอบแทนต่อการผลิตซึ่งมีการวิจัยยางพันธุ์ดีขึ้นมา และปลูกได้ เขาควรจะมียุทธศาสตร์ในการเพาะปลูกตรงนั้น ไม่ได้หมายความว่าท่านจะต้องมาจำกัดสิทธิในบริเวณ ในขอบเขตการขนย้าย การปลูกจำนวนเท่าไร ต้องระบุถึงพันธุ์อะไรบ้างที่จะต้องปลูกอะไรต่าง ๆ อย่างชัดเจนจะเกิดขึ้นตรงนี้ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานที่เคารพครับว่า ท่านกรรมาธิการครับ เห็นข้อบกร่องอยู่ ๓ - ๕ ข้อตรงนี้ ถ้าท่านคิดว่าท่านจำกัดสิทธิถูกต้องแล้ว มาตรา ๕ ท่านต้องไปแก้เป็น ชนิดก่อนเป็น พันธุ์ มันถึงจะถูกต้อง หรือท่านก็เพิ่มข้อความเข้าไปมันถึงจะใช้ได้ว่าปลูกพันธุ์ปลูกชนิดอะไรก่อนถึงจะเป็นพันธุ์ นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านกรรมาธิการตรงนี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้เห็นว่ สิ่งที่ท่านพยายามที่จะเอาเสียงข้างมากลากเข้าไปในสภาเสียงข้างน้อยพูดอภิปรายในเหตุผลที่ดีท่านก็ไม่ฟัง หรือฟังแล้วท่านก็บอกว่ามันไร้ร่องรอย เพราะการที่จะอธิบายให้คนทั้งประเทศเข้าใจเรื่องระหว่าง พันธุ์ กับ ชนิด มันแตกต่างกันอยู่แล้ว ผมจึงเรียนถามกับท่านว่า ในความหมายของภาษาไทยมันไม่เท่าเทียมกันระหว่างชนิดของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษเพียงแค่แปลมาจากคำว่า สปีชีส์ เรื่องของพันธุ์ทุกคนเข้าใจ ตรงนี้เองครับผมถึงบอกว่าพยายามย้อนกลับไป ในมาตรา ๕ ของท่านว่า ท่านต้องไปแก้ตามกฎหมายให้เป็นภาษาไทยเสีย ต้องให้เป็นกฎหมายภาษาไทย แต่ประธานก็มาอธิบายความหมายตามภาษาอังกฤษอีก ซึ่งรู้และเข้าใจ ผมก็รู้และเข้าใจ แต่มันไม่ใช่สิ่งที่จะมาเขียนในกฎหมาย เมื่อมาถึงมาตรา ๖ จะเห็นชัดเจนว่าท่านเขียนไม่สัมพันธ์กันครับท่านประธาน ขออนุญาต ขอบคุณครับ

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๗/๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจตุรนต์ ฉายแสง ครับ
 นายจตุรนต์ ฉายแสง (จะเข็งเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม จตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดจะเข็งเทรา
 ผมจะขออภิปรายบางประเด็นในมาตรา ๖ แล้วก็ขอซักถามคณะกรรมการ
 ในบางประเด็นนะครับ ใน (๑) การที่คณะกรรมการเปลี่ยนจากคำว่า
 พันธุ์อื่น เป็น ชนิดอื่น นั้น ก็เป็นเรื่องที่ผมเข้าใจว่า เมื่อมาตรา ๕ สภาลงมติ
 เห็นชอบตามกรรมการไปแล้ว การจะแก้กลับเป็นพันธุ์อื่นอีกก็คงไม่ได้
 นี่ผมเข้าใจนะครับ แต่ว่าก็จำเป็นจะต้องกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า
 ผมไม่เห็นด้วยเพื่อบันทึกไว้ เนื่องจากถ้าดูจากมาตรา ๖ ตั้งแต่ (๑) ไปถึง
 (๑๐) ก็จะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นการควบคุม
 ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพอย่างมาก และเมื่อเปลี่ยนเป็น ชนิดอื่น มันทำให้
 การจำกัดสิทธิเสรีภาพนี้ไปครอบคลุมถึงบางชนิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นการให้อำนาจ
 ฝ่ายบริหารในการจำกัดสิทธิเสรีภาพเกินกว่าที่ได้เสนอเข้ามาในสภาในวาระแรก
 ผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ที่ต้องอภิปรายก็เพื่อแสดงไว้เป็นเหตุผลในการที่จะ
 ไม่เห็นด้วยในการที่จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไปในวาระที่ ๓
 เนื่องจากเห็นว่าจำกัดสิทธิเสรีภาพมากกว่าที่เสนอเข้ามาในวาระแรก สิ่งที่จะถาม
 คณะกรรมการก็คือ ความจริงมาตรา ๖ ที่มีการแก้ไขดูเหมือนมากมาย ความจริง
 สำคัญประการหนึ่งที่ได้ทำให้ต้องฆ่าทิ้งกันไปมาก และเพิ่มเติมไปมากก็คือ
 การเพิ่มคำว่า เขตทำสวนยาง ใน (๓) ซึ่งเดิมไม่มีอยู่ และเขตทำสวนยางนี้ไป
 ปรากฏในมาตรา ๕ อีกด้วย จากมาตรา ๖ จะเห็นว่า การเพิ่มคำว่า เขตทำสวนยาง
 เข้าไปก็คือ ได้เกิดการที่กฎหมายนี้จะให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 กำหนดเขตทำสวนยาง ที่จะเรียนถามท่านประธานไปยังคณะกรรมการก็คือว่า
 การกำหนดคำว่า เขตทำสวนยาง ขึ้นมาในมาตรา ๖ และไปปรากฏในมาตรา ๕
 ด้วยนี้มีวัตถุประสงค์อย่างไร แล้วก็ถ้าหากว่าชาวบ้านที่ปลูกยาง แต่อยู่นอกเขต
 ทำสวนยาง คือไม่ได้มีการประกาศเป็นเขตทำสวนยางจะทำให้มีสิทธิน้อยกว่า
 หรือถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตทำสวนยางตามประกาศที่จะมีขึ้น
 จากอำนาจที่ได้ให้ไปโดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ อย่างไรนะครับ ตรงนี้
 น่าจะชี้แจงเสียให้ชัดเจน เพราะเป็นการเพิ่มความที่มีลักษณะแตกต่างจากของเดิม
 อย่างชัดเจนนะครับ ก็ขอเรียนถามคณะกรรมการไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สภาทนาย ๑๘/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัต คุณนิพิฐ์ครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในมาตรา ๖ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไข มาตรานี้เป็นมาตราที่จำกัดสิทธิในการทำมาหากินของพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป กระผมก็เลยสงสัยและอยากเรียนถามว่า ที่ที่จำกัดมากมายอย่างนี้เพื่อผลประโยชน์อะไร

๑. ทำให้ดินเสียหรือไม่ ๒. ทำให้ราคาตกหรืออย่างไร หรือมีอย่างอื่นนะครับ ที่นี้ถ้าถามต่อไปใน (๓) ที่แก้วว่า เขตทำสวนยาง กีด ใน (๕) เขตห้ามปลูกต้นยาง กีด ยางในที่ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเข้าใจเอาว่าเป็นยางที่เพื่อทำน้ำยาง ถูกไหมครับ ทำน้ำยาง ที่นี้การปลูกยางมันก็มีอยู่ ๓ อย่างด้วยกัน ปลูกยางเพื่อทำน้ำยาง ปลูกยางเพื่อใช้ไม้ ถ้าใช้ไม้ยางนี้เอาไปทำอย่างเขา ทำไม้ยาง ทำฝาบ้าง ทำอะไรบ้างอย่างนี้ อันนี้จะอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ไหม อยู่ไหมครับ ถ้าอยู่ ตรงนี้กระผมคิดว่าไม่ถูกต้อง เพราะจริง ๆ แล้ว เพื่อประโยชน์อย่างเดียวคือการทำน้ำยาง ก็อยากจะได้รับฟังคำอธิบายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐ์ครับ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพิฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจที่จะอภิปรายในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ครับ ผมได้นั่งฟังเพื่อนสมาชิกอภิปรายมา ๒ วันเต็มของการอภิปรายกฎหมายฉบับนี้ แต่เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่าน ว่าที่พันตรี สรชาติ ท่านอภิปรายที่ผมมีความรู้สึกว่าจะสร้างความแตกแยกให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ทุกครั้งที่เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้กล่าวในลักษณะที่สร้างความแตกแยกให้กับประชาชนในประเทศนี้ ผมมักจะแสดงความรู้สึกไว้ในสภาแห่งนี้เพื่อเป็นหลักฐาน ผมเข้าใจว่าในสภาแห่งนี้ครับ ควรจะสร้างสมานฉันท์ให้กับคนทั้งแผ่นดิน สภาแห่งนี้ไม่ควรสร้างความแตกแยก หรือความรู้สึกที่จะแตกแยกให้เกิดขึ้นกับคนในประเทศนี้ ผมเข้าใจ นั่นคือมาตรฐานกลางของคนที่จะมาเป็นผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ เพื่อนสมาชิกได้บอกว่า ผมจดทุกคำพูดของท่านไว้ ถ้าท่านเห็นว่าผมอภิปรายไม่ถูกต้อง อาจจะนำเทปมาเปิดได้ ผมไม่ขัดข้อง ท่าน ว่าที่พันตรี สรชาติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านเป็นครั้งที่ ๒ ท่านบอกว่า

คณะกรรมการได้ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาดูเหมือนจะเกรงว่าคนอื่นจะไป
 ปลุกย้างแข่งกับคนภาคใต้ คำพูดเช่นนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น เพราะสร้างความแตกแยก
 สร้างลักษณะภูมิภาคให้เกิดขึ้นในประเทศนี้ ผู้แทนราษฎรท่านไหนก็ตามละครับ
 ที่สร้างลักษณะภูมิภาคให้เกิดขึ้นกับคนในประเทศนี้ไม่ควรจะเป็นผู้แทนราษฎร
 นั่นคือมาตรฐานที่ผมคิดเอง แต่มาตรฐานผมอาจจะผิดกับที่ท่าน ว่าที่พันตรี สรชาติ
 คิดก็ได้ ผมอ่านกฎหมายนี้ทั้งฉบับ ผมไม่เห็นแม้แต่มาตราเดียวครับ ประโยคเดียวครับ
 ท่านประธานครับที่บอกว่า กฎหมายที่เราพิจารณาอยู่นี้ครับ สนับสนุนคนภาคหนึ่งภาคใด
 โดยเฉพาะ หรือเอื้อประโยชน์ให้กับคนภาคหนึ่งภาคใดโดยเฉพาะ คณะกรรมการ
 มาจากทุกพรรคการเมืองครับ และคณะกรรมการต้องออกกฎหมายในลักษณะที่
 ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับคนทั้งแผ่นดิน ผมไม่เห็นตรงไหนว่ากฎหมายฉบับนี้
 เอื้อประโยชน์ให้กับคนภาคหนึ่งภาคใดโดยเฉพาะ และผมขอแสดงความเสียใจ
 ที่เพื่อนสมาชิกได้พูดในลักษณะที่มีการแบ่งภูมิภาค สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้น
 ในความคิดของสังคม ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรชาติ พาดพิงนะครับ

เฉพาะประเด็นพาดพิงนะครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกคงฟังไม่ได้ใจความกระมังครับ ผมบอกว่า เป็นการจำกัดสิทธินะครับ จะเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งมันปลูกยากขึ้น นะครับท่านประธาน ฟังดูให้ตีครับ ผมเองอภิปรายมามากมายตั้งแต่เรื่องพันธุ์ ตั้งแต่มาตรา ๔ ซึ่งจะจำกัดให้เนื้อที่ข้างนี้ก็ต้องกำหนดว่าต้นยาง แล้วก็พันธุ์ แทนที่จะบอกชนิดก่อน เป็นเนื้อหาสาระในกฎหมายทั้งหมดที่แก้ไขทั้งหมด แต่ท่านไปจับประเด็นที่ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า การเคลื่อนย้าย การขอปลูก มันจะยากยิ่งขึ้น ผมเข้าใจว่าท่านคงฟังไม่ทั้งหมดนะครับ ท่านเลยหยิบประเด็น เล็ก ๆ น้อย ๆ มาพูด จริง ๆ แล้วผมบอกว่าเป็นการจำกัดสิทธิของคนซึ่งมี อาชีพอยู่เดิม คนที่จะปลูกใหม่เพิ่มเติมมันมีมากมาย ผมบอกแล้วว่าทำไมไม่ให้ อาชีพกับคนเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเขาเคยปลูกอย่างอื่นมาก่อนนี้ เขาได้มีโอกาสมาปลูกอย่างง่าย ๆ บ้าง เมื่อออกนี่คือการควบคุม ผมพูด ควบคุม ท่านฟังตรงนี้ให้เข้าใจหน่อย เดี่ยวจะกลายเป็นว่ามันฟังกันคนละเรื่อง ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่าคนที่เขาปลูกเดิมนี่ครับอาจจะอยู่ภาคใต้ท่าน ไม่ใช่ใคร คนอีสานกำลังจะขอปลูกใหม่อีกหลาย ๆ ส่วน มันต้องเข้าใจได้มีโอกาสปลูก ได้ง่ายขึ้นมาบ้าง เสมือนหนึ่งนะครับ ฟังดูให้ตีนะครับท่าน ผมยกเป็นตัวอย่าง ให้ท่านดู ผมไม่ได้บอกว่าเป็นการแบ่งแยกอะไรเลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะประเด็นที่พาดพิงนะครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : ดั้งนั้นคือสิ่งที่ ท่านฟังนี้ให้มันได้ใจความบ้าง แล้วก็ผมก็อภิปรายในมาตราที่แก้ไขโดยตลอดครับ อยู่ในเหตุผลตรงนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะชี้แจงที่ชี้แจงกันไปมา นะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ครับ ผมเรียนท่านประธานว่า ผมรับผิดชอบในคำพูดของผมนะครับ ผมไม่แน่ใจว่าท่านสรชาติจะรับผิดชอบ ต่อคำพูดของท่านหรือไม่ ผมยืนยันต่อท่านประธานครับว่า คำอภิปรายของ ท่าน ว่าที่พันตรี สรชาติ มีประโยคที่บอกว่า คณะกรรมาธิการกลัวว่าคนอีสาน ไปปลูกยางแข่งกับคนภาคใต้ ท่านยืนยันไหมครับว่าไม่มีประโยคที่ผมอ่านไม่มี ประโยคนี้ ถ้าท่านยืนยันนะครับ ถ้าไม่มีประโยคนี้ผมพร้อมที่จะไปขอโทษท่าน แต่ถ้ามีข้อความ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : ผมเรียน ท่านประธานอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมพูดมาท่านต้องฟังให้ต่อเนื่องกัน เป็นการพูดข้อความที่ต่อเนื่อง ท่านไปตัดมาส่วนใดส่วนหนึ่งมันจะได้ความหมาย ได้อย่างไร

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติครับ ผมขอประทานโทษครับ ด้วยความเคารพ เต็มใจให้ ท่านนิพิฏฐ์พูดจบเสร็จแล้ว ใจเย็น ๆ ครับ ท่านนิพิฏฐ์ เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมเข้าใจท่านประธานครับ ว่าการอภิปรายในสภาไม่ใช่เป็นการเถียงกัน การอภิปรายต้องอภิปรายทีละท่าน ทีละคน ผมเข้าใจข้อบังคับ ผมเรียนท่านว่าผมยืนยันว่าคำพูดของท่านมีว่า คณะกรรมาธิการกลัวว่าคนอีสานจะไปปลุกยว้างแข่งกับคนภาคใต้ ผมบอกว่าคำพูด อย่างนี้ไม่ควรจะเป็นมาตรฐานของผู้แทนราษฎร เท่านั้นเองครับ แล้วท่านยืนยัน ใหม่ว่าท่านพูดอย่างนี้ ผมดูมาตรฐานท่านเท่านั้นเองครับว่า ท่านมีมาตรฐาน ขนาดไหนนะครับ ถ้าท่านคิดว่าท่านพูดอย่างนี้ควรจะถอนออกไป เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติครับ ใจเย็น ๆ ครับ เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยืนยันว่าผมพูดครับ แต่ผมไม่ถอน เพราะเป็นการ บอกว่า เสมือนหนึ่งนะครับ ผมบอกว่าการเปรียบเปรยก็คือเหมือนกับว่าเคยปลุก ที่อื่นมาแล้ว ทำให้คนอีสานต้องปลุกยกยั้งขึ้น มันผิดตรงไหนละครับ ผมพูดตาม ข้อเท็จจริงของกฎหมายที่ออกมาในขณะที่ตรงนี้ แล้วก็เรียงมาตั้งแต่มาตรา ๔ มาตรา ๖ และที่เรียนทั้งหมดในการออกมา แล้วก็เห็นถึงข้อบกพร่องของ กรรมาธิการ ซึ่งออกมานั้นแก้ไขเขาชัดเจน ตรงนี้ต่างหากที่ต้องรับฟัง ผมกับ กรรมาธิการกำลังพูดคุยกัน ท่านไปพูดคุยเรื่องที่มีนอกเหนือกฎหมายต่างหาก ผมว่าประธานต้องไม่ให้พูดอย่างนั้นครับ เพราะผมพูดตามกฎหมายตามสิ่งที่แก้ไข ทุกอย่างแล้ว ท่านนิพิฏฐ์ออกมายังไม่เคยเข้าเนื้อเรื่องกฎหมายเลย

ท่านประธาน ต้องขอความกรุณาว่าพูดในสภาแห่งนี้ให้อยู่ในขอบเขตของการ
พูดคุยในกฎหมายด้วย ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมต้องขออนุญาตนะครับว่า อยากจะขอความกรุณาจากทุกท่าน
นะครับ เพราะว่าเราพิจารณาอะไรก็ตามแต่ ถ้าหากว่าอภิปรายในหลักในเกณฑ์
แล้วนี้ คนฟังเขารู้ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอความกรุณาพวกเรานะว่า
อย่างไรก็ช่วยยึดถือข้อบังคับหน่อยครับ เชิญท่านเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรคความหวังใหม่ จากอุดรธานี ผมได้พิจารณามาตรา ๖
ที่คณะกรรมการแก้ไขนี้ จริง ๆ แล้วก็มีความสมาชิกหลายท่านพูดไปแล้วก็คือ
ความสงสัย ผมยิ่งสงสัยหนักเข้าไปกว่าหลายท่าน ด้วยเหตุผลนะครับ

ประการแรก มาตรา ๖ ถ้าพูดถึงในร่างฯ เดิมนั้น ผมคิดว่าผู้ร่างฯ นั้น
มีเจตนาเพื่อจะควบคุมการปลุกยาง เพราะว่าเห็นว่าอย่างนี้วันนี้มันมีปัญหา ก็เลย
อยากจะควบคุม -----

แต่การเขียนกฎหมายของตามร่างฯ นั้น เขียนค่อนข้างจะเป็นไปได้ของความ เป็นจริง ผมหมายความว่ามีการยืดหยุ่น มีการที่จะห้ามแต่ไม่ได้เด็ดขาด ไม่ได้เด็ดขาดลงไป แต่มีเจตนาว่าน่าจะมีการควบคุมการปลูก การผลิต ตรงนี้ผมก็ฝาก ที่จะต้องถามกรรมการเป็นข้อแรกไว้ก่อนนะครับว่า พูดถึงสินค้าเกษตรมันไม่ใช่ มีแต่ยาง ข้าวก็เป็นสินค้าเกษตร มันสำปะหลังและอย่างอื่นอีกมากมายมีปัญหะครับ ที่นี้ท่านก็มาพิจารณาแต่ในเรื่องของยาง เพราะท่านคงจะตอบผมว่าเพราะนี้มันคือ ร่างพระราชบัญญัติยาง แต่ความจริงทางฝ่ายเกษตรน่าจะต้องพิจารณาควบคู่กันไป การทำงานจะต้องเป็นลักษณะของวงจรถัดทั้งหมดมาพิจารณา เพราะฉะนั้นตรงนี้ ท่านจะมากำหนดอย่างนี้ผมว่ามันคงไม่ถูกแน่นอน นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า คำว่า เขตทำสวนยาง ท่านไปเขียนไว้แบบนี้บังเอิญขออนุญาตที่จะออกนามครับไม่ใช่มาแก้ต่างแก้ตัว อะไรกัน ทำให้คุณสรชาตินี้ได้เข้าใจว่า ด้วยการที่ท่านมาเขียนอย่างนี้ แล้วก็ไม่มี บัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าตรงไหนละครับที่ท่านจะกำหนดเป็นเขตปลูกได้หรือ ปลูกไม่ได้ ท่านไม่ได้จำกัดไว้คุณสรชาติก็เลยพูดออกไปในลักษณะว่า ถ้าทำอย่างนี้ มันจะเกิดปัญหา ดูเหมือนจะทำให้แบ่งแยกหรือไม่ นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สามารถ ที่จะคิดกันได้ คงไม่ใช่ว่าหะอะไรจะมาหักล้างหรือจะมาพูดกันง่าย ๆ ว่าจะ ทำลายกันในสภา คนพูดเก่งจะได้เปรียบในทางการพูดเช่นนั้นหรือ ผมก็ไม่เห็นด้วย แต่เจตนาอันคงจะพูดในลักษณะว่า ท่านยังไม่ได้กำหนดออกมา เป็นไปได้ไหมครับ ท่านประธานว่าถ้าใครอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ หรือมีการกำหนดกฎเกณฑ์อะไรกันขึ้นมา ก็อาจจะกำหนดในพื้นที่ของส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้ ซึ่งจะเป็นของใครก็สุดแท้แต่ เพราะฉะนั้นตรงนี้กรรมการจะต้องตอบ ตอบว่าท่านกำหนดอย่างไรนะครับ ต่อไป (๖) แต่ก่อนเขาก็เขียนไว้ดีพอสมควรแล้ว ที่นี้ท่านก็มาบอกว่า วิธีการ ทำสวนยางในบางท้องที่ ก็เจตนาอีกละครับ มันคล้าย ๆ กับว่าอยากจะบอกว่า ตรงนี้จะต้องปรับดิน ปรับปรุงอะไรต่าง ๆ ในลักษณะอย่างนั้น แต่โดยรวมแล้ว ๒ - ๓ ข้อที่ผมเรียนมานี้มันอยากจะกราบเรียนด้วยความที่ผมคิดว่าคณะกรรมการนั้น มีเจตนาดีเหลือเกิน คืออยากจะทำให้ยาง หรือพี่น้องไม่ว่าจะภาคไหนนะครับ ปลูกยางขึ้นมานี้จะไม่มีปัญหาในเรื่องของราคาขายตกต่ำ ก็จึงอยากจะควบคุม ผมเรียนท่านประธานครับว่า การพาณิชย์เขาทำอย่างนี้หรือครับ วิธีการ ที่จะควบคุมเพื่อที่จะไม่ให้ประชาชนเขาทำได้และทำไม่ได้เขาไม่เขียนไว้ อย่างนี้หรือครับ ร่างฯ เดิมนี้ถูกต้องแล้ว ผมอยากจะเรียนว่าไหน ๆ ก็พูดกัน

แต่เสรี ๆ ท่านจะม้อออกมาตรา ๓ ทวี ขึ้นมาแล้วมาบอกว่า เพราะมาตรา ๓
 ผมจะม้อจำกัดสิทธิของคุณ อย่างนี้ผมก็คิดว่าสภาของเรานี้อาจจะเอาเปรียบ
 ประชาชนเกินไป ผมไม่ว่ากรรมวิธีการหรือครับ กรรมวิธีการเสนอเข้ามา
 ถ้าสภาแห่งนี้เห็นด้วยก็แปลว่าทั้งสภา แต่ปฏิบัติผิด ได้ปฏิบัติใช้อ่านจคล้าย ๆ
 กับโจรในเครื่องแบบละครับ ใช้สภาแห่งนี้ไปจำกัดสิทธิของประชาชนอย่างนั้นหรือ
 ท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนเป็นข้อคิด ผมเรียนนะครับว่า คำว่า เสรี
 ท่องกันมาเหลือเกินจนบ้านเมืองเราจะวอดวายเพราะคำว่า เสรี เสรีไม่มี
 ขอบเขต เสรีไม่มีการควบคุม เปิด บี.ไอ.บี.เอฟ. (BIBF) ขึ้นมาให้เขา
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านเฉลิมพลครับ ด้วยความเคารพนะครับ ท่านฟังผมบ้างสิครับ
 ผมกำลังจะขอความกรุณาจากท่านว่าที่แก้ไขอย่างไร กรุณาตรงนั้นนะครับ
 อย่านไปออกขอความกรุณาว่าอย่าออกนอกเลยไปแล้วจะมีปัญหาเกิดขึ้นอีก
 จะไปพาดพิงกันนะครับ ขอความกรุณาครับ ด้วยความเคารพครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านใจเย็นสักนิดหนึ่ง ผมไม่อยากจะเตือนท่าน ใจเย็นสักนิดเถอะครับ ผมกำลังจะวาดภาพให้ฟังว่าผมเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ยืนขึ้นมาแล้วผมบอกเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างนั้นหรือท่านประธาน ผมขออนุญาตว่าการทำหน้าที่ตรงนั้นผมก็ให้ความเคารพ ผมไม่อยากจะพูดว่าผมเคยทำมา ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน ที่ผมอยากจะเรียนว่าการไปจำกัดสิทธิเสรีภาพเขานะ ไม่ใช่อ้างเอาการเขียนไว้ในมาตราใดมาตราหนึ่ง มาบอกว่ารัฐธรรมนูญให้สิทธิ แต่นั่นจะมาเขียนไว้ตรงนี้เพื่อตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญอย่างนั้นไม่ได้ การประกอบอาชีพเสรี การดำเนินการเสรี มันจะต้องบอกให้เขา รัฐบาลนี้จะต้องไปบอกว่าการปลุกยางในเวลาไหน หรือปีหน้า หรือปีไหน ยางจะล้น ยางจะขาด ยางจะอะไร สถานการณ์เสถียรภาพของสินค้ามันจะอยู่ตรงไหน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วผู้ประกอบการใด ๆ หรือผู้ผลิต ผู้ปลูกเขาได้รับรู้ข้อมูล เขาก็บอกปลูกตรงนั้นมันไม่ได้นะ ทำอย่างโน้นมันจะขาดทุนนะปีนี้น้ำมันสำหรับปีหน้ามันสำหรับปีหน้าจะมีราคาผมก็ปลูกมันสำหรับปีหน้า นี้ผมยกตัวอย่างให้ฟังว่า กรณีที่ท่านมา เขียนกำหนดเขตไว้เลย แล้วท่านประธานรับได้อย่างไร ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะไปกำหนดวิธีการอย่างไรในการปลูก วันนั้นหลายคนกำลังอยากจะทำ แต่ไปถูกกำหนดแล้ว ลงทุนไปแล้วก็มีในเวลา นี้ เพราะฉะนั้น ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนผ่านไปถึงท่านกรรมาธิการนะครับ ก็มีหลายท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ที่มีความรู้ ผมเชื่อด้วยใจบริสุทธิ์ว่า ท่านเจตนาดี แต่เจตนาดีของท่านมาเขียนจำกัดไว้จนมากมายขณะนี้ โดยอาศัย การที่เขียนกันไว้ตามมาตรา ๓ ทวิ ที่ว่านั้น เพื่อไม่ให้สิทธิประชาชนตาม รัฐธรรมนูญนั้น ผมว่าท่านคงกระทำไม่ถูก ผลที่ตามมาอาจจะทำให้เกิดปัญหา มากมาย และผลที่ตามมามันอาจจะเป็นอย่างที่คุณสรชาติพูดก็ได้ ใครจะ ไปนึกออก เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอท่านกรรมาธิการผ่านไปทาง ท่านประธานนะครับว่าลองพิจารณาอีกทีสิครับ ผมก็อ่านแล้วอ่านอีกนะครับ เมื่อคืนนี้ก็อ่าน แล้วก็มาอ่านอีก ผมว่าที่ท่านแกมานั้นมันเป็นการจำกัดสิทธิเขา จนเดือดขาดเกินไป เขาไม่มีโอกาสที่จะศึกษา ผมรู้ว่าควรจะทำปลูกหรือควร ไม่ปลูก รัฐบาลมีหน้าที่ ผมหมายถึงทางฝ่ายราชการมีหน้าที่จะต้องบอกเขา เขาจะปลูกหรือไม่ปลูกก็เป็นเรื่องของเขา แต่เรามีหน้าที่จะให้ข้อมูลเขาว่า ถ้าปลูกแล้วมันเป็นอย่างไร ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) อุปสงค์

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๒๑/๒

อุปทานมันเป็นอย่างนี้ ผมว่าอย่างนั้นไม่ดีหรือครับ จริง ๆ แล้วในสมัยนี้ ผมยังไม่อยากจะอภิปรายอะไรมากมายเลย แต่พอมาเห็นตรงนี้แล้ว ผมก็ด้วยความรักกรรมธิการ ก็มีแต่พรรคพวกนี้เอง ๆ กัน เห็นหน้ากันไม่อยากจะต่อว่าต่อขานกัน แต่ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎรเราจะต้องรักษาสิทธิของประชาชน เราอาจจะคิดดีแต่มันไม่ถูกก็ได้ ถูกไหมครับ เราคิดดีเราหวังดี แต่ผลออกมามันเป็นประสังข์ร้ายต่อประชาชนก็ได้ คงไม่ใช่เรื่องมาเอาแพ้อาชนะกัน ผ่ากไปตั้งท่านกรรมธิการ ๔ - ๕ ท่านที่ยังอยู่ข้างบนนี้ และรวมทั้งถึงท่านสมชายเป็นประธานท่านคงมาไม่ได้ ผมขอเถอะครับว่าขอให้กรรมธิการลองพิจารณาดู มาตรา ๖ นี้ถ้าพูดตามร่างฯ เดิมแล้วนี้มันยึดหยุ่นได้ จะไม่จำกัดสิทธิของประชาชนขนาดนั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับผมขออนุญาต ด้วยความเคารพทุกท่านนะครับ ผมขอความกรุณาว่ามาตรานี้ก็พิจารณากันมาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วนะครับ อยากจะขอความกรุณาว่า จริง ๆ มาตรานี้มีการแก้ไข กรรมธิการแก่นะครับ ไม่มีท่านผู้ใดแปรญัตติหรือสงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นตามข้อบังคับท่านก็สามารถที่จะอภิปรายได้ในเฉพาะที่ไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยกับคณะกรรมการและขอให้ระบุด้วยครับ อันไหนถ้าหากช้ำกับเพื่อนสมาชิกอภิปรายไปแล้วก็ขอความกรุณานะครับ เพื่อให้การพิจารณาได้รวดเร็ว ให้มันเร็วยิ่งขึ้นนะครับ เชิญท่านนายอำเภอวิทยาครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ด้วยความเคารพในความเห็นของคณะกรรมการ แต่ในสิ่งที่กระผมได้ทำการศึกษาจาก มาตรา ๖ แล้ว ซึ่งเป็นมาตราที่ถือว่า เป็นมาตราที่สำคัญ เพราะว่ามาตรานี้ กระผมยังเห็นด้วยที่จะให้คงไว้ตามร่างฯ เดิม ด้วยลักษณะของความยืดหยุ่น สิ่งหนึ่งที่ยังอยากจะกราบเรียนสนับสนุนอยู่ตรงนี้ ด้วยเหตุผลที่บอกว่าผลในทางปฏิบัติของการประกาศเขต -----

ตรงนี้เป็นสิ่งที่ต้องคำนึง เป็นสิ่งที่ต้องตระหนักว่าผลในทางปฏิบัตินั้นจะสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่อย่างไร เราต้องยอมรับว่าในขณะที่การปลูกยางพารา นั้นได้ขยายไปทั่วเกือบทุกภาค ไม่เพียงแต่เฉพาะในภาคใต้ ซึ่งเมื่อก่อนนั้นเราต้องยอมรับว่า ภาคใต้นั้นมีพื้นที่ปลูกยางพารานั้นมากที่สุดในประเทศไทย และก็ได้ผลมากที่สุด แต่ขณะนี้ด้วยเหตุผลกลใดก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่เราจะล้มไม่ได้ ก็คือเป็นนโยบายของรัฐบาลเองที่จะส่งเสริมให้ราษฎรนั้นปลูกยางพาราเพื่อลดพื้นที่การปลูกมันสำปะหลัง ซึ่งเราก็ต้องยอมรับต่อไปอีกว่า ยางพาราเป็นพืชที่ล้มยากแล้วได้ว่า จะเรียกว่าพืชเทวดาก็ว่าได้ เพราะว่าถ้าเราเข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ เราจะพบว่า ที่กองทุนสงเคราะห์ฯ นั้นมีการสงเคราะห์ยางพาราตั้งแต่เริ่มไถไปจนกระทั่งกรีดยางพารา การกู้เงิน การให้การช่วยเหลือ หรือแม้กระทั่งเรื่องการประกันราคา หรือการพยุงราคา จะเรียกว่าอย่างไรก็ตาม ยางพารานั้นมันจะมาอันดับ ๑ เสมอ จะขอยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้ท่านประธานได้รับทราบ ยกตัวอย่างเรื่องราคาอ้อยที่กำลังตกต่ำ รัฐบาลก็ไล่ให้ออกมาแค่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท แต่ขณะที่ยางพาราเมื่อวานนี้ หรือเมื่อเช้านี้เป็นข่าวที่พาดหัวว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาท ชัดเจนไหมครับท่านประธาน ตรงนี้กระผมจึงเห็นว่า เป็นพืชที่น่าปลูกที่สุดคือยางพาราขณะนี้ เพราะว่า เป็นพืชที่ได้รับ การดูแลคุ้มคุ้มสม จะด้วยเหตุผลกลใดก็ตาม ในทางการเมืองเราจะไม่พูดกัน เพราะว่า เมื่อสักครู่นี้ เพื่อนสมาชิกอื่นทรงเกียรติก็ได้มีการทะเลาะวิวาทกันไปแล้ว เรื่องวาจา แต่สิ่งที่กระผมจะล้มไม่ได้ก็คือ กระผมเป็นนักการเมืองที่มาจากภาคอีสาน เป็นภาคที่ใหญ่ที่สุด และถ้าหากปลูกยางพารา รับรองว่าปลูกได้มากที่สุด ตรงนี้ กระผมจึงเห็นว่ามาตรฐานนี้จึงยังไม่สมควรที่จะจำกัดสิทธิตรงนี้ การประกาศเขต จะให้ผมแน่ใจได้อย่างไรว่า เขตการปลูกยางพารานั้นจะลงในพื้นที่ของภาคอีสาน ได้มากกว่าพื้นที่อื่น ตรงนี้ครับกระผมจึงอยากจะได้พิจารณาประกอบกับนโยบาย การลดพื้นที่การปลูกมันสำปะหลัง ในขณะที่เรามีปัญหาในเรื่องของผลในทางปฏิบัติ เรื่องเขต ขณะนี้ที่ภาคอีสานกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และก็เริ่มที่จะกรีดยาง เริ่มที่จะได้น้ำยาง เริ่มที่จะมีรายได้ไม่แพ้พืชชนิดอื่น กระผมจึงอยากจะขอความกรุณา ท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการได้ช่วยพิจารณาตรงนี้ โดยเฉพาะกระผมได้ดู ล่วงหน้าต่อไปถึงคณะกรรมการควบคุมยาง

มาดูข้อสุดท้าย ตำแหน่งสุดท้ายที่บอกว่า ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งอีกไม่เกินเจ็ดคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ทำสวนยาง เจ้าของ โรงทำยาง เจ้าของโรงงานผลิตภัณฑ์ยางและผู้ค้ายาง ประเภทละ ๑ คน ท่านประธานครับ ขออนุญาตนัดเดี๋ยวลับ ตรงนี้ก็คงจะต้องมีการอภิปรายอีกว่า

เราจะให้ความเป็นธรรมกับผู้ปลุกยางพาราในอย่างไร แต่โดยเฉพาะมาตรานี้ กระผมหวังประเด็นที่ว่า ผลในทางปฏิบัติ เพราะว่ากฎหมายนี้เมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ไม่ได้บังคับใช้เฉพาะภาคใดภาคหนึ่ง แต่บังคับใช้ทั่วทั้งประเทศ ทุกคนจะต้องได้รับผลเนื่องจากเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นการจำกัดเขตทำสวนยางพาราตรงนี้ กระผมอยากจะขอให้คงไว้ตามร่างฯ เดิม เพื่อที่จะยืนยันให้เกิดประโยชน์สูงสุด กับพี่น้องที่กำลังทำสวนยาง และที่คิดกำลังจะทำสวนยางในอนาคตต่อไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคเสรีธรรม สมาชิกผู้ปลุกยางคนหนึ่งของ จังหวัดอุดรธานี ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยที่กรรมาธิการแก้ไขและปรับปรุงนะครับ เพราะอันนี้เป็นข้อห้าม ข้อกำหนด กติกา กฎเกณฑ์ทั้งหลายเท่านั้นเองนะครับ คือวิธีการอ่านกฎหมายนี้ถ้าอ่านให้ชัดเจนแล้วก็จะเข้าใจนะครับ ท่านประธาน ผมเข้าใจนะครับ เพราะว่าจำเป็น แต่ว่าผมไม่เห็นด้วยที่รัฐมนตรีจะมอบหมายให้อธิบดีเป็นผู้ประกาศเขตการปลูก หรือว่าการห้าม การจัดตั้งตลาดกลางทั้งหลายทั้งปวงนี้ น่าจะอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรีนะครับ-----

ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะอะไร เพราะว่าอย่างพาราไม่เหมือนกับพันธุ์ไม้ชนิดอื่น รัฐต้องดูแลควบคุม ดูแลพื้นที่ กำหนดพื้นที่ การกำกับดูแลทั้งหลายทั้งปวงนะครับ ท่านประธาน ถ้าโรคระบาดแทรกซ้อนอย่างก็ระบาดไปหมด อย่างพื้นที่ผม ๓ อำเภอ ปลุกยางทั้งหมด ถ้าเกิดอำเภอนายูงอำเภอหนึ่งเกิดมีโรคระบาด ถ้ารัฐมนตรี ไม่ประกาศเขตกำหนดควบคุมการปลุกยางแล้วก็ระบาดไปทั่วทุกอำเภอ พื้นที่ของผู้ปลุกยางก็จะเดือดร้อน แล้วการประกาศตลาดกลางประมูลยางเราก็มีกำหนด กติกาอยู่ของมันเองแล้วในตัวนะครับท่านประธาน ดังนั้นผมเห็นด้วยที่คณะกรรมการฯ แก้ไข แต่ผมอยากจะให้แก้ให้อ่านาจ ไม่ใช่รัฐมนตรีมอบอำนาจให้อธิบดีเป็นผู้ประกาศ กำหนดเขตต่าง ๆ อันนี้ผมไม่เห็นด้วย อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยัง คณะกรรมการฯ ทำอย่างไรอำนาจตัวนี้ถึงจะให้อำนาจผู้ที่ไม่ไปจากกระบวนการ เลือกตั้งจะได้ดูกันอย่างกว้างขวาง เอาเข้าคณะรัฐมนตรีแล้ว สมมติจังหวัด อุตรธานีผมไม่มีรัฐมนตรีแม้แต่คนเดียว หรือมีแต่อยู่คนละกระทรวง เวลาเอาเข้า ครม. จะได้ถกเถียงปัญหากันได้ อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากให้เป็นอย่างนั้น รัฐมนตรีมอบหมายให้อธิบดีผมกลัวไม่มีความเที่ยงธรรม บางที่กำหนดเขตปลุก กำหนดเขตห้ามปลุก กำหนดตลาดกลาง เพราะเห็นชัดเจนแล้วไม่ได้ อย่างเดี๋ยวนี้ซึ่งผมเองก็เรียกร้องให้มีโรงบ่มยางในพื้นที่ ๓ อำเภอ เพื่อดูแล พื้นที่เกษตรกรผู้ปลุกยาง เราตั้งตลาดกลางขึ้นมาประมูลยาง ให้ผู้รับเหมามา อะไรมา ก็เป็นเรื่องที่ดีและชอบแล้ว และรัฐได้อนุมัติเงินส่วนหนึ่งไปพยุงราคาขายง ก็ทำให้ยางภาคอีสานสูงขึ้น ผมก็พอใจนะครับท่านประธาน ฉะนั้น ๑๐ มาตรการนี้ ผมเห็นด้วย แต่อยากจะให้ปรับกลไกในการอนุมัติสักนิดว่า จากอธิบดีให้ คณะรัฐมนตรีได้หรือไม่ เพราะโยงโยไปมาตรา ๘ มาตรา ๙ ก็จะได้ชัดเจน นะครับท่านประธาน ผมฝากด้วยความเคารพ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าอภิปรายมาก็หลายท่าน ขออนุญาต เรียบหรือว่า สมควรจะปิดอภิปรายในมาตรา ๖ หรือยังครับ ผมขอความกรุณา อย่างนี้ เดี๋ยวให้ท่านอดีตรท่านยังติดใจอยู่อภิปรายอีกสักท่านหนึ่ง แล้วขอความกรุณาว่าจะให้ทางกรรมการตอบ เชิญท่านสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตคิดว่าเดี๋ยวให้กรรมการตอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตรับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ที่กระผมติดใจในมาตรา ๖ เพราะผมไม่เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการวิสามัญได้เพิ่มคำว่า เขตทำสวนยาง เข้าไปใน (๓) หากไม่เพิ่ม เขตทำสวนยาง ไปเป็น (๓) ท่านก็ไม่ได้เลื่อนจาก (๓) เดิมมาเป็น (๔) เป็น (๕) เป็น (๖) เป็น (๗) จนเพิ่มเป็น (๑๐) เหตุทั้งหลายทั้งปวงเกิดขึ้นเพราะท่านนำคำว่า เขตทำสวนยาง เข้าไป ในร่างฯ เดิมเขาไม่มีใช้ไหมครับท่านประธาน เราต้องจับประเด็นกันตรงนี้ก่อน ที่ผมไม่เห็นด้วยก็เพราะว่า ในร่างฯ เดิมเขานั้น ใน (๔) เขาได้บัญญัติคำที่เหมาะสมแล้วและครอบคลุม ก็คือเขตห้ามปลูกต้นยาง อันนี้คืออยู่ใน (๔) เดิม ซึ่งท่านได้แก้มาเป็น (๕) เพราะความแทรกของ (๓) เข้าไป ถ้าตีความตามตัวอักษรในร่างฯ เดิมคำว่า เขตห้ามปลูกต้นยาง ถ้ารัฐมนตรีออกเป็นประกาศของกระทรวง หรือมอบอำนาจให้อธิบดี ก็แสดงว่าเขานั้นปลูกไม่ได้ เขตที่ไม่ประกาศก็ปลูกได้ใช้ไหมครับ หมายความว่าเขตมีแค่นี้ห้ามปลูกต้นยาง นอกกรอบ ๆ นี้ปลูกได้หมด บังเอิญว่าท่านเอารอบ ๆ นอก ๆ อีกทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนชาวไทยมาจำกัดเสียอีก ให้อธิบดีเป็นคนประกาศเขตทำสวนยาง ก็จะมีประกาศทั้งเขตห้ามปลูกและเขตทำสวนยางซ้อนกัน ท่านประธานครับ ในพื้นที่ผืนแผ่นดินไทยอันเดียวกัน เราเป็นห่วงครับท่านประธานว่า เกษตรกรเขานั้นเขาจะไปปลูกที่ไหนก็เป็นเรื่องของเข ส่วนมีโรคระบาดเกี่ยวกับการทำสวนยางท่านก็ปรึกษากับกรมวิชาการเสีย ซึ่งอธิบดีกรมวิชาการเกษตร ท่านก็ไปประกาศห้ามปลูกต้นยางเสีย -----

ซึ่งผมก็เห็นด้วยครับ หากมีโรคระบาดปลูกแล้วเกษตรกรจะล้มจมขาดทุน
 ท่านประกาศเตือนไว้ แต่คราวนี้ท่านไปแทรกใน (๓) ว่า เขตทำสวนยาง
 ถ้ารัฐมนตรี อธิบดีไม่ประกาศ เกษตรกรก็ไม่มีสิทธิปลูกครับท่านประธาน
 จะแอบไปปลูกสัก ๒ งานหลังบ้าน จะแอบไปปลูกอยู่ที่สวนสักแห่งหนึ่งสัก ๒ ไร่
 ถ้าไม่มีเขตทำสวนยางที่รัฐมนตรีประกาศก็ทำไม่ได้ เราถึงเป็นห่วงว่า
 สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนชาวไทยซึ่งมาตรา ๓ ทวิ ท่านได้บัญญัติ
 ยกเว้นไว้แล้วอันนี้ผมเห็นด้วย ยิ่งจำกัดเข้ามาอีก ผมจึงเห็นว่าไม่จำเป็น
 ต้องมีร่างฯ ใหม่ของกรมการศึกษาก็ครอบคลุมในกระบวนการเจตนาารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้แล้ว หากบัญญัติเข้าไปครับ ผมไม่ทราบว่าเป็นความคิดเห็น
 ของอธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือไม่ หรือว่าเป็นความคิดเห็นของฝ่าย
 การเมืองเรา หรือฝ่ายข้าราชการกันแน่ครับ ฝ่ายการเมืองผมไม่เชื่อว่า
 จะจำกัดสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะท่านรองประธาน
 ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ รองประธานกรมการศึกษาด้านสวนยาง
 ผมจำได้ท่านนายกฯ บอกว่าต้นยางออกเสียงต่างกัน ถ้าเป็นตรังออกเสียง
 ต้นหยาง ถ้าไม่อย่างนั้นก็ต้นย่าง ผมประทับใจจะครับในการที่ออกเสียงต่างกัน
 เพราะมีความละเอียดอ่อนความไพเราะของภาษาถิ่น เพราะฉะนั้นสิทธิเสรีภาพ
 ตรังนี้ต้นหยางหรือต้นยางอาจจะไปปลูกขอนแก่นผมก็ได้ ไปเป็นหนองคายก็ได้
 นี่คือเขตที่ไม่จำกัดจะต้องให้รัฐมนตรีมากำหนดกฎเกณฑ์ว่าผมจะปลูกได้
 ปลูกไม่ได้ มันสำปะหลังผมปลูกเข้าไปแล้วดินก็เสียอย่างนี้เป็นต้นนะครับ
 อ้อยก็อ้อยไป ผมมีเพื่อนฝูงอยู่ที่ปักข์ใต้ ซึ่งเดี๋ยวนี้คนปักข์ใต้ไม่ได้กรีดยางครับ
 เป็นคนบ้านผมไปกรีดยาง อย่างนี้เป็นต้นครับ ถ้าท่านจำกัดโดยมอบหมายให้
 รัฐมนตรีไปออก ดีไม่ดีรัฐมนตรีถ้าชี้แจงเหนื่อยก็ไปมอบให้อธิบดีเป็นผู้ประกาศ
 พี่น้องประชาชนจะปลูกตรงไหนละครับ ถอนออกไปเถอะครับ ถอนออกไป
 แล้วเอาร่างฯ เดิม ร่างฯ เดิมนั้นให้มีเฉพาะแก้ พันธุ์ เป็น ชนิด ผมไม่ว่า
 เพราะว่าเราผ่านมาแล้ว เอาร่างฯ เดิมนั้นครอบคลุมที่ท่านเขียนแก้ไข
 เพิ่มเติมนี้เพราะว่าคำว่า เขตทำสวนยาง มาแทรกเฉย ๆ ถึงร่นมาเป็น
 (๑๐) เท่านั้นเอง ท่านคงเข้าใจจะครับท่าน อย่าให้สิทธิเสรีภาพ
 ของพี่น้องประชาชนเข้าใจว่าท่านไปออกกฎหมายไปจำกัดสิทธิ เพราะท่าน
 ประกาศเขตห้ามปลูกอยู่แล้ว และท่านก็ไปประกาศอีกว่าเขตปลูกยางตรงไหนอีก
 ซ้ำซ้อนกัน ประชาชนไม่รู้จะไปเชื่อประกาศตรงไหน บางครั้งบางหน

เขตทั้ง ๒ เขตซ้ำซ้อนกันทำอย่างไร รัฐมนตรีท่านนี้มาอธิบตีไม่ได้รายงานว่าจะตนี้ประกาศห้ามแล้ว คุณไปประกาศเขตทำสวนยาง เขตเดิมเขตห้ามปลูกสวนยาง ประเด็นอยู่ตรงนี้ต่างหากครับท่านประธาน จึงขออนุญาตถามท่านประธานกรรมาธิการว่านี่เป็นความเห็นของฝ่ายการเมืองเรา หรือว่าเป็นความเห็นของฝ่ายข้าราชการประจำกันแน่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจง

นายตรีพล เจาะจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ กรรมาธิการ ก่อนอื่นอยากจะขอชี้แจงว่าปัญหาทางการเกษตรของเราอาจจะมีปัญหาหลายประการ แต่ที่สำคัญคือการเกษตรของเราไม่เคยมีระบบ ไม่เคยมีระเบียบ และก็ไม่เคยมีแบบแผนการที่ไม่มีระบบ ไม่มีระเบียบ ไม่มีแบบแผน เราจึงไม่สามารถที่จะควบคุมการผลิตอะไรได้ ผมยกตัวอย่างนะครับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างเช่นการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในพื้นที่น้ำจืด นั้นยกตัวอย่างได้ชัดเจนว่าไม่มีระบบ ไม่มีระเบียบ ไม่มีแบบแผน ท่านประธานที่เคารพครับ การที่เราจะส่งเสริมอาชีพอะไรก็ตาม เราต้องส่งเสริมให้เขาประสบผลสำเร็จ เขาต้องผลิตได้และเขาต้องขายเป็นด้วยและเขาต้องขายได้ด้วย ไม่ใช่ผลิตแล้วขายไม่ได้และมีปัญหาอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ คำถามของท่าน ส.ส. อดีตครถามว่า คำว่า เขตทำสวนยาง มาจากทางราชการหรือมาจากฝ่ายการเมือง ผมยืนยันว่ามาจากมันสมองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายการเมืองครับ อาจจะสับสนนิดหนึ่งครับ เนื่องจากว่ามีพื้นที่ที่ต้องกำหนดอยู่ ๓ เรื่อง (๓) เขตทำสวนยาง (๕) เขตห้ามปลูกต้นยาง (๗) เขตควบคุมการขนย้ายยาง-----

สพ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สารี ๒๕/๑

ผมขอเรียนอธิบายทั้ง ๓ เรื่องดังนี้ครับ เขตทำสวนยาง ถ้าเราจะพูดภาษาอังกฤษคือ โซนนิ่ง (Zoning) คือการกำหนดพื้นที่ในการเพาะปลูกหรือในการทำปศุสัตว์ให้เหมาะสม เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เหมาะสมกับคุณภาพของดิน ใช้อันนั้นเป็นหลัก ที่ผ่านมาระยะที่เราทำอะไรกันกระจัดกระจายตลอดเวลาขณะนี้ผมอยากเรียนว่า ได้มีการปลูกยางพาราที่ในภาคเหนือ และในบางจังหวัดไปปลูกแล้วไม่มีตลาดขาย ไม่มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ถ้าหากว่าเรายังทำกันกระจัดกระจายอยู่อย่างนี้จะมีข้อเสียมากมาย ประการที่ ๑ เราไม่สามารถรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ได้ ประการที่ ๒ เราไม่สามารถที่จะเอาตลาดกลางมาตั้งได้เพราะปลูกกระจัดกระจาย ประการที่ ๓ โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางจะไปตั้งก็ตั้งไม่ได้ เพราะว่ากระจัดกระจาย เพราะฉะนั้น คำว่า โซนนิ่ง อันนี้ก็หมายถึง กำหนดพื้นที่โดยมีเหตุผลทางวิชาการ โดยผมยืนยันใช้คำว่า โดยมีเหตุผลทางวิชาการ ถ้ามว่าเป็นการกำหนดไม่ให้คนภาคไหนภาคนี้ปลูกใช่หรือไม่ คำตอบว่า ไม่ใช่ โดยเฉพาะทางภาคอีสานเรามีข้อมูลว่ามีพื้นที่ที่อยู่ในเขตโซนนิ่งแล้ว ๑๐ ล้านไร่ เต็มนี้ทางภาคอีสานปลูก ๓ แสนไร่ แล้วในพื้นที่ที่จะปลูกได้ตามโซนนิ่งที่ทางกรมวิชาการฯ เห็นว่าเหมาะสมอีก ๑๐ ล้านไร่ครับ เพราะฉะนั้นการห่วงกังวลว่าจะเป็นการควบคุมไม่ให้สิทธิเสรีก็เป็นไปไม่ได้ นะครับ จริง ๆ แล้วการโซนนิ่งเราพูดกันมานาน เมื่อเรามีโซนนิ่งเมื่อไร โอกาสที่ทำสหกรณ์ก็ทำได้เมื่อนั้น มาร์เก็ตติ้ง (Marketing) ก็เริ่มดีขึ้น นี่เป็นเรื่องของวิชาการทั้งสิ้นนะครับ ส่วนเขตห้ามปลูกต้นยางนั้นเป็นเรื่องของเขตห้ามปลูกต้นยาง เพราะโรคระบาด สมมุติว่ามีโรคระบาด เซาท์ อเมริกัน ลีฟ ไบรท์ (South American leaf bright) ระบาดขึ้นมา ตรงนั้นรัฐมนตรีประกาศว่า เขตห้ามปลูกต้นยาง เพราะโรคระบาด ส่วนอีกข้อหนึ่งเขตควบคุมการขนย้ายยาง อันนี้ถ้าหากว่าท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติจะได้ดูมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ เป็นการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกยางหรือผลิตภัณฑ์ยางหรือต้นยางจะชี้ให้เห็นว่าทั้ง (๓) (๕) (๗) ไม่ได้ชี้ชื่อนะอะไรกันเลย ผมอยากกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งการเกษตรถ้าไม่มีการทำอะไรให้เหมาะสม ไม่มีระบบ ไม่มีระเบียบ ไม่มีแบบแผน เราจะมีปัญหาอย่างนี้ครับ โดยเฉพาะยางพาราเป็นพืชที่ต้องอาศัยตลาดต่างประเทศราวใดก็ตามเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ คราวนั้นยางราคาตกต่ำ เราน่าจะได้

ทำอะไรให้เป็นระบบ ระเบียบ แบบแผน ผลิตยทางให้สอดคล้องกับความต้องการของโลก เพราะขณะนี้ ๙๐ เปอร์เซนต์ เรายังใช้จุมกคนอื่นหายใจ เพราะฉะนั้น การเพิ่มเติมเขตทำสวนยางนั้นเป็นการเพิ่มเติมที่เหมาะสมทั้งปัจจุบันและในอนาคต ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่ามีการอภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ ท่านสมาชิกเพิ่มเติมนะครับ กรรมวิธีการชี้แจงเพิ่มเติมครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมวิธีการ ความจริงแล้วในเรื่องที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมาในบางส่วนนั้น ทางผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมวิธีการได้ชี้แจงไปค่อนข้างที่จะกระจ่างชัด สำหรับคำถามต่าง ๆ แล้วแต่เนื่องจากตลอดระยะเวลาที่มีการอภิปรายในมาตรา ๖ นี้ นั้น ได้มีประเด็นหลายประเด็นซึ่งผมได้จดเอาไว้และกรรมวิธีการยังไม่ได้ตอบข้อซักถามต่อประเด็นเหล่านั้นเลย ซึ่งผมจะขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานเพื่อที่จะชี้แจงให้เกิดความเข้าใจ มาตรา ๖ ที่กำลังพิจารณาในวาระนี้นั้นเป็นมาตราซึ่งมีอยู่เดิมเขียนไว้แล้ว ตั้งแต่ในวาระรับหลักการในวาระที่ ๑ ไม่ว่าจะเป็น (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) ก็ดี จะมีเขียนเอาไว้ก่อนแล้ว แต่เนื่องจากคณะกรรมการได้เพิ่มเรื่องของเขตทำสวนยางขึ้นมา ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมวิธีการก็ได้ชี้แจงแล้วว่าเหตุใดจึงต้องเพิ่มขึ้นมา เหตุผลประการหนึ่งก็คือ เนื่องจากเมื่อมีการบัญญัติเรื่องของการควบคุมในเรื่องต่าง ๆ เข้าไปแล้ว เขตทำสวนยางก็จะเกิดขึ้นโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้อยู่แล้ว แต่กรรมวิธีการเขียนขึ้นมาเพื่อให้ชัดเจนเท่านั้น -----

๕๗

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๒๖/๑

เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ ไม่ใช่เป็นมาตราที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่ ทั้งมาตรา แต่เป็นมาตราซึ่งมีอยู่แล้ว แต่เขียนเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น มีการสลับที่และสลับข้อกัน ฉะนั้นประเด็นนี้ก็จะตอบคำถามเพื่อนสมาชิกได้ว่า กรรมาธิการประสงค์ที่จะให้เกิดการผูกขาดหรืออย่างไร กรรมาธิการ ประสงค์ที่จะให้เป็นเครื่องมือของนายทุนหรืออย่างไร กรรมาธิการประสงค์ ที่จะให้ใครคนใดคนหนึ่งมีอำนาจหรืออย่างไร จึงตอบได้ว่ามิใช่เป็นเจตนารมณ์ ของกรรมาธิการเลย แต่ในวาระรับหลักการวาระที่ ๑ นั้นมีมาแล้ว และ ในขั้นตอนเหล่านั้นการอภิปรายก็เป็นไปในเชิงสนับสนุนทั้งสิ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากชี้แจงก็คือว่า เพื่อนสมาชิกบางท่านได้อภิปราย ในท่านองว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนไปเสมือนกับมีอำนาจให้ใครคนใดคนหนึ่ง แล้วก็ต้องวิ่งเต้น ต้องเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๖ นี้ ซึ่งรัฐมนตรี จะประกาศนั้นตามมาตรา ๖ ซึ่งมีอยู่ ๑๐ เรื่องนั้น จะประกาศโดยตัวรัฐมนตรี เองเดี่ยว ๆ มิได้ กฎหมายเขียนไว้ชัดว่า รัฐมนตรีจะประกาศนั้นให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ จึงจะมีอำนาจในการประกาศในราชกิจจานุเบกษา คณะกรรมการนั้นจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๑ ในมาตรา ๑๑ จะมีการเขียน ถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการเอาไว้ ซึ่งจะมีองค์ประกอบจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมืองในฐานะผู้กำกับนโยบาย ฝ่ายราชการในฐานะผู้ที่นำ นโยบายไปสู่การปฏิบัติ และฝ่ายของผู้รับผลจากการดำเนินนโยบายนั้น ไม่ว่าจะ เป็นผู้ทำสวนยาง เจ้าของโรงทำยาง หรือส่วนอื่น ๆ เป็นต้น เพราะฉะนั้น คณะกรรมการตรงนั้นจะมีครบทุกฝ่ายและไม่สามารถที่จะทำให้ใครคนใดคนหนึ่ง มีอำนาจจนเกินไปได้ ความจริงแล้วประเด็นนี้เป็นประเด็นเรื่องหลักการ ในวาระที่ ๑ ซึ่งจะไม่เกี่ยวข้องกับในวาระนี้ เนื่องจากได้มีการอภิปรายไปแล้ว อย่่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายว่า เพื่อนสมาชิกหลายท่านอภิปรายด้วยลักษณะการกล่าวหากรรมาธิการซึ่งค่อนข้าง ที่จะรุนแรง เสมือนกับกรรมาธิการจะไปกีดกันคนในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งต้องกราบเรียนท่านประธานว่าหาเป็นเช่นนั้นไม่ครับ กรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ประกอบขึ้นด้วยคนจากทุกพรรคการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ในฝ่ายของฝ่ายค้านก็ดี จากพรรคความหวังใหม่นั้น ท่านได้มีกรรมาธิการไปทำงาน อยู่ในนี้ทั้งสิ้นถึง ๗ ท่านด้วยกัน ใน ๗ ท่านของพรรคความหวังใหม่นั้นมี กรรมาธิการซึ่งอดีตเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำกับดูแล

ส่วนของยาง ทั้งองค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และส่วนอื่น ๆ ซ้ำยังเป็นคนจังหวัดในภาคอีสานอีกด้วย และยังมีกรรมสิทธิ์การของท่านซึ่งมาจากในส่วนของภาคใต้ ในที่ประชุมกรรมสิทธิ์การก็ไม่มีเสียงคัดค้านในเรื่องหลักการ และในรายละเอียดของเรื่องนี้แต่ประการใด จึงต้องกราบเรียนให้เกิดความเข้าใจ แต่เมื่อมีการกล่าวหากรรมสิทธิ์การผมจึงคิดว่าจำเป็นที่จะต้องชี้แจง ที่ต้องชี้แจงก็เพราะเหตุว่าเจตนากรรมสิทธิ์การในการแก้ไขต่าง ๆ นั้นไม่สามารถที่จะไปแก้ไขหลักการได้ หลักการท่านรับไปแล้วในวาระที่ ๑ เราเพียงแต่ดูแลถ้อยคำ ความกระชับ ความต่อเนื่อง และทำให้เกิดความสมบูรณ์ของเนื้อหาเท่านั้น และที่แก้ไขมาทั้งหมดนั้นต้องกราบเรียนยืนยันกับท่านประธานว่าไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ผิดไปจากหลักการเดิม ซึ่งมีอยู่แล้ว อันนี้เป็นเจตนากรรมสิทธิ์ที่อยากจะกราบเรียนชี้แจงท่านประธาน ในประเด็นซึ่งมีการกล่าวหาอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งความจริงแล้วก็ได้เกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์การ แต่เมื่อท่านอภิปรายถึงก็จำเป็นที่จะต้องอธิบายว่า กรรมสิทธิ์การไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องของการแทรกแซงราคายาง กฎหมายฉบับนี้ไม่มีประเด็นใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการแทรกแซงราคายางแม้แต่น้อย เพราะนั้นเป็นมาตรการของรัฐบาลที่จะมีการใช้โดยไม่ได้เลือกว่าการแทรกแซงราคาพืชผลการเกษตรนั้นจะเป็นพืชผลของคนในภาคใด ถ้าพืชผลการเกษตรของเกษตรกรในพืชผลตัวใดมีปัญหา ก็ขอที่รัฐบาลทุกรัฐบาลจะต้องแก้ไข รัฐบาลที่ผ่านมาเมื่อยังพารามีปัญหาก็มีการแก้ไข แต่แก้ไขไปแล้วผลกระทบกับนโยบายตรงนั้นจะถูกต้องถูกผิดอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง รัฐบาลชุดนี้ก็เช่นเดียวกัน ทั้งยางพารา ทั้งข้าว ทั้งมันสำปะหลัง ทั้งกุ้งและพืชทุกตัวที่เกี่ยวข้องก็ดำเนินการเหมือนกับรัฐบาลหลาย ๆ ชุดที่ผ่านมา ต้องให้ความเป็นธรรมตรงนั้นด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอวิชัย

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมเรียนนิดเดียวว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมไม่ได้ให้ท่านพูดครับ เชิญท่านนั่งลง ผมให้หมอวิชัยพูด
เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี
ผมต้องเรียนว่าผมได้นั่งฟัง ที่จริงมีคำถามก่อนหน้าที่เพื่อนสมาชิกจะได้ถาม
เป็นประเด็นเดียวกันบ้าง ไม่เป็นประเด็นเดียวกันบ้าง แต่เมื่อก็ได้ฟัง
ท่านประธานคณะกรรมการและกรรมการเองตอบนั้น ในส่วนของท่านประธาน
ผมค่อนข้างพอใจ แต่ผมก็มีคำถามนะครับใน (๓) ในกรณีของคุณสาทิพย์ซึ่งเป็น
คณะกรรมการนั้น กระผมอยากจะขอร้องได้ไหมครับ ผมเห็นท่านตอบ
หลายครั้งแล้ว และตอบท่านเองนี่คือตอบว่ากรรมการฝ่ายค้านก็มีเยอะ
แล้วทำไมไม่ท้วงติงไม่อะไรกันบ้าง ผมต้องเรียนว่าทุกคนบางทีคิดไม่เหมือนกัน
แล้วท่านกรุณาเถอะครับ เวลาตอบในสภา กรุณาเถอะ อย่าพยายามเยาะเย้ย
ถากถางหรือพยายามที่จะทำให้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอวิชัย เอาที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างไรครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : คือเพื่อยุติท่านก็พูดนานนะครับ
พรรคความหวังใหม่ อดีตเป็นรัฐมนตรีอย่างนั้นอย่างนี้ ผมว่าขอเถอะครับ
คือท่านตอบคำถามตรงไปตรงมาก็พอแล้ว เรามีสิทธิวิวินิจฉัยใจเราครับ
ท่านตอบถูก เราก็เห็นด้วย ท่านตอบผิด เราไม่เห็นด้วย เราก็จะพูดคัดค้านไป
ตอนท่านเป็นฝ่ายค้านก็ทำหน้าที่เหมือนพวกผมนี่ละครับ ขอเถอะครับ มาตรา
ต่อไปหรือเรื่องต่อ ๆ ไป ขอท่านสาทิพย์อย่าทำอย่างนี้อีก ท่านประธานครับ
ผมกลับเข้าเรื่องร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง ซึ่งผมได้กล่าวตั้งแต่ก่อนที่จะเข้าสู่
มาตรา ๑ แล้วว่า วันนั้นซึ่งราคายางตกต่ำเหลือเกิน แล้วเมื่อวานนี้รัฐบาลเอง
ได้อนุมัติเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อยุติมันมาเกี่ยวข้องกับมาตรานี้ด้วย คือ
การแทรกแซง ต้องเรียกว่าเกี่ยวข้อง เนื่องจากในมาตรา ๖ (๗)

เขตควบคุมการขนย้ายยาง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้าแทรกแซงราคายาง
ของรัฐบาล คือปล่อยให้บางบริษัทหรือบางกลุ่มบริษัทสามารถนำยาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอวิชัยครับ ขอประทานโทษด้วยความเคารพ
ผมคิดว่า (๗) ที่ท่านอ้างถึงนี่นะครับ มันไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแทรกแซง
ราคายาง ผมว่ายังมีโอกาสที่อภิปรายในมาตราอื่น ถ้าไม่เกี่ยวข้องนะครับ
ขอความกรุณาเถอะครับ เพราะว่าในมาตรานี้ใช้เวลากันมานานพอสมควร
ท่านเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยตรงไหน ท่านกรุณาหยิบยกขึ้นมาเพื่อที่เพื่อนสมาชิก
จะได้ฟังนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวุฒิขกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมยืนยันว่าเกี่ยวข้องครับ ท่านกรุณาได้ดูมาตรา ๒๐ แล้วมาพูดถึง (๗)
ตรงนี้ด้วยเช่นเดียวกันครับ เมื่อกี้ท่านประธานคณะกรรมการก็เอ่ยถึงครับ
คือการนำยาง ต้องเรียนได้ว่ามันมีเรื่องเกิดขึ้นแล้ว คือนำยางจากที่อื่น
หรือบอกว่าจากที่อื่นเข้ามาขายในบริเวณที่มีการที่จะเอาเงินมาแทรกแซง
ต้องเรียนว่าเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๓) ท่านประธานครับ
ท่านประธานคณะกรรมการได้อธิบายบอกว่า เขตทำสวนยาง ซึ่งจำเป็นต้อง
กำหนดไว้ใหม่ มีโซนนิ่งเรียบร้อยแล้ว คือกำหนดเขตเรียบร้อยแล้ว
ในอีสานประมาณ ๑๐ ล้านไร่ ผมขอท่านประธานได้ไหมครับ ท่านกรุณา
ได้แจก ๑๐ ล้านไร่ อยู่ตรงไหนอย่างไร แจกให้เพื่อนสมาชิกได้ไหม
เพราะก่อนที่จะอนุมัติกฎหมายอะไรไป ชาวบ้านมาถามผมว่า คุณหมอครับ
อุดรธานีปลูกได้กี่ไร่ หรือจะปลูกได้เฉพาะพื้นที่ท่านสรชาตินเดียว พื้นที่
อำเภอเพ็ญ หมอวิชัยปลูกได้ไหม ท่านแจกได้ไหมครับอยู่ตรงไหนบ้าง
ผมต้องเรียนได้ว่าเรื่องยางเป็นเรื่องสำคัญในอนาคตด้วย เพราะว่า
ไม่ได้ผลิตภณช์จากน้ำยางอย่างเดียว อนาคตไม้ยางจะต้องใช้อย่างมาก
ที่สุดเลยครับ ไม่ลืมหืมคไปแล้ว ไม่ลืกขนเข้ายากแล้ว ไม่อื่น ๆ ไม่กระยาเลย
ก็แทบจะไม่มีในเมืองไทยแล้ว ถ้ามีต้องไปโค่นป่าอีก เพราะฉะนั้นไม้ยางพารา
จะกลับมาเป็นครุภณช์ กลับมาเป็นวัสดุตกแต่งภายในบ้านอีกมากมาย
กรอบหน้าต่างก็ต้องใช้ไม้ยางต่อไปในอนาคต ผมอยากเรียนท่านว่า
กรุณาได้แจกเรื่องโซนนิ่ง ซึ่งเข้าใจว่าต่อไปถ้าท่านตอบไปท่านต้องมี
เรียบร้อยแล้ว ในภาคอีสานเท่าไร ภาคเหนือเท่าไร ภาคกลางเท่าไร

สผ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

วัชรวิ ๒๗/๓

เพราะว่ากฎหมายเกี่ยวกับยาง ท่านครับ เรื่องยางเป็นเรื่องพิเศษจริง ๆ
ที่ท่านนายอำเภอได้กล่าวไปมีมาตรการเยอะแยะ มีทั้งกองทุน มีทั้ง
คณะกรรมการที่คอยดูแลอยู่ แต่ผมเสียดาย ผมไม่ได้เสียดายเงินที่เอาไปช่วย
พี่น้องชาวสวนยางราคาตกต่ำ ท่านจะอัดไป ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาท
๖,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปเถอะครับ แต่ขอให้ถึงมือเกษตรกร ถึงมือชาวไร่
ไม่ใช่ถึงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือผู้แสวงผลประโยชน์ในกองทุน ในผู้ที่เข้าไปรับซื้อ
ซื้อลมก็เยอะ ท่านครับท่านกลับไปดูเรื่องระยองได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอวิชัยผมขอความกรุณานะครับ คือถ้าอภิปรายอย่างนี้ไปเดี๋ยวก็มีการตอบโต้กันอีกนานก็ไม่ต้องจบกันนะครับ ผมขอความกรุณาเถอะครับจริง ๆ แล้วมาตรานี้ที่ท่านบอกว่ามีการแทรกแซงราคาขาย มาตรา ๒๐ ไม่ได้เกี่ยวหรือครับ ควบคุมการที่จะขนย้ายนี้ว่าตรงนี้เถอะครับ อย่าเพิ่งออกไปข้างนอกท่านเองก็ตำหนิคนอื่น เดี๋ยวเขาก็จะว่าท่านอีก ขอความกรุณาว่าเอาตรงนี้ท่านเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างไรครับ เชิญครับ ขอให้สรุปเลยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ที่จริงผมอภิปรายอยู่ในประเด็น เพียงแต่ผมยกตัวอย่างให้มันสอดคล้องบ้างเอาละครับคือใน (๓) ผมขอท่านประธานกรรมาธิการท่านกรุณาได้แจกซิหนึ่งเดี๋ยวนี้ได้หรือไม่ครับ ท่านแจกพวกเราได้หรือไม่ครับ ก่อนที่จะผ่านไปท่านครับพวกเราเวลามาประชุมกฎหมายแล้วกลับไปบ้าน ผมต้องไปรายงานพี่น้องเกือบทุกสัปดาห์ ทำเป็นวารสารเล็ก ๆ พิมพ์ว่า เราได้ออนุมัติเรื่องกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว เกี่ยวข้องประเด็นสำคัญอะไรบ้าง ถ้าบอกว่ามีเขตควบคุมการขนย้ายบางแล้วห้ามเขาปลุกยาง ผมจะตอบเขาอย่างไรครับ แล้วเขาถามว่าตรงไหนห้ามปลุกผมก็ตอบไม่ได้ครับ แต่เอาละผมเห็นด้วยเรื่องที่ทำให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะอนุมัติตรงไหนผมเห็นด้วย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ แต่ว่าถ้าเกิดมีซิหนึ่งให้เราก่อน ให้เราสามารถตอบต่อพี่น้องประชาชนได้ เป็นสิ่งที่เลิศครับ สิ่งที่ดีแล้วท่านครับผมขอให้ท่านแจกพวกเราในช่วงนี้ ก่อนที่จะมีการลงมติโหวตไปถ้าท่านแจกมาแล้วผมพอใจ ผมโหวตให้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรณฤทธิ์ชัย เห็นท่านยกมืออยู่ ยังดีใจหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ครับขอบคุณมากครับท่านประธานครับ ผม รณฤทธิ์ชัย คานเขต พรรคความหวังใหม่ จังหวัดยโสธร ผมนั่งฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของมาตรา ๖ คือเรื่องการทำสวนยางภาคอีสานค่อนข้างจะเป็นเรื่องใหม่มีการปลุกกันช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สิ่งที่ผมเคลือบแคลงสงสัยก็คงจะเป็น (๓) เขตทำสวนยาง พอดีเมื่อที่ท่านหมอวิชัยท่านพูดเกี่ยวกับเรื่องของซิหนึ่ง ซึ่งผมนั่งฟังท่านประธานพูดอยู่ว่า ทางภาคอีสานจะมีพื้นที่ในการที่จะปลุกสวนยางประมาณ ๑๐ ล้านไร่ ตอนนี้รู้สึกจะปลุกไปแล้ว ๓ แสนกว่า ก็คงเหลือปริมาณค่อนข้างมาก ภาคอีสานเป็นภาคใหญ่ พื้นที่ในการทำเกษตรของพี่น้องภาคอีสาน ส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ในการทำนา พอท่านไม่ได้ผลอยากจะ

มีการเปลี่ยน ยโสธรบ้านผม จริง ๆ แล้วผมเคยกราบเรียนท่านรัฐมนตรีแม่กระทิง เลขาฯ เอง ท่านรัฐมนตรีสมชาย ผมขอพันธุ์ยางไปปลูก เพราะพี่น้องเริ่มสนใจแล้ว แต่พอมาพูดถึงเรื่องโชนนิ่งผมก็ไม่รู้ว่าพี่น้องภาคอีสานจะได้ตรงจุดไหนบ้าง ผมก็อยากจะถามท่านประธานนะครับว่า ใน ๑๙ จังหวัด ตรงไหนปลูกได้ ตรงไหน ปลูกไม่ได้ นะครับ อยากถามตรงนี้ เพราะว่าตรง (๓) ชัดเจน แล้วอยากจะพูด ไปถึงท่านสมาชิก เมื่อที่ผมยกมือผมจะประท้วงท่าน เวลาท่านตอบ ท่านตอบ ในฐานะกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรณฤทธิ์ชัยครับ ผมขอความกรุณาว่า อย่าไปเอ่ยชื่อถึงบุคคลอื่น เลยครับ เดี่ยวจะพาดพิงไปก็เสียเวลาการพิจารณานะครับ แล้วก็เมื่อที่ คุณหมอรวิชัยก็ได้พูดถึงแล้ว ผมขอความกรุณาเถอะครับ ผมขอความกรุณา ที่จะไม่อนุญาตให้พูดถึงในเรื่องตอบโต้กันนะครับ เอาในประเด็นเถอะครับ ท่านพูดดีแล้วประเด็นตรงนั้นครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานครับ ไม่เสียหายเลยครับ แล้วเป็นผลดีกับสภาเราด้วย เพราะผมอยากจะให้ กรรมาธิการทุกกรรมาธิการปฏิบัติอยู่ในกรอบ กรรมาธิการนั่งอยู่ตรงนั้นเป็น ของส่วนรวมของสภา ไม่ใช่เป็นพรรคความหวังใหม่ ไม่ใช่พรรคประชาธิปไตย ไม่ใช่ไหนะครับ เพราะฉะนั้นเวลาตอบ ตอบในประเด็นอย่าไปทำให้คนอื่น เสียหาย อย่าเสียคดี ผมไม่อยากจะเห็นในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อที่ พอลูกขึ้นผมยกมือ ผมจะประท้วงท่านเมื่อที่นี้ ที่กราบเรียนท่านประธาน ก็เรื่องนี้ แต่ที่ผมยกมือก่อนก็ต้องการอยากจะทราบเรื่อง (๓) เพราะพี่น้อง ภาคอีสานตอนนี้กำลังสนใจอยากจะรู้เรื่องของโชนนิ่ง ขอฝากท่านด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ เดี่ยวครับท่านสมาชิกจะใช้สิทธิพาดพิงครับ เชิญครับ

นายสมาชิก วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม สมาชิก วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะกรรมาธิการ มีสมาชิกได้อภิปรายพาดพิงถึงผม ๒ ท่าน ในทำนองว่าเมื่อลูกขึ้นตอบแล้วไม่ได้ตอบในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ อย่างเป็นทางการของสภา และใช้คำพูดเสียสติที่มั่วๆ ซึ่งคำกล่าวหาเช่นนี้

จะเสียหายกับผมอย่างมาก ถ้าหากว่าไม่ได้มีการชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ออกไป เพราะการอภิปรายในสภาไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะในสภาเท่านั้น แต่ยังมี การถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ ทางสถานีวิทยุ อย่างน้อยที่สุด ๒ ช่อง ถึงประชาชนทางบ้าน รวมทั้งพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศด้วย ผมจึง ขอเรียนชี้แจงท่านประธานว่า ผมยืนยันว่าคำตอบของกระผมทุกข้อนั้นเป็น คำตอบที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และไม่มีคำพูดใดที่เป็น การเสียดสีหรือกล่าวหาบุคคลใด แต่เป็นการตอบเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัด ถ้าหากว่าคำพูดใดที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เพื่อนสมาชิกสามารถที่จะอภิปราย หักล้างได้ ไม่ว่าจะ เป็นประเด็นเรื่องกรรมวิธีการว่าประกอบไปด้วยบุคคล จากพรรคใดบ้าง ก็เป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น คุณสมบัติของคนที่เป็นกรรมการเคยเป็น อะไรมาบ้างในอดีตก็เป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น ผมต้องขออภัยถ้าความจริงบางอย่าง อาจจะเสียดแทงและทิ่มแทงความรู้สึกของบางคน

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

เพทหาย ๒๘/๑

(นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานครับ
ตรงประเด็นเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ ท่านจะประท้วงใช่ไหมครับ ท่านประท้วงว่า
ผิดข้อบังคับข้อไหน เชิญครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานครับ
ไม่ได้ผิดข้อบังคับ เสียคดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับท่านรณฤทธิ์ชัย ผมฟังอยู่แล้ว ก็อย่างนี้ครับ
ในการชี้แจงกันไปชี้แจงกันมา ผมเรียนด้วยความเคารพว่าผมฟังดูแล้ว
ท่านตอบก็ยังไม่เข้าข่ายอยู่ในชั้นเสียคดี ตรงนี้ที่ตอบเมื่อก็ไม่เข้าข่าย
แต่ก่อนนั้นผมไม่อยากจะไปพูดถึงเมื่อผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณาว่า
เพื่อให้การประชุมดำเนินไปโดยเรียบร้อยท่านรณฤทธิ์ชัยกรุณานิ่งลงเถอะครับ
ขอให้ท่านสุรพรได้ซักถามกรรมาธิการจะได้ตอบในมาตรานี้

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนิดเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านรณฤทธิ์ชัยขอความกรุณาเถอะครับ จะได้ประชุมกันต่อไป
ขอบคุณมากนะครับ ขอภัยด้วยครับ ผมคงไม่อนุญาตในการให้ตอบโต้กัน
ซึ่งไม่สมควร ผมอยากจะขอฟังท่านสุรพรซึ่งอาจจะมื่อข้อเสนอแนะหรือซักถาม
กรรมาธิการ เชิญท่านสุรพร

(นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านรณฤทธิ์ชัยขอโทษครับผมไม่อนุญาต ผมรู้จักท่านดี และรู้ว่า
ท่านเป็นคนดีไม่มีนิสัยเกเร แต่เมื่อที่ผมฟังอยู่เองไม่มีอะไรเสียหาย
ขอความกรุณาเถอะครับ ท่านให้ผมสักครั้งเถอะครับ ผมอยากจะฟังท่านสุรพรครับ
ขอความกรุณาครับ ไม่อนุญาตครับ ขอโทษครับ เชิญท่านสุรพร ผมยืนยันว่า
ท่านทำอะไรไม่นอกกฎเกณฑ์ คราวนี้ผมขอครับ ผมขอใช้อำนาจประธานที่ขอภัย

X ที่ไม่อนุญาตให้ท่านพูดซึ่งจะพาดพิงต่อไป ขอให้ท่านสุรพรเถอะครับ ขอขอบคุณมากครับ
ท่านรณฤทธิชัย เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานครับ
ต่อมาตรา ๖ ผมพยายามที่จะศึกษาความเห็นของท่านกรรมาธิการตามร่างฯ ที่
เสนอมาน่า แท้จริงพื้นที่ที่จะถูกกำหนดตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีที่ประ เภทด้วยกัน
ถ้าจะดูตาม (๓) ก็คือให้มี เขตทำสวนยาง ซึ่งประกาศโดยท่านรัฐมนตรี
ภายใต้การแนะนำของคณะกรรมการ ถ้าดูตาม (๕) ก็คือมี เขตห้ามปลูกยาง
หรือปลูกต้นยาง นี่คือเขตที่ ๒ เพราะฉะนั้นจะมีอีกเขตหนึ่งตามความเข้าใจของผม
แต่ไม่ได้บัญญัติไว้ตรงนี้ คือ ๑. มีเขตให้ทำสวนยาง เขตห้ามปลูกสวนยาง
และอีกเขตหนึ่งก็คือ เขตที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นเขตปลูกหรือไม่ให้ปลูก ไม่ทราบว่า
ผมเข้าใจถูกหรือไม่ หรือว่าทางกรรมาธิการมีเจตนาให้มีแค่ ๒ โซน (Zone)
หรือ ๒ เขต คือเขตให้มีการปลูกยางได้ตาม (๓) กับเขตห้ามปลูกยางตาม (๕)
ผมถามตรงนี้ก่อนได้ไหมครับท่านประธาน และถ้าเกิดว่าตอบมาแล้วเคลียร์
(Clear) สิ่งที่ค้างในใจก็ไม่ต้องถามต่อ แต่ถ้าหากว่ามีสิ่งที่ไม่ตรงกับที่ผมคิดอยู่
ผมจะขออนุญาตใช้สิทธิอีกครั้งหนึ่ง เพื่อประหยัดเวลาของสภาครับ

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ความจริงท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้ว
แต่เพื่อความเข้าใจของเพื่อนสมาชิก ขอเชิญอีกครั้งหนึ่งครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ กรรมาธิการ ขอกราบเรียนอีกครั้งหนึ่ง
ระหว่าง (๓) เขตทำสวนยาง กับ (๕) เขตห้ามปลูกต้นยาง ถ้าท่านได้กรุณา
ดูมาตรา ๘ จะชัดเจนนะครับ มาตรา ๘ ในกรณีที่มีโรคระบาดเกี่ยวกับยาง
เกิดขึ้นในท้องที่ใดแล้ว รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตห้ามปลูกต้นยาง
ตามมาตรา ๖ (๕) เพราะฉะนั้นเขตห้ามปลูกต้นยาง คือห้ามปลูกเมื่อมี
โรคระบาดเกิดขึ้น จะไม่ไปซ้ำซ้อนกับเขตทำสวนยางนะครับ และอีกเรื่องหนึ่ง
เมื่อตะกั้นท่าน ส.ส. วิชัย กับท่าน ส.ส. รณฤทธิ์ชัย ปราปรณาทที่จะได้
เอกสารชิ้นหนึ่งนะครับ ผมได้ติดต่อผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยางแล้ว ขอเป็น
สปีดาร์หน้า สปีดาร์นี้ไม่ได้เตรียมมานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
บังเอิญท่านฟังคำถามผมไม่หมดเมื่อสักครู่นี้ครับ ถ้าผมฟังท่านประธานตอบ
เมื่อสักครู่นี้คงจะมีเขตทำสวนยางเป็นปกติอย่างเดี๋ยวจี๋ใหม่ครับ แล้วก็
มีเขตห้ามเป็นการเฉพาะในกรณีที่เป็นไปตามมาตรา ๘ อย่างนั้นหรือไม่
และถ้าเขตที่ไม่ได้ประกาศเป็นเขตทำสวนยาง และไม่ได้ถูกห้ามให้ปลูกยาง
ตามเงื่อนไขมาตรา ๘ จะถือว่าเป็นเขตที่ปลูกยางได้ตลอดเวลาหรือไม่
เพราะมีคำถามที่ผมต้องถามต่อตรงนี้ เพราะเมื่อผมถามตรงนี้แต่ท่าน
ไม่ได้ตอบ ท่านไปตอบเหมือนเดิมที่ท่านเคยตอบ ผมถามใหม่อีกที่ครับ
ท่านประธาน ดูท่าท่านไม่เข้าใจ ผมถามว่า ตามมาตรา ๘ นี้ผมเข้าใจแล้วว่า
ถ้ามีปัญหาเรื่องโรคระบาดก็มีอำนาจของรัฐมนตรีที่จะประกาศเป็น
เขตห้ามปลูกต้นยาง ขึ้นตามมาตรา ๖ (๓) ท่านมีเพิ่มเข้าไปตรงนี้ว่า
เขตทำสวนยาง ก็หมายถึงว่าก็ต้องมีการประกาศตามนี้โดยอำนาจรัฐมนตรี
เหมือนกัน ให้มีเขตทำสวนยาง ถามว่า เขตที่ไม่ได้ประกาศว่าเป็น
เขตทำสวนยาง แล้วไม่ได้ประกาศห้ามตามมาตรา ๘ นั้น ถือว่าปลูกยางได้
ตลอดเวลาใช่หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ เชิญประธานกรรมาธิการชี้แจง

นายตรีพล เจาะจิตต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมขออนุญาตตอบสั้น ๆ นะครับ ก็คงจะไม่ใช้ครับ คงจะปลูกไม่ได้
เมื่อมีการประกาศเขตกำหนดทำสวนยางแล้วจะไม่สามารถปลูก ณ ที่อื่นใดได้
ผมยกตัวอย่างสมมุติว่าที่ทางภาคอีสานกำหนดเขตทำสวนยางรวมแล้วสมมุตินะครับ
๑๐ ล้านไร่ จะไปทำเป็น ๑๑ ล้านไร่ไม่ได้ ในพื้นที่ในระดับจังหวัดหรืออำเภอ
ก็เช่นเดียวกัน สมมุติอำเภอ ก อำเภอ ข ประกาศเป็นเขตทำสวนยาง
อำเภอ ก ปลูกได้สมมุตินะครับ อำเภอ ข บังเอิญสมมุติว่าอยู่ริมทะเลปลูกไม่ได้
ตรงนั้นก็ปลูกไม่ได้ ไม่ใช่เขตทำสวนยาง ซึ่งจะประกาศชัดเจนโดยสถาบัน
วิจัยยาง กรมวิชาการนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมต้องขออนุญาต
ถามต่อ เพราะถ้าหากว่าฟังตามคำตอบท่านประธานจะเห็นอย่างชัดเจนว่า
พื้นที่ที่ยกเว้นเขตที่ให้ทำสวนยางก็คือปลูกยางไม่ได้เลย ส่วนคำว่า เขตห้ามปลูกยาง นั้น
ก็คือเขตที่อยู่ในเขตปลูกยางนั้นละครับ แต่ถูกห้าม เพราะปัญหาตามมาตรา ๘
เพราะฉะนั้นในประเทศไทยก็มีอยู่ ๒ เขต ก็คือเขตที่ให้ปลูกยางได้ชัดเจน
กับอีกเขตหนึ่งคือห้ามปลูกยางโดยเด็ดขาด แต่ข้อที่กระผมจะถามต่อท่านกรรมาธิการ
ก็คือว่า ท่านกรรมาธิการได้คำนึงถึงสถานการณ์ทางภูมิอากาศหรือไม่ ว่าสถานการณ์
ทางภูมิอากาศนั้นมีอิทธิพลต่อพืช ต่อผลผลิตของพืช เหตุการณ์ลา นีญาก็ดี เอล นีญาก็ดี
ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อทั้งสิ้น ถ้าท่านประกาศไปแล้ว สมมุติว่ามีพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่อยู่
นอกเขตทำสวนยาง แล้วมีคนประสงค์ที่จะนำสายยางพันธุ์หนึ่งซึ่งพัฒนาขึ้นมาแล้ว
เหมาะสมอย่างนี้ ไปถามกรมพัฒนาที่ดินแล้วว่าสภาพ คุณภาพดินอย่างนี้ เหมาะอย่างนี้
ตามคุณภาพยางประเภทที่กำลังอยากจะทดลอง แล้วภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปทุกวัน
ก็น่าจะเหมาะสม จะเริ่มต้นตรงไหนครับ จะสามารถไปทำการทดลอง ไปทำการ
ปลูกได้ไหมครับ ในเมื่อท่านบอกว่าห้ามเด็ดขาด ตรงนี้ต้องอธิบาย เพราะว่า
เป็นการพัฒนาการทางเทคโนโลยี พัฒนาสายพันธุ์ เป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิด
สิ่งที่ดีขึ้น แต่บังเอิญความเหมาะสมนั้นอยู่นอกเขตที่ท่านประกาศไปแล้วตามมาตรา ๖
ผมอยากให้ท่านมีคำตอบตรงนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (กรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ต่อคำถามของเพื่อนสมาชิก
ในมาตรา ๖ (๓) เรื่องเขตทำสวนยาง ประเด็นที่ซักถามกรรมการก็คือว่า
ถ้าหากว่ามีการประกาศเขตทำสวนยางไปแล้ว โดยอำนาจของรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๖ และเป็นคำแนะนำของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๑ นั้น
จะทำให้เกิด ๒ เขตหรือไม่ ประเด็นนี้ถ้าหากว่าไม่มีการดูมาตราอื่นประกอบ
ก็อาจจะเข้าใจว่าเป็นเช่นนั้น แต่ถ้าเพื่อนสมาชิกได้ดูมาตรา ๙ ประกอบไปด้วย
มาตรา ๙ ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขต
ทำสวนยาง วิธีการทำสวนยางในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ตามมาตรา ๖ (๓) กับ
(๖) มาตรา ๖ (๓) ก็คือเขตทำสวนยาง -----

มาตรา ๖ (๖) ก็คือวิธีการทำสวนยางในบางท้องที่ แล้วถ้าประกาศไปแล้ว ผู้ทำสวนยางในท้องที่ดังกล่าวต้องปลูกต้นยางพันธุ์ดีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่า เหมาะสมที่จะปลูกในท้องที่ดังกล่าว และต้องทำสวนยางตามวิธีการที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด จะเป็นเงื่อนไขผูกพันกัน แปลว่าถ้ามีการประกาศตามมาตรา ๖ ในเรื่องเขตทำสวนยางกับวิธีการทำสวนยางแล้ว คนที่ทำสวนยางในท้องที่นั้น ต้องปลูกต้นยางพันธุ์ดีตามที่ประกาศกำหนด ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๖ (๑) และก็ ทำสวนยางตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งอยู่ในมาตรา ๖ (๖) ถ้าไม่ทำตามจะต้องไปดูที่มาตรา ๔๗ ในมาตรา ๔๗ ผู้ทำสวนยางในท้องที่ ที่ได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตทำสวนยาง วิธีการทำสวนยางตาม มาตรา ๖ (๓) (๖) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ แปลว่าต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๕ ถ้ามีการประกาศไปแล้ว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และถ้าต้นยางที่ปลูกนั้นไม่ใช่ต้นยางพันธุ์ดีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเหมาะสม ที่จะปลูกในท้องที่ดังกล่าว ให้ทำลายเสีย ที่มขี้แจง ๒ - ๓ มาตราโยงกันนี้ จะเห็นว่าไม่มีการเขียนห้ามว่าความหมายของเขตทำสวนยางคือมีเขตที่ปลูกได้ กับปลูกไม่ได้ แต่คำว่า เขตทำสวนยาง ที่ประกาศไปแล้ว แปลว่า เป็นการจะต้อง ไปทำตามมาตรา ๕ ก็คือต้องปลูกต้นยางพันธุ์ดีตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และต้องทำสวนยางตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ใครไม่ทำก็ผิดตาม มาตรา ๔๗ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านสุพร

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ต้องรบกวน

ท่านประธานครับ บังเอิญว่าผมถามคำถามต้องถามซ้ำใหม่อีกทีหนึ่ง เป็นคำถาม ที่ ๒ ที่ต้องทวนคำถาม ผมถามเรื่องพื้นที่ที่อยู่นอกเขตให้ทำสวนยาง ขอภัย ท่านกรรมาธิการท่านก็ปรารณาดีเอาเหตุผลของเรื่องที่อยู่ในเขตให้ทำสวนยาง มาตอบผม ผมอ่านแล้วครับ แต่ผมไม่เห็นท่านเขียนถึงพื้นที่ที่อยู่นอกเขต (๓) ที่ท่านพูดเมื่อสักครู่ก็คืออยู่ในเขตทำสวนยาง ใครอยู่ในเขตทำสวนยาง แล้วจะทำอย่างก็ขออนุญาต ขออนุญาตนั้นเขาก็จะอนุญาตให้ปลูกในสายพันธุ์ ที่กำหนด แล้วก็วิธีการทำสวนยางในวิธีการที่กำหนด ตรงนั้นอยู่ในกฎหมายตรงนี้แล้ว แต่ที่ผมถามก็คือในกรณีที่อยู่นอกเขตทำสวนยาง แต่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป โดยลักษณะสายพันธุ์นั้นเอื้ออำนวยต่อพื้นที่ที่อยู่นอกเขต เมื่อถามกรมพัฒนาที่ดินแล้ว

ก็บอกดินอย่างนี้ใช้ได้ แต่ไม่อยู่ในเขตทำสวนยาง ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป
อยู่นอกเขตทำสวนยางปลูกได้ดี แต่เขาไม่มีสิทธิที่จะทำเพราะอยู่นอกเขต
ทำสวนยาง ผมถามว่าเขาจะทำอย่างไร ไม่ได้ถามว่าเขตที่อยู่ในพื้นที่ให้ปลูก
จะทำอย่างไร พื้นที่ให้ปลูกนั้นใครอ่านก็เข้าใจ อ่านแล้วเข้าใจ ไม่ต้องอธิบายซ้ำ
ก็เข้าใจ แต่ถามว่า ที่อยู่นอกเขตจะทำอย่างไร ถ้าในอนาคตเหมาะสม
เพราะ เมื่อกี้ท่านประธานบอกชัดเจนว่าเด็ดขาด คำว่า เด็ดขาด ก็คือไม่ได้
อีกแล้ว อยู่นอกเขตก็ไม่ได้ เพราะฟังแล้วเมื่อกี้ท่านบอกว่าเด็ดขาด ผมจึง
ถามว่าวิธีปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ว่าถ้าเกิดความเหมาะสมในสายยางใหม่
อุณหภูมิใหม่ สภาพอากาศใหม่ ความชื้นใหม่ แต่อยู่นอกเขตจะทำอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : จะมีการประกาศเขตเพิ่มเติมได้ไหมครับ เชิญ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตในมาตราเก้าอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อประโยชน์
ในการผลิตยาง การค้ายาง การนำยางเข้า และการส่งยางออก ให้คณะรัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด
เขตทำสวนยาง เพราะฉะนั้นที่ท่าน ส.ส. สุรพร ถามว่า พื้นที่นอกเขต
ทำสวนยาง แต่พอในระยะหนึ่งมาปรากฏว่ามีการค้นพบยางใหม่ สมมุติว่า
เป็นอย่างนั้น และสามารถที่จะเอายางพันธุ์ใหม่ไปปลูกในพื้นที่นอกเขต
ทำสวนยาง ถามว่า พื้นที่นอกเขตทำสวนยาง ซึ่งตอนหลังปลูกยางได้ จะมา
ประกาศกำหนดเพิ่มเติมได้หรือไม่ ประกาศกำหนดเพิ่มเติมได้ แต่ขึ้นอยู่กับ
คณะกรรมการพิจารณา และโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี เรื่องนี้
เขาบอกไว้ชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

๗๒

สพ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นภา ๓๒/๑

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เรื่องใหญ่จริง ๆ ครับ ท่านประธาน การประกาศเขตห้ามปลูก โอ.เค. ครับ กรณีเป็นโรค เป็นภัย ตามมาตรา ๘ การประกาศเขตทำสวนยางเป็นอำนาจของรัฐมนตรี ท่านประธาน คูมาตรา ๖ นะครับ ให้รัฐมนตรี แต่การเพิ่มเขตทำสวนยางที่จะประกาศภายหลัง อันนี้ยังไม่พูดถึงการทดลองปลูกนะครับ หมายถึงปลูกได้เลย ปลูกได้แล้ว แต่ทดลอง ยังไม่พูด แต่ถ้าคิดแค่จะทำการทดลองที่อยู่นอกเขตเพราะความเหมาะสมนั้น ท่านประธานบอกว่า เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรครับ เมื่อกี้ท่านกรรมาธิการชี้แจงไม่ใช่อำนาจของ คณะรัฐมนตรี เป็นอำนาจของกรรมการ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านพูดว่า คณะรัฐมนตรี ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมฟังว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการ แล้วก็อยู่ที่อำนาจของ รัฐมนตรีที่จะประกาศเพิ่มเติมได้

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ถ้าอย่างนั้น แฟร์ (Fair) ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เข้าใจใช่ไหมครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ถ้าเป็นอำนาจ คณะรัฐมนตรีไม่แฟร์ เพราะผมฟังเป็นอำนาจคณะรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการยืนยันอีกครั้งหนึ่ง เชิญท่านวิเชียร คันฉ่อง ครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพครับ ต่อกรณีข้อซักถามของคุณสุรพร ในกรณีว่าเขตการทำสวนยาง เรากำหนดเอาไว้ แล้วส่วนที่ไม่ได้กำหนดจะปลูกยางได้หรือไม่ คำตอบก็คือ ปลูกได้ครับ แต่ไม่ใช่อย่างที่เขากำหนดเอาไว้ว่าต้องเป็นยางที่ควบคุม ปลูกได้ครับ ยางพื้นเมืองปลูกได้ครับ แต่ที่เขากำหนดไว้ในมาตรานี้ในพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับ เรื่องยางพันธุ์ดีตามประกาศกำหนดของกระทรวง ตามประกาศกำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องเป็นห่วง ถ้าจะปลูกยางอย่างอื่น นอกเขตควบคุม นอกเขตที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖ (๓) ทำได้ครับ ขอบคุณครับ

๑๓

สผ ๗/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ภา ๓๒/๒

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : สุดท้ายจริง ๆ ครับ
ตกลงให้ผมฟังท่านวิเชียรหรือท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมเรียนนะครับว่า ประการแรกผมฟังมา
รัฐมนตรีอาจจะประกาศกำหนดในเขตทำสวนยาง หรือจะมอบอำนาจให้
อธิบดีก็ได้ แต่ถ้ามีความเห็นเพิ่มเติมหรือว่าจะปลูกเพิ่มเติม ผมว่าอยู่ในอำนาจ
ที่จะทำได้

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : โอเคครับ ตรงนี้
เข้าใจครับท่านประธาน คือประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ที่ผมถามว่าให้เชื่อท่านวิเชียร
หรือท่านประธานนี้ก็เพราะว่า ท่านประธานบอกว่าปลูกได้ในพื้นที่ที่กำหนด
โซนนิ่งไว้แล้ว นอกเขตปลูกไม่ได้เด็ดขาด ถ้าจะปลูกต้องขออนุญาต รัฐมนตรี
มีอำนาจอนุญาตตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ท่านวิเชียรบอกว่าเขตที่ประกาศ
ให้เป็นเขตทำสวนยาง คือเขตที่ประกาศควบคุมเฉพาะสายยางพันธุ์ดี ส่วนสายยาง
พันธุ์ที่รัฐบาลไม่ได้ควบคุม หรือว่าเป็นพันธุ์ดีตามนโยบายของกฎหมายที่ใช้ควบคุมแบบนี้
จะปลูกที่ไหนก็ได้ นอกเขตทำสวนยางตามมาตรา ๖ (๕) ก็ได้ นี่คือความหมาย
ที่ท่านวิเชียรอธิบายชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมถามว่าจะให้ฟังใคร เอาให้ชัด
เพราะว่านี่คือเจตนารมณ์ของกฎหมาย ตรงนี้จะมีผลต่ออนาคตมากครับท่านประธาน
ผมไม่ได้ทำสวนยาง แต่ผมเกรงว่าอนาคตจะเป็นปัญหาของเจตนารมณ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงอีกครั้งหนึ่งครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผมขอยืนยันว่าที่กระผมตอบนั้นถูกต้อง สมมุติว่าขณะนี้ประกาศเขตกำหนด
ปลูกสวนยาง ๑๐ ล้านไร่ แล้วหลังจากนั้นมีการพบยางพันธุ์ใหม่ขึ้นมาอีกสัก
๑ แสนไร่ ถ้ามว่า ๑ แสนไร่นี้จะประกาศเป็นเขตกำหนดปลูกยางเพิ่มเติมได้
หรือไม่ ได้ ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้วรัฐมนตรีจะเป็นผู้ประกาศ
ต้องดูวิธีการปลูก ต้องดูพันธุ์ปลูกตามมาตรา ๙ ได้ครับ ผมยืนยันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ชัดเจนนะครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนะครับ อย่างนี้นะครับจริง ๆ โดยปกติ แต่ผมฟังแล้วยังฟัง

ยิ่งแตกต่างกันมากขึ้น กรรมาธิการตกลงสืกรับว่าจะเอาอย่างไร คือเมื่อกันี้ ท่านวิเชียรบอกว่านอกเขตทำสวนยางสายไหนพันธุ์ไหนก็ปลูกได้ทั้งนั้นไม่ห้าม แต่ห้ามเฉพาะสายพันธุ์ที่รัฐบาลบอกว่าเป็นพันธุ์ดี อย่างนี้หรือเปล่า หรือว่า ที่ท่านประธานบอกว่า ถ้าไปเจอดีทีหลังจะปลูกใหม่ก็ขออนุญาตใหม่ ส่วนที่มีอยู่เดิมที่ประกาศไปแล้ว นอกเขตนั้นห้ามปลูกเด็ดขาด ผมจะหาข้อมูลตรงนี้ แค่นั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ตามมาตรา ๖ ที่คุณสุรพรถามนี้ บอกว่า เพื่อประโยชน์ในการผลิตยาง การค้ายาง
การนำยางเข้าและการส่งออกยาง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็ (๓) เขตการทำสวนยาง เขตการทำ
สวนยางนี้ต้องมาสัมพันธ์กับมาตรา ๕ เพราะมาตรา ๕ บอกว่า เมื่อได้ประกาศ
ของรัฐมนตรีกำหนดเขตการทำสวนยางแล้ว วิธีการทำสวนยางในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด
ตามมาตรา ๖ (๓) คือเขตทำสวนยาง ผู้ทำสวนยางในท้องที่ดังกล่าวต้องปลูก
ต้นยางพันธุ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเหมาะสมที่จะปลูกในท้องที่ดังกล่าว
และต้องทำสวนยางตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพราะฉะนั้นถ้าอ่าน
ตามมาตรา ๖ (๓) เราจะเห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ปัญหา
ถึงแม้ว่าเราไม่ได้บัญญัติเอาไว้ว่ายางพันธุ์อื่นปลูกได้ไหมนอกเหนือจากที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด ผมว่าได้ แต่จะปลูกในเขตที่เขากำหนดเอาไว้ไม่ได้ ปลูกที่ตรงไหน
ปลูกไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนตอบคำถามของคุณสุรพรนะครับ เพราะว่า
อย่างว่า เกี่ยวกับเรื่องตรงนั้นมันเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เราจะต้องมาพูดกัน
เมื่อไม่ได้บัญญัติไว้ชัดเจน มีสิทธิ ขอขอบคุณครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
สุดท้ายจริง ๆ ครับ ผมถามท่านประธานนิดหนึ่งครับว่า ท่านกรรมาธิการ
ถูกกำหนดจากสภาให้ไปตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาแทนพวกเรา วันนี้ผม
ข้อบกพร่องของกฎหมาย ชี้ให้เห็นว่าถ้านอกเขตนั้นปลูกได้หรือไม่ได้ วันนี้
ท่านกรรมาธิการที่เป็นประธานบอกว่านอกเขตปลูกไม่ได้เด็ดขาด ส่วนท่านวิเชียร
ซึ่งเป็นนักกฎหมายดูตามลายลักษณ์อักษร ท่านบอกว่านอกเขตปลูกได้แต่ต้อง
ไม่ใช่พันธุ์อย่างที่กำหนดว่าเป็นพันธุ์ดี พันธุ์ดีให้ปลูกได้เฉพาะในเขตที่เป็น
เขตทำสวนยาง ผมถามนิดหนึ่งครับว่า ท่านกรรมาธิการจะปล่อยให้ปัญหา
ทางกฎหมายที่ต้องตีความนั้นค้างคาอยู่อย่างนี้ไป หรือว่าหาส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของมาตราใดมาตราหนึ่งสร้างความชัดเจนได้ไหมครับ เพราะตรงนี้จะต้อง
ถูกบังคับใช้กับคน ๖๐ ล้านคน ในจำนวนนี้กว่า ๕๐ ล้านคน ต้องมีผลโดยตรง
เนื่องจากเป็นเกษตรกร ผมกราบขอความกรุณาครับ ถ้าท่านจะไม่ให้ปลูกได้
อย่างเด็ดขาดอย่างที่ท่านประธานได้ชี้แจง ก็ทำมา หรือว่าจะให้ปลูกได้เฉพาะ
สายพันธุ์อื่น เว้นสายพันธุ์ดีนอกเขตสวนยางก็ทำมา แล้วเราก็จะพิจารณา

แต่ถ้าจะปล่อยให้เป็นสิ่งค้างคาอยู่ในกฎหมายโดยที่กรรมการซึ่งนั่งอยู่ข้างบน เมื่อสักครู่มี ๖ ท่าน อย่างน้อยมี ๓ ท่านที่ไม่ตรงกัน แสดงปฏิริยาต่อคำตอบ ไม่เหมือนกันอีก ๔ ท่าน ว่าเห็นด้วยกับท่านประธานหรือเห็นด้วยกับท่านวิเชียร ตรงนี้คือวันที่เราจะต้องทำหน้าที่ครับ ท่านเป็นตัวแทนของพวกเรา ท่านได้รับมอบหมายภารกิจจากพวกเรา ท่านรับเกียรติยศจากพวกเราหาข้อยุติอย่างนี้ให้แก่พวกเรา ก่อนที่จะพินิจท่านไป ก่อนที่จะพินิจเราไป ก่อนที่จะถึงวุฒิสภา ก่อนที่จะถึง ประชาชน สร้างความชัดเจนเถอะครับ สร้างบรรทัดฐานที่ถูกต้อง พิจารณา ตอนนั้นก็ได้อะไรก็ได้ แล้วเคลียร์ออกมาเสีย ให้เป็นบทบัญญัติที่ไม่ต้องถูกตีความ ราษฎรจะได้ไม่ต้องถูกดำเนินคดีภายหลังที่ประกาศใช้กฎหมายควบคุมอย่างนี้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกู่เทพมีอะไรเสนอแนะเชิญครับ

ร้อยโท กู่เทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กู่เทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับเราฟังท่านกรรมการตอบในประเด็นนี้ จะเห็นความสับสน และที่สำคัญก็คือว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับนี้ สิ่งที่กรรมการ ไปคิดค้นใหม่ เรียกว่านวัตกรรมใหม่ในมาตรา ๖ มันมีข้อความเดียวครับ คือเขตทำสวนยาง ที่ท่านฆ่า ท่านลบ ท่านเพิ่มนี้ มันเป็นข้อความเก่าทั้งสิ้น เพียงแต่ย้ายชื่อเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องถามว่าเจตนารมณ์ที่ คณะกรรมการไปเพิ่มหลักการสำคัญในเรื่องเขตทำสวนยางขึ้นมา ท่านต้องมี เป้าหมายพิเศษแน่ เพราะเป็นการเพิ่มเติมจากร่างฯ เดิม -----

และคำตอบของท่านที่โยงกันไปกันมาพอเข้าใจครับ ไปอ่านมาตรา ๔๗ ซึ่งว่าด้วยบทลงโทษนั้น ท่านประธานจะเห็นว่า ถ้าประชาชนไปปลูกยางนอกเขตทำสวนยางถ้าเป็นยางพันธุ์ดีจะต้องถูกดำเนินคดีนะครับ นั่นคือต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ถ้าไปปลูกยางพันธุ์ไม่ดี เข้าใจว่านอกจากจะต้องถูกระวางโทษแล้วยังจะต้องถูกทำลายต้นยางด้วย นั่นหมายถึงว่าคำตอบที่ท่านกรรมาธิการพยายามตอบว่าปลูกได้นั้น ไปดูมาตรา ๔๗ ปลูกไม่ได้หรือครับ ถ้าปลูกพันธุ์ดีแต่ไม่ทำตามที่รัฐมนตรีกำหนดก็จะต้องถูกระวางโทษ และร้ายกว่านั้นถ้าเป็นยางพันธุ์ไม่ดีก็จะต้องถูกทำลายต้นยางด้วย ฉะนั้นตรงนี้ผมยังกราบเรียนว่าหลักการใหม่ที่กรรมาธิการเพิ่มเข้ามา สภาจริง ๆ แล้วต้องคิดหนักครับ เพราะว่าท่านไปเพิ่มหลักการว่า เขตทำสวนยาง เข้ามา หลักการเดิมเขาเขียน (๖) เขตควบคุมการขนย้ายยาง (๔) เขตห้ามปลูกต้นยาง ตรงนั้นยังพอมองเห็นว่าเขตห้ามปลูกต้นยางอาจจะเป็นบางเขตในหลักการเดิม แต่เขตทำสวนยางแล้วมีการกำหนดในมาตรา ๔ โยงไปถึงมาตรา ๔๗ และตอบคำถามของท่านสมาชิกที่ถามตรงนี้มีควมลับสนอยู่ ผมคิดว่าประธานกรรมาธิการได้ตอบชัดเจนว่าปลูกไม่ได้ มาตรา ๔๗ นั้นกำหนดโทษไว้ แต่ถ้ากรรมาธิการจะไปอ่านตามตัวบทว่าปลูกได้ก็ปลูกได้ครับ แต่ยังเถียงว่าจะต้องถูกลงโทษนะครับ สรุปแล้วก็คือว่าได้หรือไม่ได้ครับ เพราะว่าได้แล้วถูกลงโทษก็คือว่าไม่ได้นั่นเอง เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าหลักการเรื่องเขตทำสวนยางสำคัญมากนะครับ ท่านสมาชิกที่เคารพจะต้องช่วยกันคิดตรงนี้ครับ เพราะว่า เป็นเรื่องกรรมาธิการไปเพิ่มเติมเข้ามา เท่าที่เราดูเห็นชัดเจนว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ เมื่อที่ท่านสุพรรณงส์ยว่าเมื่อมีการประกาศเขตทำสวนยางแล้ว ช้า ๆ นะครับ ต่อมาเมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงที่ประกาศแล้วควรจะปลูกเพิ่มได้ไหมอีก ถ้ามว่า จะประกาศเขตเพิ่มเติมใหม่ได้ไหมสำหรับเขตทำสวนยางเพิ่มเติม เช่น จังหวัด ก ประกาศแล้ว ถ้า ข ไม่ประกาศปลูกไม่ได้ จะประกาศเพิ่มเป็นเขต ข

เป็นเขตปลูกทำสวนยางอีกได้หรือไม่ ขอเชิญกรรมการช่วยชี้แจงใน
ประเด็นนี้ครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
เมื่อสักครู่ท่านประธานสรุปคำถามไม่ตรงกับที่ผมถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านช้า ๆ ดีกว่าถามคำตอบคำจะได้ชัดเจน

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมถามอย่างนี้ครับ
ผมเริ่มต้นใหม่เลยแล้วกันจะได้เคลียร์ไปเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถามช้า ๆ นะครับ ถามคำตอบคำจะได้จบ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : คืออย่างนี้
ท่านประธานครับ ผมถามกรรมการเมื่อตอนเริ่มต้นว่าในมาตรา ๖ นั้นมี
เขตประกาศให้เป็นเขตทำสวนยางกับเขตประกาศห้ามทำสวนยาง แล้วมี
เขตอื่นหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เอาสั้น ๆ ครับ ห้ามทำสวนยางท่านเข้าใจจะครับ
โรคระบาดก็ห้ามทำไซ้ใหม่

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เดี่ยวผมจะสรุปครับ
ที่นี้กรรมการตอบว่า คำว่า เขตห้ามทำสวนยาง ก็คือเขตตามบังคับของนัย
มาตรา ๘ ที่ห้ามในกรณีที่มีการแพร่เชื้อโรคหรือมีปัญหาต่อสายพันธุ์ยาง ตกลง
ก็จะเหลืออยู่เพียงแค่ว่ามีเขตให้ทำสวนยางตาม (๓) แล้วตาม (๓) ก็จะไป
กินความตามคำตอบของท่านประธานว่า เมื่อประกาศเขตให้มีเขตทำ
สวนยางแล้ว นอกเขตที่ให้ทำสวนยางปลูกยางไม่ได้เด็ดขาด ผมฟังแล้วผมก็
ได้ข้อสรุปอย่างนั้น ผมก็ถามต่อว่าถ้าเกิดจะทำที่หลังได้หรือไม่ ท่านประธาน
ก็บอกว่า ทำได้โดยการอนุมัติหรือว่าเห็นชอบของคณะกรรมการ แล้วรัฐมนตรี
เป็นผู้ลงนาม-----

ท่านวิเชียรก็กรุณาขึ้นมาอาสาตอบว่า ข้อเท็จจริงตามกฎหมายที่ท่านอ่านนี้ ตามลายลักษณ์อักษร ท่านตีความในฐานะกรรมการที่เป็นนักกฎหมาย ท่านบอกว่า การปลูกในเขตทำสวนยางตามนัยของมาตรา ๕ โยงมาถึง มาตรา ๖ ก็คือการให้ปลูกสายยางพันธุ์ดี ส่วนสายยางพันธุ์ไม่ดีให้ปลูกนอกเขต ทำสวนยางได้ ไม่มีข้อจำกัด นั่นคือความหมายของท่าน แล้วท่านก็ปิดท้ายด้วยการตีความกฎหมายนั้น ถ้าตีความอย่างนี้แล้วก็เป็นเรื่องธรรมดาของนักกฎหมาย คำถามที่ผมค้างอยู่ ณ สุตท้ายตอนนี้ก็คือว่า ท่านประธานกรรมการบอกว่า นอกเขตทำสวนยางนั้นปลูกไม่ได้เด็ดขาด กับที่ท่านวิเชียรชี้ว่า นอกเขตทำ สวนยางนั้นปลูกได้ เว้นแต่สายพันธุ์ดีที่ประกาศตามมาตรา ๕ ถ้าฟังอย่างนี้แล้ว ผมก็เรียนขอร้องไปที่กรรมการว่าจะเอาอย่างไร ให้ปลูกไม่ได้เด็ดขาด ในนอกเขตสวนยางหรือให้ปลูกได้ ยกเว้นสายพันธุ์ดี ผมถามว่า จะหาวิธีแก้ไข อย่างไม่จากกรรมการเพื่อที่จะไม่ต้องไปตีความ เพราะทำไมจึงต้องให้ หาทางออกตรงนี้ วันนี้เรากำลังเขียนกฎหมาย ถ้าเรากำลังเขียนกฎหมายและ เห็นข้อบกพร่องที่ต้องตีความในอนาคต โดยความเห็นของนักกฎหมายที่ไม่ตรงกันแล้ว เราปล่อยให้หลุดเลยไปโดยไม่ไปเพิ่มเติมหรือตัดบางส่วนออกเพื่อให้เกิด ความชัดเจน มันก็จะไม่ใช่ความรับผิดชอบของพวกเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ ผมจึงร้องขอไปที่ท่านกรรมการผ่านท่านประธานว่า ณ ตอนนี้เมื่อเห็น ข้อบกพร่องที่เป็นข้อถกเถียง แม้กระทั่งในกรรมการระหว่าง ท่านกรรมการเองกับท่านประธานก็มีความเห็นไม่ตรงกัน ทำให้ตรงกันเสีย จะให้ตรงกันในทิศทางที่ว่า นอกเขตทำสวนยาง ห้ามปลูกเด็ดขาดไม่ว่าสายพันธุ์ใด ตามความเห็นท่านประธานหรือตามความเห็นของท่านวิเชียรว่า นอกเขต ทำสวนยางปลูกได้ ยกเว้นสายพันธุ์ดี ถ้าท่านได้ข้อยุติอย่างใดก็นำเสนอต่อ พวกเราเพื่อพิจารณา ผมจึงร้องขอไปอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงอีกสักครั้งสิครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จาก จังหวัดตรัง ในฐานะกรรมการ ความจริงผมคิดว่าที่ประธานกรรมการ ได้ชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกที่ซักถามในประเด็นนี้ ผมคิดว่าคงเป็นเรื่องของ การปฏิบัติ เพราะว่าการที่จะกำหนดเขตการทำสวนยางตรงไหน อย่างไร

ต้องประกาศเป็นเขตกำหนดการทำสวนยางจึงจะทำได้ ที่นี้ท่านถามต่อไปว่า และถ้าสมมุติว่านอกเขตล่ะ ท่านประธานผมก็บอกว่า ทำได้ ถ้ารัฐมนตรีประกาศ ตรงนั้นเป็นเขตกำหนดการทำสวนยาง แต่ถ้าสมมุติว่าไม่ประกาศ ปลุกยางได้ไหม ผมตอบว่า ปลุกได้ トラบโดที่กฎหมายนี้ไม่บังคับเอาไว้ว่าเป็นพื้นที่ห้ามปลุกยาง ทำได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมขออนุญาตท่านประธาน เพราะท่านประธานมีเจตนาที่จะให้เคลียร์ในประเด็นนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญเป็นครั้งสุดท้าย ครั้งที่ ๓

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : คือกระผมอยากจะหยุด อภิปรายตั้งนานแล้ว ผมมีประชุมต่ออีกคณะหนึ่งอยู่ข้างบน แต่ความไม่เคลียร์ของ กฎหมายจึงนำเอาผลปฏิบัติที่อาจจะ เป็นผลเสียหายต่อพวกเราเอง ท่านวิเชียร ลูกขึ้นมาชี้แจงเพิ่มเติม เมื่อสักครู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรครับ ขอประทานโทษด้วยความเคารพ ผมว่าอย่างนี้ ดีไหมครับ ท่านสงสัยตรงไหนถาม อย่าไปพูดอภิปรายยาวแล้วมันจะสับสนกัน

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เมื่อกี้ท่านให้ผมสรุปนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ ท่านถามเสียใหม่ว่า สงสัยตรงไหน เดี่ยวขอโทษ ขอภัย ใจเย็น ๆ นะครับ ท่านสงสัยตรงไหน แล้วก็ถามทีละคำ ให้กรรมาธิการ ตอบ ถ้าพูดไปมาก เดี่ยวก็สับสนกันก็เลยอาจจะไม่เข้าใจกัน เอาอย่างนี้นะครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ความจริงของผมนี้ถามเคลียร์ที่สุดครับ ที่นั่งอยู่ตรงนี้เข้าใจหมดเลย ท่านประธานครับ ท่านวิเชียรตอบคำถามที่เป็นการสร้างคำถาม ท่านบอกว่าในความเห็นท่านปลูกได้ เว้นแต่ที่เป็นเขตห้ามปลูก หรือว่าเป็นเขตห้ามทำสวนยาง ท่านประธานครับ ผมถามแต่ต้นแล้วว่า คำว่า เขตห้ามปลูกต้นยาง คืออะไร ท่านประธาน กรรมการตอบว่า ห้ามตามนัยของมาตรา ๘ มาตรา ๘ ก็คือกรณีที่มีโรคระบาดเกี่ยวกับยาง ในกรณีที่ไม่มีส่วนยางก็ไม่มีโรคระบาดเกี่ยวกับยาง อยู่นอกพื้นที่ทำสวนยาง ถ้าถามหรือว่าตอบตามความหมายของท่านประธาน กรรมการก็คือ ไม่มีต้นยางชนิดอื่นเลย ไม่ว่าจะต้นยางชนิดไหน ยกเว้นสายยางพันธุ์ดีที่อยู่ในเขตให้ปลูก แต่ท่านวิเชียรบอกว่าปลูกได้ ยกเว้นเขตห้ามจะไปห้ามเขาได้อย่างไร ในเมื่อไม่ใช่เขตที่ให้ทำสวนยาง เอาชด ๆ ว่านอกเขตทำสวนยางนั้น ถ้าไม่ใช่ยางพันธุ์ดีแล้วปลูกได้ไหมครับ ตอบตรงนี้ให้หน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นางวรศุสี เข้าวศิริกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศุสี เข้าวศิริกุล กรรมการ คำถามที่ท่านสุรพรได้ถามมาคือถ้าหากว่าอยู่ในพื้นที่ตามร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดในนี้ คือต้องปลูกยางพันธุ์ดี แล้วก็ยางที่มีภาษาอังกฤษที่ท่านพูดเมื่อสักครูนี้นั้นละค่ะ คือจะต้องปลูกในพื้นที่เขตทำสวนยาง ถ้าหากนอกเขตทำสวนยางจะปลูกยางพันธุ์อะไรก็ได้ นี่คือประเด็นหนึ่งที่ท่านถาม

ประเด็นที่ ๒ ถ้าหากว่าในเขตที่ปลูกสวนยางหรือนอกเขตปลูกสวนยาง ท่านไปปลูกพันธุ์ยางที่ดี แล้วก็ต้องการอยากจะเพิ่มเขตปลูกเป็นเขตสวนยาง ก็เพิ่มได้ตามที่ท่านรัฐมนตรีพร้อมคณะกรรมการวินิจฉัยแล้วก็เพิ่มเขตสวนยางนั้น คือเป็น ๒ คำถามที่ท่านถาม ดิฉันในฐานะกรรมการเมื่อสักครู่ที่ท่านประธานก็ได้ชี้แจงได้หมดแล้วว่า ในเขตที่ท่านว่า ถ้าปลูกยางพันธุ์อื่นนอกจากเขตที่กำหนดเขตไว้แล้วนั้นปลูกได้ แต่ไม่ใช่ปลูกยางพันธุ์ดี แต่ถ้าหากว่าท่านจะปลูกยางพันธุ์ดีนั้นก็ได้อีก ซึ่งไม่ใช่ในเขตสวนยาง ก็ปลูกได้ ขอขอบคุณค่ะ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
 เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตรากฎหมาย ผมขอร้องให้ไปขยายความตามที่
 ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่า คำว่า เขตที่อยู่นอกเขตทำสวนยาง นั้นสามารถปลูกยาง
 สายพันธุ์ไหนก็ได้ ยกเว้นพันธุ์ดีตามที่รัฐมนตรีกำหนด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาใน
 ที่หลัง อยากจะให้กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ที่มีคำจำกัดความอยู่ ไม่เช่นนั้นแล้ว
 ปัญหาในอนาคตจะเกิดขึ้นอย่างที่ผมซักถาม และกรมการพิจารณาข้อยุติได้
 เมื่อสักครู่ และยอมรับว่าที่ท่านประธานตอบนั้นความจริงไม่ได้ตอบอย่างนี้หรอก
 แต่มีคนมาแปลให้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย จากจังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าปัญหาคงเริ่มจะเข้าใจกระจ่างกันแล้วนะครับ
 ที่เพื่อนสมาชิกได้เรียนถามย้ำอยู่ตลอดก็คือ คำตอบที่แตกต่างกันระหว่าง
 ประธานกรรมการกับคณะกรรมการนะครับ ผมคิดว่าท่านหารือกันสัก
 แป๊บหนึ่ง แล้วท่านประธานขึ้นตอบใหม่อีกสักครั้งนะครับว่า ที่ท่านตอบมา
 ๒ ครั้ง ซึ่งอาจจะคลาดเคลื่อนในวิธีการตอบ จะได้คำตอบที่ชัดเจนเป็น
 ความเห็นของคณะกรรมการ เพราะทั้งหมดจะถูกถือไปเป็นแนวปฏิบัติ
 เราไม่ต้องตีความกันอีกในวันข้างหน้าครับ ให้กรรมการหารือสักครู่ครับ
 จะได้เหมือน ๆ กันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ความจริงอย่างนั้นนะครับ คือถ้าไปอภิปรายกันกลับไปกลับมา เวลาตอบก็กลับไปกลับมาที่ไม่เข้าใจกัน คือถ้าถามสั้น ๆ ตอบสั้น ๆ ผมคิดว่า อย่างเช่น ขอประทานโทษนะครับ คือเมื่อมีการกำหนดเขตทำสวนยางแล้ว ผมฟังมาท่านสุรพรสงสัยว่า ถ้าต่อมาดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลง นอกเขตปลูกสวนยางจะปลูกยางได้ไหม ซึ่งในความเห็นผม ผมอ่านดู เพราะว่าถ้ารัฐมนตรีประกาศกำหนดเพิ่มเติมใหม่ว่า จังหวัด ก ปลูก ต่อมา ข จะปลูกได้ไหม ถ้ารัฐมนตรีประกาศมันก็ได้ นี่ในความเห็นผมใช้ไหมครับ แต่ที่ไปโยงเรื่องยางพันธุ์ดี ผมเขียนว่าการควบคุมคือว่าต้องการให้ปลูกยางพันธุ์ดี วิธีการปลูกยางทำอย่างไร ๆ มีการควบคุมอยู่ที่ทางกรมวิชาการก็ตอบว่าถ้าไม่ใช่ยางพันธุ์ดีท่านจะปลูกก็ได้ ก็เลยเกิดสับสน เพราะฉะนั้นเชิญกรมวิชาการชี้แจงอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจกัน

นายวิเชียร ดันถ่อง (กรมวิชาการ) : ท่านประธานครับ ความเข้าใจของท่านประธานถูกต้องแล้ว แต่ที่ถามว่า นอกเขตประกาศเขตทำสวนยางปลูกได้ไหม ถ้าเป็นยางพันธุ์อื่นไม่ใช่ยางพันธุ์ดีได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ชัดเจนนะครับ ถ้าเป็นยางไม่ใช่ยางพันธุ์ดี กรมวิชาการตอบว่าปลูกได้ครับ ท่านกฤเทพยังสงสัย เชิญครับ

ร้อยโท กฤเทพ ใสกระจำจ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กฤเทพ ใสกระจำจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ก็เพื่อจะยืนยันเท่านั้นเองครับ ท่านประธานครับว่า ในที่สุดแล้วกฎหมายฉบับที่ตั้งชื่อว่า พ.ร.บ. ควบคุมยาง ก็ไม่ได้ควบคุม เพราะคำตอบของกรมวิชาการก็คือว่า จะควบคุมเฉพาะในเขตทำสวนยาง ที่ท่านไปร่างกฎหมายขึ้นมา สรุปว่าจังหวัดใดก็ตามต่อไปที่รัฐมนตรีไปประกาศเป็นเขตทำสวนยาง คนที่ทำยางอยู่ในเขตนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้โดยเคร่งครัด ตามมาตรา ๔ ไม่เช่นนั้นต้องถูกลงโทษตามมาตรา ๕๗ ส่วนนอกนั้นก็ตามสบายก็คือประโยชน์ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมก็บอกไม่ถูก และต้องบอกไปยังพี่น้องประชาชนว่าที่ปลูกอยู่ไม่ต้องกลัว ท่านก็ปลูกได้ตามปกติไม่มีการควบคุมใด ๆ ทั้งสิ้น กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่รู้ว่าเพื่อเจตนารมณ์ใด ตรงนี้ต้องยืนยันตรงกัน เพราะท่านบอกว่าการนอกเขตทำสวนยางนั้นตามสบายเลยไม่ต้องไปวุ่นวายอะไร

สพ ๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๓๗/๒

ทั้งสิ้น ปลุกพันธุไหนดทัวไป ชนิดไหนดทัวไป เพราะวันนี้เราจะควบคุมเฉพาะ
ในเขตท่าสวนยางเท่านั้น เข้าใจตรงกันนะครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

(ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านสรชาติ ท่านสาทิตย์ชี้แจงครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย กรรมาธิการนะครับ ผมตอบเพื่อความ
ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่า โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายตามที่ท่านเข้าใจในเนื้อความ
ตามกฎหมายว่า นอกเขตท่าสวนยาง ที่พูดถึงนั้นเป็นความเข้าใจที่ถูกต้องแล้ว
ทั้งท่านประธานและเพื่อนสมาชิก แล้วก็กรรมาธิการที่ตอบนั้นไปตรงกันแล้ว
เพียงแต่ประเด็นที่ท่านเป็นห่วงก็คือว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแสดงว่าเจตนารมณ์
กฎหมายใช้ไม่ได้ ใช่หรือไม่ ผมตอบว่า ในทางปฏิบัติแล้วการใช้กฎหมาย
ฉบับนี้ผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายจะสามารถกำหนดโซนนิ่งทั่วประเทศได้
อยู่แล้วครับ ซึ่งจะ เป็นไปตามหลักวิชาการก็เป็นประเด็นของคนที่จะไปใช้
กฎหมายอีกทอดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติ ยังติดใจนะครับ ขอสั้น ๆ หน่อยนะครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ กระผมติดใจแต่เป็นคนละส่วนใน (๔) ท่านประธาน คือเรื่องเดิม
เรื่องข้อพิพาทตั้งแต่เริ่มต้นเอาไว้แล้ว ซึ่งได้เห็นความเร่งรีบและรีบร้อนของ
กรรมาธิการของเราไปแก้ไขจาก พันธุ์ เป็น ชนิด มามันพ่วงเข้ามาครับ ผมเข้าใจ
เจตนาดีของท่านกรรมาธิการที่อยากจะให้คำว่า พันธุ์ กับ ชนิด มันกว้างขึ้นกว่าเดิม
ก็คือรวมไปถึงยางอินเดียน แล้วก็พันธุ์ วายู เล่ของท่าน แต่มาอ่านดู (๔) ของท่าน
บอกว่าการแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง และพันธุ์ จริง ๆ แล้วตรงนี้เอง
ท่านบอกให้ไปแจ้งจำนวนต้นยางด้วยซ้ำไป จำนวนสวนยางว่าเท่าไร แต่ท่าน
แทนที่จะบอกว่าต้องบอกชนิดก่อน และมาบอกว่าพันธุ์มันชัด ๆ กับสิ่งที่ท่าน
กำหนดเหลือเกิน เพราะท่านไปแก้ไขมาก่อนว่า เปลี่ยนจาก พันธุ์ เป็น ชนิด-----

ดังนั้นผมไปปลุกยางอินเดียผมก็แจ้งเฉพาะว่า อินเดีย น่า เพราะ เป็นพันธุ์อินเดีย น่า ไม่ได้บอกว่าชนิด เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านไปแก้ไขให้ควบคุมไปถึง ยางอินเดียและวายุเล่าไปแล้วเพราะท่านบอกว่าเป็นชนิดของมัน ดังนั้นในเมื่อ (๔) นี้ ท่านก็ต้องออกกฎหมายเป็นว่า การแจ้งเนื้อที่การทำสวนยาง จำนวนต้นยาง ชนิดและพันธุ์ มันถึงจะถูกต้องตามที่ท่านต้องการ มันชี้ให้เห็นว่าท่านออกกฎหมาย ซึ่งไม่มีการคิดให้รอบคอบควบคุมทั้งหมด ยังไม่รวมไปถึงประเด็นพันธุ์ดี พันธุ์ไม่ดี ของเพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ที่เกิดขึ้นทั้งหมด นี่คือนี่ที่ผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนว่า ถ้าท่านกรรมาธิการไม่พร้อมในส่วนเหล่านี้แล้วกลับไป แล้วไป แก้ไขถ้อยความส่วนอื่น เอาแค่ (๔) อนุมาตราเดียวนี้ท่านก็เห็นว่าให้แจ้งจำนวน สวนยาง จำนวนต้นยาง แล้วก็ไปพันธุ์แล้วครับ ไม่ลงมาชนิดอะไร ผมจะได้บอกว่า ผมปลุกยางพาราพันธุ์นี้ ผมปลุกยางอินเดียพันธุ์นี้ ผมปลุกวายุเล่าพันธุ์นี้ เพราะว่า ท่านบอกว่าแก้จาก พันธุ์ เป็น ชนิด ไปแล้วในมาตรา ๔ ที่ผ่านมา ดังนั้นมาตราอะไร ก็แล้วแต่ มาตรา ๖ (๔) นี้ท่านต้องกลับไปแก้ตรงนี้ ผมเรียนถามว่าท่านจะ เพิ่มเติมคำว่า ชนิด ลงไปก่อนหน้านี้อีกไหม เพื่อให้ท่านประธานได้ตอบจากตรงนี้ครับ ตอบประเด็นนี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ กระผม นายฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์ ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยยาง ในนามของกรรมาธิการ ผมอยากกราบเรียนทำความเข้าใจในส่วน วิชาการนี้ นะครับว่า เมื่อทางคณะกรรมการได้พิจารณาชนิดของพืชที่สามารถ จะให้น้ำยางแล้วก็สามารถจะนำไปพัฒนาในเรื่องของการแปรรูปหรือการปลุกยาง ของเกษตรกรแล้วนี้เราก็จะพิจารณาว่า พืชชนิดนั้นมีพันธุ์อะไรด้วย เป็นชนิด เป็นพันธุ์ไป ฉะนั้นในมาตรา ๖ (๔) พันธุ์ของต้นยางในที่นี้ นะครับจะแสดงถึงว่า พันธุ์ของต้นยางชนิดที่เราได้ทำการศึกษาวิจัยแล้วว่า เป็นชนิดที่มีความเหมาะสม กับการปลูกในบ้านเราแล้วสามารถจะให้รายได้กับเกษตรกรได้ แล้วก็พันธุ์ ที่มาประกาศนั้นเป็นพันธุ์ให้สอดคล้องกับชนิดที่เราประกาศพืชไว้ นะครับ ซึ่งจะแยกชัดเจนกัน ๒ ตอนครับผม

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมเข้าใจนะครับที่ท่านอธิบายมานะครับ ท่านต้องการให้ผมแจ้งว่า

เนื้อที่เท่าไร ต้นยางก็ต้น แต่ไม่ต้องบอกชนิดนะครับ ท่านบอกให้เขาแจ้งพันธุ์เลย
ในกฎหมาย เพราะท่านเขียนอย่างนี้ะครับ ดังนั้นท่านก็ต้องไปเขียนบอกว่
การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง แล้วก็ ชนิดและพันธุ์ สิครับ ท่านเติมคำว่า
ชนิดลงไปก่อนพันธุ์สิครับ ผมปลุกยางพาราพันธุ์นี้ ผมปลุกวาบูลี่พันธุ์นี้ ให้อกับ
ท่านได้ ดังนั้นก็แสดงว่าผมไม่ต้องไปแจ้งชนิดสิครับตรงนี้ในกฎหมายของท่าน
อันนี้มันเป็นกฎหมายนะครับ ท่านจะออกกฎหมายอย่างนี้ ท่านต้องบอกมาก่อน
ที่จะไปแก้จากพันธุ์เป็นชนิดในมาตรา ๔ แล้ว ในมาตรา ๖ (๔) นี้ท่านก็
ต้องบอกว่ให้แจ้งเป็นชนิดอะไรก่อนถึงจะบอกเป็นพันธุ์มันถึงจะสมบูรณ์ตามลักษณะ
ของการที่จะแจ้งทั้งหมด ดังนั้นก็เข้าใจกันผิดไขว้เขวไปหมด เตียวต่อไปในอนาคต
ข้างหน้าท่านบอกว่ ท่านออกกฎหมายเพื่ออนาคต มีการพัฒนาพันธุ์ยางอินเตีย
มีการพัฒนาพันธุ์วาบูลี่ขึ้นมาี้ ผมก็ต้องแจ้งว่พันธุ์อย่างเตียวสิครับ เพราะ
ชนิดไม่ต้องแจ้งอยู่ตรงนี้ ผมถึงอยากให้ท่านไปออกว่ถ้าจะออกตรงนี้เป็น (๔)
ท่านก็ต้องไปเพิ่มคำว่า การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์และชนิด
เพราะท่านแก้ตามมาตรา ๔ ไปแล้ว กลับไปสิครับไปแก้แค่นี้ เพิ่มคำว่า ชนิด
ลงไปก่อนพันธุ์นี้ เพราะพันธุ์มันใหญ่กว่าชนิด ท่านเข้าใจนะครับ นี่คืสิ่งทีผม
จะต้องกราบเรียนท่าน ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ชำนาญการสวนยางนั้นแหละครับ
จะต้องไปแก้ไขตรงนี้ อย่างนั้นก็ไปทีอื่นไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ
ผม สาทิศย์ กรรมการครับ ผมชี้แจงอีกครั้งหนึ่งใน (๔) ของมาตรา ๖
เรื่องการแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง และพันธุ์ของต้นยางทีปลุกในสวนยาง
ประเด็นว่เพื่อนสมาชิกเกรงว่จะเกิดความสับสนเรื่องชนิดนั้นนี้ ผมอยากให้
เพื่อนสมาชิกได้กลับไปดูในมาตรา ๔ นะครับ ในนิยามคำว่า ต้นยางจะชัดเจนว่
ต้นยางนั้นหมายความว่าอย่างไร ต้นยางนั้นนี้จะเขียนไว้ชัดในมาตรา ๔
ในนิยามศัพท์อยู่แล้วว่ หมายความว่า ต้นยางพารา ซึ่งมีวงเล็บภาษาอังกฤษ
ทีพูดถึง และหมายความว่ารวมถึงต้นยางชนิดอื่น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วย
แสดงว่ต้นยางซึ่งจะต้องแจ้งเนื้อที่สวนยางนั้นนี้จะต้องเข้าตามนิยามศัพท์
ในมาตรา ๔ จึงจะสือเป็นต้นยางทีต้องแจ้งเนื้อที่ จำนวน และพันธุ์ของต้นยาง
ชนิดนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้กระจางชัดอยู่แล้วอยู่ในนิยามศัพท์ครับ ต้องดูให้

โยงกันจะไม่มีอะไรสับสนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมว่าท่านสรชาติพอแล้วครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : ขอนิดเดียว
ท่านประธาน ท่านสาทิตย์มาชี้แจงยังสับสนไปใหญ่ เมื่อกี้ท่านผู้เชี่ยวชาญสวนยาง
มาชี้แจงยังพอเข้าใจครับ คือจริง ๆ แล้วนี้ พันธุ์นี้ครับหมายถึงว่ายางพารา
พันธุ์อะไรทุกคนรู้กัน แต่ชนิดหมายถึงว่าชนิดของยางพารา ชนิดของยางอินเดีย
ชนิดของวายุเล่าที่ท่านพยายามจะแก้ไขให้มันกว้างขึ้นให้มันโตขึ้นกว่าเดิม
ผมเข้าใจครับตรงนี้ -----

แต่มาตรา ๕ ที่ท่านจะเขียนนี้ในเมื่อท่านแก้ตามมาตรา ๕ มาแล้ว มาตรา ๖ (๔) นี้ท่านก็ต้องเขียนเพิ่มเติมเป็นว่า การแจ้งเนื้อที่การปลูกสวนยาง จำนวน ต้นยาง ชนิดและพันธุ์ สิครับ เพราะพันธุ์มันเล็กกว่า ชนิดมันโตกว่า ชนิดมันเป็น ซับเซต (Subset) ของพันธุ์ พันธุ์เป็นซับเซตของชนิด เอาอย่างนี้ก็แล้วกันครับ ท่านฟังรู้เรื่องก็แล้วกัน แต่ผมเชื่อแน่ว่าคนที่ทำสวนยางฟังรู้เรื่องครับ แต่เพียงว่า มันบกพร่องมันตกไปตรงนี้ ท่านต้องไปเติมลงไป เพราะท่านแก้ไขในมาตรา ๕ มาแล้ว ถ้าท่านไม่แก้ในมาตรา ๕ ไม่ตั้งใจครับ ท่านไปคิดกันสักนิดหนึ่ง เสียเวลานิดหน่อยไปคิดแล้วให้มันถูกต้องตามหลักวิชาการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นางสาวโสภิตา เท-มาคม (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณค่ะ ท่านประธาน ดิฉัน โสภิตา เท-มาคม จากกรรมาธิการเกษตรฯ ขอเรียนชี้แจงอีกที่ว่า ปัจจุบันนี้ยางที่อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้มีพันธุ์เดียว คือยางพารา อีเวีย บราซิเลียนซิส วายูเล่มนี้เรายังไม่ได้ควบคุม แต่การที่เราเขียนกฎหมายว่า เราเขียนมาตรา ๖ (๑) ไว้เพื่อที่จะประกาศว่าภายภาคหน้าหากมีต้นยาง พันธุ์อื่น หรือว่าไม้ชนิดอื่นที่ให้น้ำยาง สามารถที่จะมาเป็นประโยชน์ในด้าน เศรษฐกิจได้ รัฐมนตรีจะประกาศเพื่อที่จะควบคุม เพื่อที่จะให้ไม้อันนั้นมาอยู่ ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ดังนั้นขออย่าว่า ปัจจุบันนี้มียางพันธุ์เดียว ชนิด อีเวีย บราซิเลียนซิส เท่านั้นเอง ในมาตรา ๖ (๔) นั้น แจ้งพันธุ์ยาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติ เข้าใจนะครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : เข้าใจครับ ท่านประธานครับ แต่บังเอิญว่าถ้ามีพันธุ์เดียว ทำไมมาตรา ๕ ต้องไปแก้ คำว่า พันธุ์ เป็น ชนิด ในเมื่อเราแก้มาแล้วมันต้องสัมพันธ์กัน อย่างนั้นเราก็ออกกฎหมายไม่สัมพันธ์กันสิครับ ในเมื่อท่านไปแก้ในมาตรา ๕ แล้วจาก พันธุ์ ซึ่งมันเล็กอยู่แล้วมาเป็น ชนิด คือชนิดมันจะควบคุมมากขึ้น พันธุ์ นี้เป็นส่วนหนึ่งของชนิดใช้ไหมครับ มาถึงมาตรา ๖ (๔) ท่านให้แจ้งเฉพาะพันธุ์ไม่แจ้งชนิด มันก็ไม่ได้สิครับ เพราะท่านไปแก้ในมาตรา ๕ มาแล้ว ดังนั้นเพียงแต่มาตรา ๖ (๔) ท่านบอกว่า การแจ้งเนื้อที่การปลูกสวนยาง นี้จะต้องบอกว่า ปลูกยางพาราพันธุ์อะไร จะปลูก วายูเล่ม พันธุ์อะไร จะปลูกยางอินเดียพันธุ์อะไร เพราะท่านไปแก้

ในมาตรา ๕ ให้ควบคุมถึง ๓ ชนิดนี้แล้ว ดังนั้นท่านต้องไปกลับมาตรา ๕ เป็น พันธุ์ เหมือนเดิม ถ้าท่านคิดอย่างนี้ เพราะอย่างนั้นผมถึงเรียนท่านแล้วว่า มาตรา ๖ นี้เป็นเรื่องของการที่ต้องมาแจ้งแล้วครับ ถ้าผมจะปลูก ผมก็ต้อง ปลูกว่า ปลูกข้างพันธุ์ไปเลย ไม่ต้องไปแจ้งชนิด ดังนั้นถ้าออกกฎหมายอย่างนี้ จะไปแก้มาตรา ๕ ทำไม จาก พันธุ์ เป็น ชนิด ก็มีพันธุ์เดียว คือพันธุ์ยางพารา อย่างที่ท่านเรียนมานี้ครับ ชื่อภาษาอังกฤษเป็นชื่อภาษาวิทยาศาสตร์ เรียกร้อย รู้พันธุ์เดียวมีเท่านั้น ไปแก้เพิ่มมาทำไม เราเถียงกันในมาตรา ๕ มาแล้ว ถึงมาเถียงในมาตรา ๖ ครับ อันนี้ผมยังไม่รวมส่วนอื่นอีกนะครับ ไปคิดให้ดี ก่อนกรรมาธิการ กลับไปให้สัมพันธ์กันตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการยืนยันตามนั้นนะครับ ถ้าหากเพื่อนสมาชิก ยังติดใจมาตรา ๖ ก็จะขอมติ ถ้าไม่ติดใจก็จะขอผ่านไปมาตรา ๗ นะครับ ขอผ่านนะครับ ขอขอบคุณครับ เมื่อเข้าใจชนิดและพันธุ์อย่างดีแล้ว ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๐ นาฬิกา